

กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการ
ป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และ
ภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

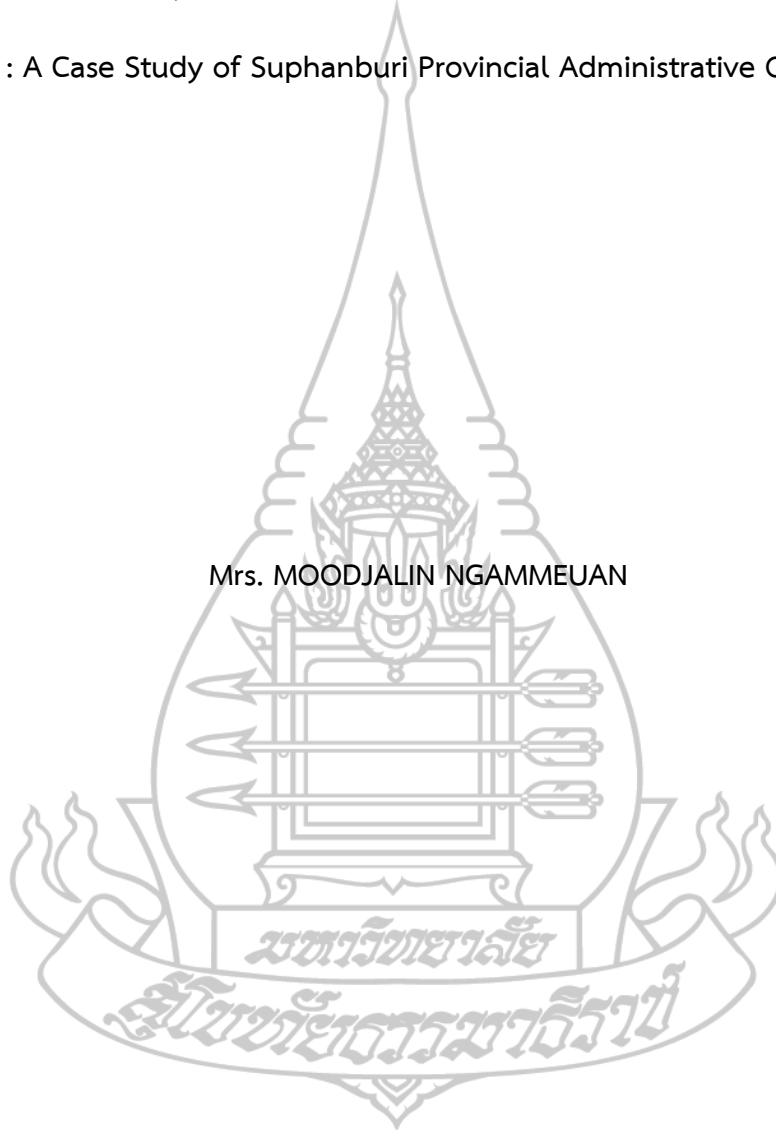

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Participation Strategies in Project Management Process of
Increasing the Potential to Protect People's Lives and
Property of the Public, Private, and Public Sector Networks
: A Case Study of Suphanburi Provincial Administrative Organization.

Mrs. MOODJALIN NGAMMEUAN

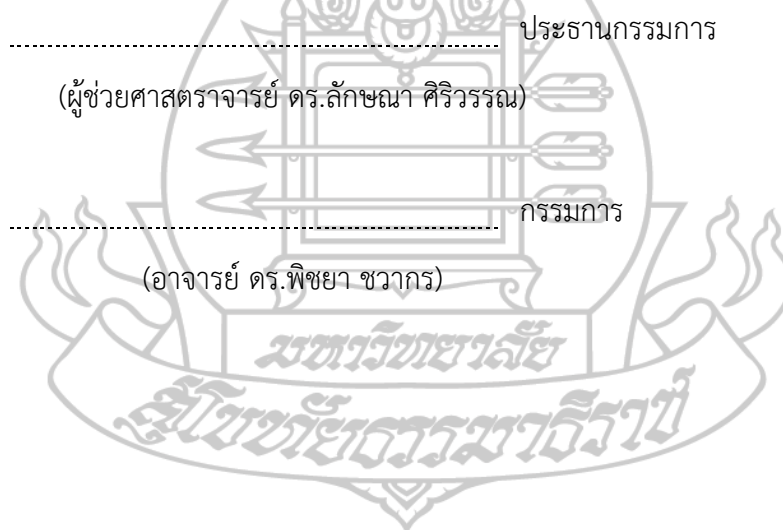
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration
School of Management Science Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี
ชื่อและนามสกุล	นางมัจฉลีนท์ งามเหมือน
แขนงวิชา / วิชาเอก	บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักษณา ศิริวรรณ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้ศึกษา นางมูจลินท์ งามเหมือน รหัสนักศึกษ 2643000256

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักษณา ศิริวรรณ ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน (2) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน (3) นำเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสนทนากลุ่ม และการสังเกตการณ์ ใช้วิธีคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง จากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน จำนวน 33 คน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์เฉพาะเรื่องและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า (1) ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการมากที่สุด รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมทุกด้านระดับมาก แต่ผู้ให้ข้อมูลภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการและการดำเนินการโครงการระดับน้อยและไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ (2) การมีส่วนร่วมของเครือข่ายมีจุดแข็งมากที่สุดคือ ความรู้ และศักยภาพของบุคลากร จุดอ่อนมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการไม่ทั่วถึง โอกาสมากที่สุดคือ การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้และมาต่อยอดโครงการ และภัยคุกคามมากที่สุดคือ กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่นและการไม่สนับสนุนจากผู้บริหารท้องถิ่นในบางพื้นที่ และ (3) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ ได้แก่ 1) กลยุทธ์เชิงรุก ประกอบด้วย การขยายบริการด้านการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินด้วยระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่ การเพิ่มช่องทางออนไลน์ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนดูภาพสดจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด บริเวณที่สำคัญในจังหวัด และการเพิ่มศูนย์บริการประชาชนในการดูภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดได้ที่ อปท. ในพื้นที่ 2) กลยุทธ์เชิงรับ ประกอบด้วย การสร้างพันธมิตรกับเครือข่ายในพื้นที่ช่วยสอดส่องในการดูแลรักษาทรัพย์สินและการถ่ายทอดความรู้ เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และแนวทางการมีส่วนร่วมให้กับภาคีเครือข่าย 3) กลยุทธ์เชิงพัฒนา ประกอบด้วย การทำบันทึกข้อตกลง ร่วมกับเครือข่ายในพื้นที่ในการเชื่อมโยงสัญญาณภาพ

กล้องโทรทัศน์วงจรปิด ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น การใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้เครือข่ายรับทราบเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมมากขึ้น และการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการวิเคราะห์ภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด และ 4) กลยุทธ์เชิงถอนตัว ประกอบด้วย การให้เอกชนเข้ามาดูแลระบบและแก้ไขปัญหาด้านเทคนิค และการขอรับงบประมาณสนับสนุน จากส่วนกลาง หรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อพัฒนาผู้ให้บริการและการบริหารงาน

คำสำคัญ กลยุทธ์การมีส่วนร่วม การบริหารโครงการ เครือข่าย

Independent Study title: “

Participation Strategies in Project Management Process of

Increasing the Potential to Protect People's Lives and

Property of the Public, Private, and Public Sector Networks

: A Case Study of Suphanburi Provincial Administrative Organization.

Author: “Mrs. MOODJALIN NGAMMEUAN”; ID: “2643000256”;

Degree: Master of Public Administration

Independent Study Advisor: Laksana Siriwan; Academic year: 2023

Abstract

This research aimed to (1) study participation in the project management process to increase the potential to protect people's lives and property of Suphanburi Provincial Administrative Organization of the public, private, and public sector networks. (2) analyze the strengths, weaknesses, opportunities and threats of the project management process to enhance the potential of life protection and property of Suphanburi Provincial Administrative Organization of the public, private, and public sector networks and (3) propose participation strategies in the project management process to improve the potential to protect people's lives and property of Suphanburi Provincial Administrative Organization of the public, private, and public sector networks.

This research was qualitative. The data were collected from documents, and interviews using the structured interview form, a focus group, and observation. 33 key informants from the selected public-private-people sector were selected using purposive sampling as a designated criterion. The data were analyzed using thematic analysis and content analysis.

The result showed that: (1) most of the informants participated in project planning, project implementation, and project evaluation at high levels and had the most opinions on participation in project implementation. In addition, most government and private sector informants had a high level of involvement in all aspects. However, people sector informants participated in project planning a

project implementation to a small extent and did not participate in project evaluation; (2) the significant strength of the network was the knowledge and potential of the personnel; the significant weakness the network was that publicizing project information was not thorough; the significant opportunity was applying modern technology to expand the project; the significant threats were inflexible laws regulations and a lack of support from local administrators in some areas; and (3) participation strategies in the project management process included: 1) proactive strategies included expanding and property protection services with modern technology systems, introducing new online channels both tourists and residents to access live feeds from CCTV cameras strategically placed in key areas across the province. and adding a public service center to view images from CCTV cameras at local administrative organizations in the area; 2) reactive strategies included building partnerships with local networks to help monitor the maintenance of property and facilitate knowledge transfer on personal data protection principles and guidelines for the participation of network partners; 3) development strategies included establishing a memorandum of understanding with local networks to integrate CCTV camera signals, thereby expanding coverage. Leveraging technology to distribute information to the network encourages greater participation. Additionally, employing artificial intelligence for image analysis from CCTV cameras improved efficiency; 4) withdrawal strategies included outsourcing system maintenance service providers. Furthermore, seeking budgetary support from the central government or the local administration department facilitated the development of service providers and management.

Keywords : Participation Strategies, Project Management Process, Networks

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องนี้ของผู้ศึกษาสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จากความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลักษณะ ศิริวรรณ ที่ช่วยให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแนวทาง รวมถึงตรวจสอบ ปรับปรุง และแก้ไขข้อบกพร่องการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ จนมีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจและมีความรู้ในหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับรัฐประศาสนศาสตร์มากยิ่งขึ้น

ผู้ศึกษาหวังว่าการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ เพื่อนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่ ในการดำเนินการโครงการต่างๆ และผู้ศึกษาขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกท่านที่ให้ความกรุณาผู้ศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว ที่สนับสนุนและคอยให้กำลังใจ ผู้ศึกษาในการจัดทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระตลอดมา

นางมุจลินท์ งามเหมือน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	144
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	14
2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา	16
3. กรอบแนวคิดการศึกษาเชิงพรรณนา	16
4. ประเด็นปัญหาที่ศึกษา	16
5. ขอบเขตของการศึกษา	17
5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	17
5.2 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล.....	17
5.3 ขอบเขตด้านสถานที่.....	17
5.4 ขอบเขตด้านเวลา.....	18
6. นิยามศัพท์เฉพาะ	19
6.1 การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ.....	19
6.2 เครือข่าย.....	19
6.3 กลยุทธ์การมีส่วนร่วม.....	19
6.4 จุดแข็ง.....	19

6.5	จุดอ่อน	19
6.6	โอกาส	19
6.7	ภัยคุกคาม	19
6.8	โครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน.....	20
7.	ประโยชน์ที่ได้รับ	20
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง		21
1.	แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกระบวนการบริหารโครงการ	21
1.1	ความหมายของโครงการ	21
1.2	กระบวนการบริหารโครงการ	22
2.	แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	24
2.1	ความหมายของการมีส่วนร่วม	24
2.2	ขั้นตอนหรือลักษณะของการมีส่วนร่วม	26
2.3	ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม	28
2.4	ประโยชน์ของการมีส่วนร่วม	31
3.	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์.....	34
3.1	ความหมายของกลยุทธ์.....	34
3.2	ความสำคัญของกลยุทธ์	35
3.3	องค์ประกอบของกลยุทธ์	36
3.4	กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์.....	38
3.5	กลยุทธ์การมีส่วนร่วม	40
4.	แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเครือข่าย	43

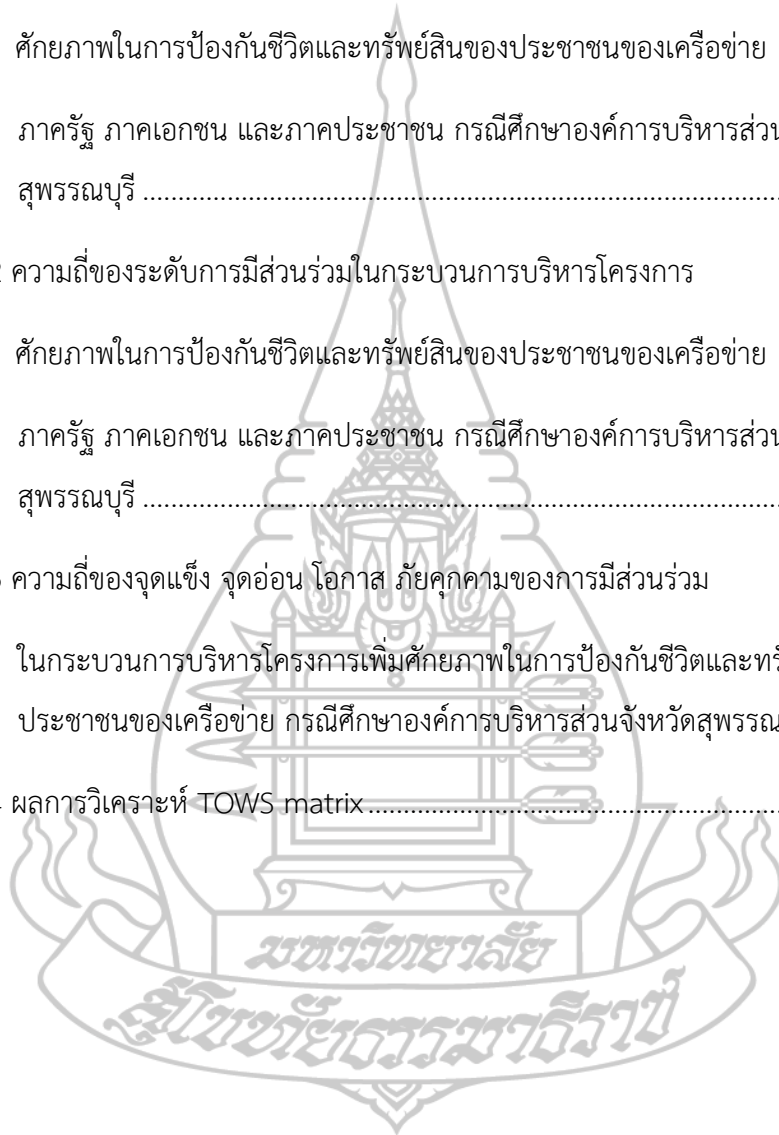
4.1	ความหมายของเครือข่าย.....	43
4.2	องค์ประกอบเครือข่าย.....	45
4.3	ประเภท และรูปแบบของเครือข่าย.....	47
4.4	การสร้างเครือข่าย.....	51
5.	ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี	55
5.1	ความเป็นมาของโครงการ.....	55
5.2	วัตถุประสงค์โครงการ.....	56
5.3	ขั้นตอนการดำเนินงานโครงการ.....	56
5.4	องค์ประกอบของเครือข่าย.....	57
5.5	ความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการ.....	58
6.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	58
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา.....		64
1.	ผู้ให้ข้อมูลและเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล.....	64
2.	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	65
2.1	ประเภทของเครื่องมือ.....	65
2.2	วิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	66
2.3	ข้อพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัย (ethical consideration).....	67
3.	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
4.	การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า.....	68
5.	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....		71

ตอนที่ 1 การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ.....	71
1.1 การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ.....	72
1.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ.....	75
1.3 การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ.....	79
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมใน กระบวนการบริหารโครงการ.....	88
2.1 จุดแข็ง.....	88
2.2 จุดอ่อน.....	92
2.3 โอกาส.....	94
2.4 ภัยคุกคาม.....	99
ตอนที่ 3 กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ.....	104
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	107
1. สรุปการศึกษา.....	108
2. อภิปรายผล.....	110
3. ข้อเสนอแนะ.....	116
3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	116
3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	118
บรรณานุกรม.....	121
ภาคผนวก.....	127
ประวัติผู้ศึกษา.....	139

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1	ความถี่ของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่ม ศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่าย ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สุพรรณบุรี	84
ตารางที่ 4.2	ความถี่ของระดับการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ ศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่าย ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สุพรรณบุรี	86
ตารางที่ 4.3	ความถี่ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วม ในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชนของเครือข่าย กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี	101
ตารางที่ 4.4	ผลการวิเคราะห์ TOWS matrix	105

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่มีหน้าที่ในการจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด ได้เล็งเห็นความสำคัญของการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนความเป็นอยู่ของประชาชนและนักท่องเที่ยวภายในจังหวัดสุพรรณบุรี ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (2549, น. 7) มาตราที่ 17 (23) การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด มุ่งเน้นในด้านการป้องกันอันตรายแก่ชีวิตและร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ อนึ่ง ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เป็นระบบรักษาความปลอดภัยที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบัน และได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายเนื่องจากสามารถบันทึกภาพเหตุการณ์ต่างๆ ไว้เพื่อดูภาพเหตุการณ์ย้อนหลัง และเฝ้าดูภาพเหตุการณ์ในปัจจุบันได้ จึงทำให้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดสามารถสนับสนุนงานด้านต่าง ๆ ได้มากมาย ทั้งนี้ยังเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีใน การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว ดังนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี จึงได้จัดทำ “โครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน” ขึ้น

โครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนด้วยระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2556 จากความร่วมมือกันระหว่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี กับกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี โดยดำเนินการจำนวน 2 ระยะ ช่วงปี พ.ศ.2556 – 2557 ติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณเส้นทางการจราจร เขตพื้นที่ชุมชน จุดเสี่ยงภัยต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี และสนามกีฬาากลางจังหวัดสุพรรณบุรี ต่อมาได้มีการดำเนินการพัฒนาต่อขยายโครงข่ายระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด และสายสัญญาณใยแก้วนำแสง (fiber optic) ออกไปในพื้นที่ต่าง ๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี ครอบคลุมทั้ง 10 อำเภอ ได้แก่ พื้นที่ อ.เมืองสุพรรณบุรี อ.ศรีประจันต์ อ.สามชุก อ.บางปลาม้า อ.เดิมบางนางบวช อ.ดอนเจดีย์ อ.หนองหญ้าไซ อ.สองพี่น้อง อ.อุทุมพร และ อ.ด่านช้าง เชื่อมโยงสัญญาณภาพด้วยสายเคเบิลใยแก้วนำแสง (fiber optic) ให้เป็นเครือข่ายเดียวกันทั้งหมดเพื่อบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้

เป็นระบบเดียวกัน และรองรับการเชื่อมโยงระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดของหน่วยงานราชการอื่นๆ รวมไปถึงภาคเอกชน ที่มีความพร้อมที่จะเชื่อมโยงสัญญาณภาพไปยังศูนย์ควบคุมระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดอีกด้วย เพื่อที่จะให้บริการประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถขอคุณภาพย้อนหลังได้ทุกจุดที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งนี้ยังมีโครงการสำหรับดูแลความปลอดภัยในสำนักงานและสถานที่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีด้วยระบบกล้องวงจรปิด ซึ่งติดตั้งในพื้นที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี แพลตฟอร์คการบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี สถานที่ท่องเที่ยวคุ้มขุนแผน อ.เมืองสุพรรณบุรี สถานที่ท่องเที่ยวสถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ อ.เดิมบางนางบวช และนโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ที่จะใช้เครือข่าย (network) จากระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เชื่อมโยงกับระบบงานอื่นๆ อีกในอนาคต เพื่อให้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเกิดความคุ้มค่ามากขึ้น เช่น ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ระบบเสียงตามสาย ระบบสื่อประชาสัมพันธ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดยในปัจจุบันมีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดแล้วทั้งสิ้น 3,013 ตัว ทั้งจังหวัดสุพรรณบุรี ใช้งบประมาณไปแล้วทั้งสิ้น 384,976,566 บาท โดยมีการบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายในการสร้างความเชื่อมั่น การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดภายในจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ถือได้ว่าการดำเนินโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน มีกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคีเครือข่ายต่างๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อขับเคลื่อนโครงการให้ประสบผลสำเร็จ ผู้ศึกษาจึงศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ว่ามีการดำเนินการอย่างไร รวมไปถึงการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ และเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและส่งเสริมการดำเนินงานให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต และยังสามารถเป็นกรณีศึกษาให้กับหน่วยงานอื่นๆ ในการนำกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

2.2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ เพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

2.3 นำเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

3. กรอบแนวคิดการศึกษาเชิงพรรณนา

เนื่องจากการศึกษาเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาจึงขอเสนอกรอบแนวคิดการศึกษาเชิงพรรณนา ดังนี้

3.1 การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน 3 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ

3.2 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนด้วยแนวคิด SWOT analysis

3.3 การเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนด้วยเทคนิค TOWS matrix

4. ประเด็นปัญหาที่ศึกษา

4.1 การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เป็นอย่างไร

4.2 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ เพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีอะไรบ้าง

4.3 กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ควรเป็นอย่างไร

5. ขอบเขตของการศึกษา

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

5.1.1 ศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

5.1.2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

5.1.3 การนำเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

5.2 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

ผู้ศึกษาคัดเลือกแบบเจาะจงจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน จำนวน 33 คน ผู้ให้ข้อมูลเป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี 3 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ ซึ่งอาจจะมีส่วนร่วมในทุกด้าน หรือด้านใดด้านหนึ่งก็ได้ และเป็นผู้สมัครใจให้ข้อมูล

5.3 ขอบเขตด้านสถานที่

การศึกษานี้จะศึกษาเฉพาะเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ ได้แก่ สถานีตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานจังหวัด

สุพรรณบุรี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเอกชน ภาคประชาชนในพื้นที่
จังหวัดสุพรรณบุรี และองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

5.4 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา ระหว่างเดือน ตุลาคม 2566 – พฤษภาคม 2567 รวมระยะเวลา
8 เดือน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ หมายถึง กระบวนการที่เครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี 3 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นและคนในจังหวัดสุพรรณบุรี

6.2 เครือข่าย หมายถึง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีมา รวมตัวกันด้วยความสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย โดยการมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการอย่างเป็นระบบ

6.3 กลยุทธ์การมีส่วนร่วม หมายถึง วิธีการที่นำมาใช้เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการ โดยร่วมกันดำเนินการกับเครือข่ายในลักษณะของการมีส่วนร่วมเพื่อให้การบริหารโครงการประสบผลสำเร็จ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

6.4 จุดแข็ง หมายถึง ปัจจัยภายในเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย

6.5 จุดอ่อน หมายถึง ปัจจัยภายในเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายกับโครงการ

6.6 โอกาส หมายถึง ปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย

6.7 ภัยคุกคาม หมายถึง ปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย

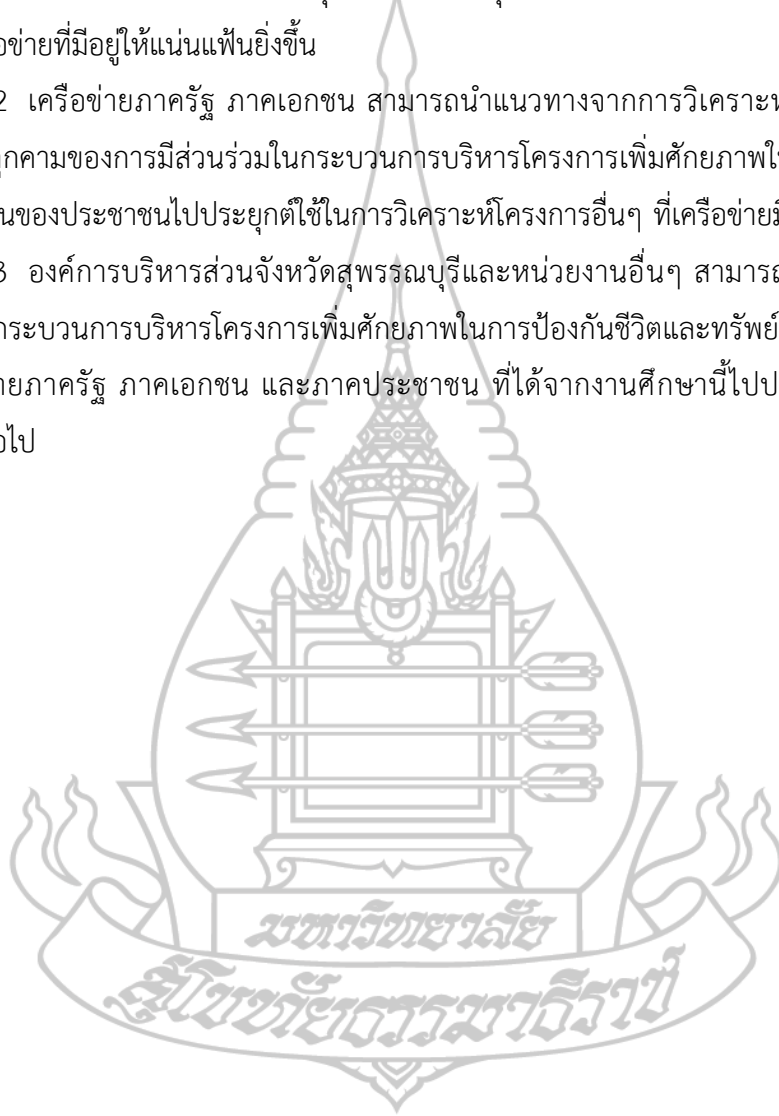
6.8 โครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน หมายถึง โครงการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี และเชื่อมโยงบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี จัดทำโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี และสามารถนำภาพเหตุการณ์ไปเป็นข้อมูลและหลักฐานประกอบในการพิจารณาคดี กรณีเกิดปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด อุบัติเหตุ และภัยพิบัติต่าง ๆ ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี และช่วยเสริมประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกด้วย

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

7.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีสามารถนำข้อมูลการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่มีในปัจจุบัน มาขยายกลุ่มเครือข่ายเพิ่มขึ้น และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเครือข่ายที่มีอยู่ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

7.2 เครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน สามารถนำแนวทางจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์โครงการอื่นๆ ที่เครือข่ายมีส่วนร่วมได้

7.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีและหน่วยงานอื่นๆ สามารถนำกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่ได้จากงานศึกษานี้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ เพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ศึกษาได้ศึกษา เอกสาร และ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกระบวนการบริหารโครงการ
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกลยุทธ์
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเครือข่าย
5. ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกระบวนการบริหารโครงการ

การบริหารโครงการได้ถูกนำมาใช้ดำเนินการอย่างแพร่หลายในหลายองค์กรและสังคม โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งหวังให้องค์กรและสังคมบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนาได้มากยิ่งขึ้น ทว่าการบริหารทั่วไปซึ่งเป็นการบริหารงานประจำ การบริหารโครงการไม่ใช่การดำเนินงานที่มีอยู่เป็นประจำ แต่เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่จะนำมาใช้ดำเนินกิจกรรมที่ซับซ้อน ซึ่งจะทำให้องค์กรและสังคมได้รับประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรทางการบริหารที่มีอยู่อย่างจำกัดภายใต้เงื่อนไขด้านเวลา สภาพการณ์ภายในองค์กร/ระหว่างองค์กร และสิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กร

1.1 ความหมายของโครงการ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของโครงการไว้หลายท่านดังนี้

Larson and Grey (2000, p. 4) ได้ให้ความหมายของโครงการในเชิงลักษณะของโครงการไว้ว่า โครงการเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ความพยายามที่เกี่ยวข้องกับความสลับซับซ้อน ไม่ใช่งานประจำ มีข้อจำกัดเรื่องเวลา งบประมาณ และผลงานที่ออกมาจะต้องตอบสนองความต้องการของลูกค้า

Turner (1993, p. 5) ได้ให้ความหมายของโครงการว่า เป็นการดำเนินงานด้วยความพยายามที่มีลักษณะพิเศษเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนด และภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ของโครงการมักมีลักษณะผสมผสานระหว่างคุณภาพ ต้นทุนและทรัพยากรในการดำเนินงานโครงการ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งสามด้านซึ่งเกี่ยวข้องกับ ผู้ปฏิบัติงานในทุกส่วนขององค์การ และเป็นการบริหารจัดการข้ามอำนาจหน้าที่ขององค์การ ซึ่งทำให้การดำเนินงานโครงการแตกต่างจากการบริหารงานทั่วไปที่มีลักษณะเป็นงานประจำ

Samuel (2001, p. 2) ให้คำจำกัดความว่า โครงการเป็นเรื่องการใช้ความพยายาม เป็นครั้งคราวเกี่ยวกับการผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะเกี่ยวข้องกับเวลา หลากหลาย วิชาชีพ และมีความขัดแย้งได้ โครงการนั้นเป็นส่วนหนึ่งของแผนงาน และโครงการอาจจะถูกแบ่งย่อย ออกเป็นงาน และงานย่อย ถ้าจำเป็น

เฉลิมพงศ์ มีสมนัย (2547, น. 9) ได้สรุปความหมายของโครงการไว้อย่างน่าสนใจ ว่าโครงการ หมายถึง กลุ่มของกิจกรรมหรืองานที่เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรต่างๆ เพื่อหวังผลตอบแทน คือ จะต้องเป็นกิจกรรมหรืองานที่การใช้จ่ายเงิน หรือที่มีการลงทุนเพื่อผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งจะทำ ให้กิจกรรมหรืองานนั้นให้ผลตอบแทนภายในระยะเวลา ค่าใช้จ่ายและผลงานตามที่ได้กำหนด

โดยสรุป โครงการ หมายถึงกิจกรรมหรือแผนงานที่หน่วยงานสามารถทำการวิเคราะห์ วางแผน และนำไปปฏิบัติ พร้อมทั้งมีลักษณะที่ชัดเจนในเรื่องของจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด โดยแผน สำหรับกิจการต่างๆ ต้องระบุวัตถุประสงค์ตามระยะเวลาที่กำหนด มีการวางแผนล่วงหน้า ที่จัดทำขึ้นอย่างมีระบบประกอบด้วยกิจกรรมย่อยหลายกิจกรรม ที่ต้องใช้ทรัพยากรในการดำเนินงาน และคาดหวังที่จะได้ผลตอบแทนอย่างคุ้มค่า

1.2 กระบวนการบริหารโครงการ

การบริหารงานโครงการ (project management) เป็นกระบวนการที่สำคัญ เริ่มตั้งแต่ การวางแผน การดำเนินการ การติดตาม ตรวจสอบ ไปจนถึงการสิ้นสุดโครงการ โดยผ่านการบริหาร ทรัพยากรขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ คน ความรู้ งบประมาณขององค์กร โดย เป้าหมายคือการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ ผู้ศึกษาขอเสนอ ขั้นตอนการบริหารโครงการ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 การวางแผนโครงการ

ก่อนดำเนินโครงการใดๆ จะต้องทราบความชัดเจนในขอบเขต (Scope) ของโครงการ การกำหนดรายละเอียดเบื้องต้นจะแสดงถึงเจตนารมณ์ของโครงการ การใช้ทรัพยากรต่างๆ

และข้อจำกัดที่ควรระมัดระวัง นอกจากนี้การกำหนดโครงการจะทำให้ทราบถึงเจ้าของโครงการ ผู้สนับสนุนและผู้รับผิดชอบในโครงการดังกล่าว และเมื่อทราบขอบเขตและวัตถุประสงค์ของโครงการ ก็จะนำไปสู่การวางแผนได้ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแปรเปลี่ยนปัจจัยทางการบริหาร ได้แก่ คน วัสดุ อุปกรณ์ เงิน ข้อมูล และการจัดการให้เป็นผลผลิต/ผลิตภัณฑ์/บริการ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ผู้บริหารโครงการอาจต้องให้ความสำคัญแก่วัตถุประสงค์ด้านขอบเขต ด้านองค์การ ด้านคุณภาพ ด้านต้นทุน หรือด้านเวลา อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อนำวัตถุประสงค์ด้านนั้นๆ มาวางแผนทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวางแผนเป็นการพิจารณาการกำหนดเป้าหมาย ขั้นตอนการปฏิบัติงาน การประสานงาน การกำหนดมาตรฐานการทำงาน เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและพัฒนาทางเลือกของแนวทางการดำเนินงานที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว การวางแผนโครงการอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีความสำคัญมากต่อความสำเร็จและล้มเหลวของโครงการ (Souder, 1988, p. 165)

1.2.2 การดำเนินการโครงการ

เมื่อผู้บริหารโครงการได้ทำการวางแผนโครงการ จัดบุคลากรเข้าทำงานในที่งานโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะนำแผนโครงการไปดำเนินการ การนำแผนโครงการไปดำเนินการต้องกระทำผ่านระบบการบริหารโครงการ ซึ่งประกอบด้วยระบบย่อยๆ เช่น ระบบองค์การ ระบบการบริหารงานบุคคล ระบบสารสนเทศ ระบบการติดต่อสื่อสาร และระบบการควบคุม เป็นต้น โดยผู้บริหารจะต้องใช้ทักษะด้านความเป็นผู้นำและแรงจูงใจในการบริหาร เพื่อให้ระบบโครงการดังกล่าวผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อาจกล่าวว่าการดำเนินงานโครงการก็คือการอำนวยความสะดวก การติดตาม และควบคุมการปฏิบัติงาน เพื่อให้แผนโครงการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ (Cleland and King, 1983, p. 189)

1.2.3 การประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการเป็นกิจกรรมที่สำคัญกิจกรรมหนึ่ง โดยทั่วไปการประเมินโครงการจะกระทำเมื่อสิ้นสุดโครงการ แต่บางครั้งก็อาจทำการประเมินได้ในระหว่างดำเนินโครงการ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการประเมิน ที่สำคัญผู้ประเมินโครงการจะต้องกำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจนก่อนทำการประเมิน การออกแบบและวางแผนที่ดีจะช่วยลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการประเมิน ซึ่งการประเมินจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ เช่น การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และการรายงานผล เป็นต้น ซึ่งในอดีตแล้ว เห็นว่าการประเมินผลโครงการเป็นเรื่องที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและไม่แน่ใจว่าจะนำข้อมูลมาใช้ได้หรือไม่ นอกจากนี้แล้วการประเมินผลโครงการเหมือนกับการคอยจับผิดแทนที่จะ

เป็นประโยชน์ กลับทำให้เกิดความขัดแย้งและบาดหมางซึ่งกันและกันได้ แต่แนวคิดสมัยใหม่กลับเห็นว่าการดำเนินการอะไรก็ตามก็ต้องมีการประเมินผล เพราะมีประโยชน์มากกว่าโทษ และถ้าจัดระบบการประเมินผลที่ดีก็จะช่วยให้การประเมินผลเป็นเสมือน “ระบบการเตือนภัย” (warning system) กับ องค์การทำให้องค์การลดความเสี่ยงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างดียิ่ง

ซึ่งจากขั้นตอนการบริหารโครงการทั้ง 3 ขั้นตอนข้างต้น ผู้ศึกษาจะนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาความร่วมมือในการบริหารโครงการทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การวางแผนโครงการ การดำเนินการโครงการ และการประเมินผลโครงการ ตามลำดับ

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

คำว่า การมีส่วนร่วม ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังต่อไปนี้

Cohen and Uphoff (1981) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมการตัดสินใจว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร 2) การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา รวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ 3) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ

Berkley (1975 อ้างถึงใน สมบัติ นามบุรี, 2562, น.184) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมนั้นคือการที่ผู้นำเปิดโอกาสให้ผู้ตามทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจในการทำงานเท่าที่จะสามารถกระทำได้

Erwin (1976) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของตนเอง

Putti (1987) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นพื้นฐานของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้การบริหารจัดการมีลักษณะกว้าง ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้การมีส่วนร่วมขยายไปสู่การปฏิบัติงานในระดับล่างขององค์การ

United Nations (1981) อธิบายว่า การมีส่วนร่วมคือการเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้น และมีพลังของประชาชนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ในการตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมายของสังคมและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และปฏิบัติตามแผนการหรือโครงการต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ

สถาบันพระปกเกล้า (2551, น. 2) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสในการแสดงทัศนะ และเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งมีการนำความคิดเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาเพื่อ

กำหนดเป็นนโยบาย และการตัดสินใจของรัฐทั้งนี้การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นกระบวนการสื่อสารในระบบเปิด คือการสื่อสารสองทางทั้งแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ที่ประกอบไปด้วยการจัดสรรข้อมูลร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสามัคคีในสังคม นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของประชาชนยังถือเป็นการเพิ่มคุณภาพของการตัดสินใจ เป็นการสร้างฉันทามติที่ทำให้ง่ายต่อการปฏิบัติ ช่วยให้เกิดความชอบธรรม และความน่าเชื่อถือ

พีระ พรนวม (2544) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นการกระจายอำนาจให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาปัญหาความต้องการร่วมกัน ในการตัดสินใจร่วมกัน วางแผนดำเนินงานหรือแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ดำเนินการหรือปฏิบัติงานร่วมกัน ตลอดจนรับรู้ผลดี ผลเสีย จนเกิดความภาคภูมิใจร่วมกัน

จิราภรณ์ ศรีคำ (2547) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลที่มีความสนใจหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องเดียวกันเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อปฏิบัติภารกิจ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การดำเนินงาน การรับทราบผลการดำเนินงาน การติดตามประเมินผล หรือร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่ได้ตกลงกันไว้

ทรงวุฒิ เรื่องวาทศิลป์ (2550) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทร่วมในกิจกรรมทุกประการตามกำลังความสามารถของสมาชิกไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจ การดำเนินกิจกรรม การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลร่วมกันนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานในกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สิัญญา เคนาภูมิ (2551) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่สมาชิกได้มีโอกาสร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติตามโครงการ ร่วมติดตามประเมินผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมจะต้องมาจากความสมัครใจ พึงพอใจ และได้รับผลประโยชน์ที่เกิดจากชุมชนโดยส่วนรวมร่วมกัน

จากความหมายข้างต้น ผู้ศึกษาได้มีทัศนะเกี่ยวกับความหมายของการมีส่วนร่วมได้ว่าเป็นกระบวนการที่ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามผลการดำเนินการ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อแสวงหาทางเลือกและการตัดสินใจที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นและคนในชุมชนโดยส่วนรวม

2.2 ขั้นตอนหรือลักษณะของการมีส่วนร่วม

ขั้นตอนของการมีส่วนร่วม มีอยู่หลายแนวทางด้วยกัน ซึ่งมีผู้ให้ความเห็นไว้หลายท่าน ดังนี้

Fornaroff (1980) เสนอว่ากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน มีขั้นตอนการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การวางแผน รวมถึงการตัดสินใจในการกำหนดเป้าหมาย กลวิธี ทรัพยากรที่ต้องใช้ ตลอดจนการติดตามประเมินผล
2. การดำเนินงาน
3. การใช้บริการจากโครงการ
4. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

Cohen and Uphoff (1981) ได้อธิบายขั้นตอนของการมีส่วนร่วมดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในกระบวนการของการตัดสินใจนั้น ประการแรกที่สุดที่จะต้องกระทำก็คือ การกำหนดความต้องการ และการจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบาย และประชากรที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินงาน โครงการนั้น จะได้มาจากคำถามที่ว่า ใครทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้าง และจะทำประโยชน์ได้โดยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากร การบริหารงาน และการขอความช่วยเหลือ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นั้น นอกจากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพแล้ว ยังต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ของโครงการนี้ รวมทั้งผลที่เป็นประโยชน์ในทางบวกและผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการซึ่งจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลและสังคมด้วย

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้น สิ่งที่สำคัญที่ต้องสังเกตก็คือ ความเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectations) ซึ่งจะมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่างๆ ได้ การเข้ามามีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อการกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนนั้น

ธนาภรณ์ เมทณีสุดี (2543, น. 87) ได้กล่าวถึงลักษณะแนวทางของการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การร่วมคิด หมายถึง การมีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือในการวางโครงการวิธีการติดตามผล การตรวจสอบและการดูแลรักษา เพื่อให้กิจกรรมโครงการสำเร็จผลตามวัตถุประสงค์

2. การร่วมตัดสินใจ หมายถึง เมื่อมีการประชุมปรึกษาหารือเรียบร้อยแล้ว ต่อมาจะต้องร่วมกันตัดสินใจเลือกกิจกรรมหรือแนวทางที่เห็นว่าดีที่สุดหรือเหมาะสมที่สุด

3. การร่วมปฏิบัติตามโครงการ หมายถึง การเข้าร่วมในการดำเนินงานตามโครงการต่างๆ เช่น ร่วมออกแรง ร่วมบริจาคทรัพย์ เป็นต้น

4. การร่วมติดตามและประเมินผลโครงการ หมายถึง เมื่อโครงการเสร็จสิ้นแล้วได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจตราดูแล รักษาและประเมินผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ

สุชาติ จักรพิสุทธิ์ (2548, น. 46) กล่าวว่าหลักการ และกระบวนการของการมีส่วนร่วมได้แก่

1. การระดมความคิด คือการคิดค้นและวิเคราะห์ปัญหาาร่วมกัน ในลักษณะของการร่วมคิด มิใช่จากฝ่ายเดียว บนพื้นฐานความศรัทธาว่าทุกคนที่เข้ามามีส่วนร่วมนั้นมีศักยภาพ

2. การวางแผน คือนำสิ่งที่ร่วมกันคิดมากำหนดเป็นแผนปฏิบัติการร่วมกัน ด้วยการระดมทรัพยากรจากทุกฝ่าย (คน สิ่งของ งบประมาณ ฯลฯ)

3. การลงมือทำ คือ การนำแผนงานที่ได้ ไปร่วมกันทำหรือแบ่งงานกันรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นไปตามแผนหรือเป้าหมายที่วางไว้

4. การติดตามประเมินผล คือ ร่วมกันติดตามผลงานที่ทำ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน ร่วมกันคิดพัฒนาปรับปรุงให้งานดีขึ้น

5. การรับผลประโยชน์ร่วมกัน มีทั้งผลประโยชน์ทางรูปธรรมที่ต้องการให้เกิดตามกิจกรรมที่ทำนั้น และผลประโยชน์โดยอ้อม แต่มีความสำคัญมาก คือ การเรียนรู้จากการร่วมคิดร่วมทำและความสัมพันธ์ระหว่างภาคีที่พัฒนาไปสู่การมีส่วนร่วมที่สมานฉันท์ เสมอภาค และเอื้ออาทรกันมากขึ้นเป็นลำดับ

อภิญา กังสนารักษ์ (2544) ได้นำเสนอขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า ชุมชนต้องมีส่วนร่วมใน 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการริเริ่มโครงการ ร่วมค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาภายในชุมชน ร่วมตัดสินใจกำหนดความต้องการและร่วมลำดับความสำคัญของความต้องการ

2. การมีส่วนร่วมในขั้นการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการ แนวทางการดำเนินงาน รวมถึงทรัพยากรและแหล่งวิทยาการที่จะใช้ในโครงการ

3. การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการดำเนินโครงการ ทำประโยชน์ให้แก่โครงการ โดยร่วมช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์ และแรงงาน

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ เพื่อให้รู้ว่าผลจากการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยสามารถกำหนดการประเมินผลเป็นระยะต่อเนื่องหรือประเมินผลรวมทั้งโครงการในคราวเดียวกันได้

อคิน รพีพัฒน์ (2547) ได้แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดปัญหา สาเหตุของปัญหา ตลอดจนแนวทางแก้ไข
2. การตัดสินใจเลือกแนวทาง และวางแผนพัฒนา แก้ไขปัญหา
3. การปฏิบัติงานในกิจกรรมการพัฒนาตามแผน
4. การประเมินผลงานกิจกรรมการพัฒนา

จากแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนหรือลักษณะของการมีส่วนร่วม ผู้ศึกษาพอสรุปได้ว่า ขั้นตอนของการเข้ามามีส่วนร่วมโดยนำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน โดยแบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ โดยขึ้นอยู่กับความสนใจและประเด็นการพิจารณาที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขพื้นฐานการมีส่วนร่วมว่า จะต้องมียุทธศาสตร์ มีความเสมอภาค และมีความสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้การมีส่วนร่วมดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

การที่จะทำให้ชุมชนหรือประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งได้มีนักวิชาการไทยและนักวิชาการต่างประเทศได้ทำการสรุปและรวบรวมปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมไว้ ดังนี้

รีดเคอร์ (1973 อ้างถึงใน รัชฎาพร พิละกันธา, 2555, น.18-19) ได้แบ่งปัจจัยที่เป็นเหตุผลในการตัดสินใจของคน เพื่อจะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมเป็น 3 ปัจจัยใหญ่ๆ คือ

1. ปัจจัยดึงดูด (pull factors) ได้แก่

1.1 เป้าหมาย (goal) การกระทำทุกอย่างจะต้องมีเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ อาจจะเป็นความเชื่อ ความรู้สึก แลกเปลี่ยนของทางราชการ และอาจจะเป็นเงื่อนไขที่ตนเองหรือ

คนอื่นเป็นผู้กำหนดให้เป็นไปในแนวความปรารถนา

1.2 ความเชื่อ (belief) เป็นความคิดหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นเอง โดยปราศจากการอ้างอิงใดๆ ความเชื่อนี้จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เพราะคนส่วนมากจะเลือกทำตามความเชื่อพื้นฐานที่เขามีอยู่ดั้งเดิม

1.3 ค่านิยม (value) เป็นระบบหนึ่งของความเชื่อ การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมนั้นๆ จะต้องสร้างเงื่อนไขในการดำรงชีวิต การที่จะทำหรือไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีพื้นฐานมาจากการที่สังคมนั้นตัดสินแล้วว่าดีหรือเลว

1.4 ความเคยชินและขนบธรรมเนียมประเพณี (habit and customs) เป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นมาจากความรับผิดชอบภายในกลุ่ม ซึ่งคนในสังคมจะยอมรับด้วยความเต็มใจ เป็นแบบอย่างที่ดีสมบูรณ์และมีเหตุผล ซึ่งการกระทำที่แสดงออกมาเช่นนี้เป็นเพราะความเคยชินและเป็นประเพณีดั้งเดิมยึดถือมานาน

2. ปัจจัยผลักดัน (push factors) ได้แก่

2.1 ความคาดหวัง (expectations) เป็นความรู้สึกภายในตัวเราหรือที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคล กลุ่ม และสังคม ที่ได้คิดหรือหวังให้ตัวเราควรจะมี ความเชื่อ ความรู้สึก หรือแสดง การกระทำออกมาตามที่ต้องการ

2.2 ข้อผูกพัน (commitments) เมื่อมีการรวมกลุ่มกิจกรรมพิเศษขึ้นในสังคมก็จะมีข้อผูกพันที่สมาชิกในกลุ่มจะต้องทำตามสัญญาหรือข้อผูกพันตามที่กลุ่มได้ตั้งขึ้น เมื่อมีการรวมกลุ่มกิจกรรมพิเศษขึ้นในสังคม ก็จะมีข้อผูกพันที่สมาชิกในกลุ่มต้องทำตามสัญญาหรือข้อผูกพันตามที่กลุ่มได้ตั้งขึ้น

2.3 การบังคับ (force) เป็นความรู้สึกของคนที่จะต้องทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยไม่มีทางเลือก อาจถูกบังคับโดยกฎหมายหรือกฎหมายก็ได้ การบังคับนี้จะรุนแรงกว่าการสมัครใจทำเอง

3. ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่

3.1 โอกาส (opportunity) สถานการณ์ที่สามารถจะเลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามโอกาสที่ตนมีอยู่ แต่บางคนก็ไม่มีโอกาสจะเลือกกระทำได้ เพราะสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวย

3.2 ความสามารถ (ability) การที่คนยอมรับว่า ตนเองมีขีดความสามารถเพียงใดที่จะสามารถกระทำสิ่งที่ตนต้องการให้สำเร็จลุล่วงไปได้

3.3 การสนับสนุน (Support) เป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือ หรือต่อต้าน ซึ่งเกิดจากตัวบุคคลหรือกลุ่ม ให้การสนับสนุนด้านความคิดเห็น หรือเป็นแรงกระตุ้นให้คนกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไป เนื่องจากเขารู้สึกว่ามีผู้สนับสนุนให้เขาทำ

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527, น. 183) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม คือ

1. ความศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือบุคคลสำคัญและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เช่น การลงแขก การบำเพ็ญประโยชน์ การสร้างโบสถ์วิหาร เป็นต้น
2. ความเกรงใจที่มีต่อบุคคลที่เคารพนับถือหรือมีเกียรติยศ ตำแหน่ง ทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะมีส่วนร่วมด้วย ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีศรัทธาหรือความเต็มใจอย่างเต็มเปี่ยมที่จะกระทำ เช่น ผู้ใหญ่ออกปากขอแรงผู้น้อยก็ช่วยแรง
3. อำนาจบังคับที่เกิดจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่าทำให้ประชาชนถูกบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในการกระทำต่างๆ เช่น บังคับให้ทำงานเยี่ยงทาส

ปรัชญา เวสารัชช (2528, น. 170) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ดังนี้

1. ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและความปลอดภัย
2. ปัจจัยผลักดันจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะผู้นำ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
3. ปัจจัยที่เป็นรางวัลตอบแทน ได้แก่ ค่าตอบแทนแรงงาน เงินปันผลจากสหกรณ์
4. ปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ ความคาดหวังในผลประโยชน์ร่วม ความรู้สึกเกรงใจ ไม่กล้าปฏิเสธเมื่อถูกชักชวน หรือความรู้สึกว่าเป็นพันธะที่ต้องเข้าร่วม เพื่อให้เกิดความสามัคคี

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ (2549, น. 20) ได้สรุปและรวบรวมปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยแบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านบุคคลและด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย เพศ อายุ ภูมิฐานะ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว ขนาดของครอบครัว อาชีพ รายได้ สถานที่ทำงาน ระยะเวลาในการประกอบอาชีพในชุมชน
2. ปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วย ความต้องการการยกย่องจากบุคคลอื่น การได้รับการชักจูงจากผู้นำชุมชน เพื่อนบ้าน และความต้องการเป็นกลุ่มเป็นพวก หรือเคยทำกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนร่วมกันมาก่อน การคำนึงถึงผลประโยชน์ตอบแทนและความสัมพันธ์ที่ดีของคนในชุมชน

พงศ์พันธ์ เจริญทรัพย์ (2534 อ้างถึงใน รัฐภาพร พิละกันธา, 2555, น.20) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับการเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งเกิดจากการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้เข้าร่วมด้วยกันหรือจากการได้รับความช่วยเหลือจากผู้เข้าร่วมคนอื่นๆ ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลให้เข้ามามีส่วนร่วมและไม่เข้าร่วมสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. บุคคลจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดก็ต่อเมื่อกิจกรรมนั้นสอดคล้องกับความเชื่อพื้นฐานที่ศรัทธาและค่านิยมของตนเอง
 2. บุคคลและกลุ่มบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมก็ต่อเมื่อกิจกรรมนั้นมีคุณค่าสอดคล้องกับผลประโยชน์ของตนเอง รวมทั้งปกป้องผลประโยชน์ของตน
 3. บุคคลที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ถ้ากิจกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับสิ่งที่บุคคลคาดหวังหรือถ้าเคยได้รับประสบการณ์ที่เป็นอคติต่อกิจกรรมนั้นมาแล้ว
 4. การมีส่วนร่วมของคนเป็นไปอย่างเสรี บุคคลจะเข้าร่วมตามความพอใจของตนเอง และจะไม่เข้าร่วมเมื่อถูกบีบบังคับ
 5. การมีส่วนร่วมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับความสามารถและโอกาส
 6. บุคคลจะเข้าร่วมในกิจกรรมก็ต่อเมื่อได้รับการสนับสนุน กระตุ้นและจูงใจ
- จากการศึกษาแนวคิดข้างต้น ผู้ศึกษาเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม สามารถแบ่งได้เป็น 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ความคาดหวังในผลประโยชน์ การเห็นคุณค่า ความสามารถของตนเอง ความศรัทธา ความเชื่อ ความเกรงใจ การถูกบังคับ เป็นต้น 2. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ การเมือง สังคม โอกาส อุปสรรค การสนับสนุน ข้อบังคับ ข้อผูกพัน เป็นต้น โดยบุคคลจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมก็ต่อเมื่อกิจกรรมนั้นมีคุณค่าสอดคล้องกับผลประโยชน์ของตนเอง รวมทั้งปกป้องผลประโยชน์ของตน และจะไม่เข้าร่วมกิจกรรมถ้ากิจกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับสิ่งที่บุคคลคาดหวังหรือเมื่อถูกบีบบังคับนั่นเอง

2.4 ประโยชน์ของการมีส่วนร่วม

นักวิชาการกล่าวถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมไว้หลายท่าน ดังนี้

อรรถัย ก๊กผล (2552, น. 26-28) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

1. เพิ่มคุณภาพของการตัดสินใจ กระบวนการปรึกษาหารือกับสาธารณชนช่วยให้เกิดความกระจ่างในวัตถุประสงค์ และความต้องการของโครงการ หรือนโยบายนั้นๆ ได้อยู่เสมอ สาธารณชนสามารถที่จะผลักดันให้เกิดการทบทวนข้อสันนิษฐานที่ปิดบังอยู่ ซึ่งอาจจะปิดบังไม่ให้

มองเห็นทางออกที่มีประสิทธิภาพที่สุด บ่อยครั้งที่กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนก่อให้เกิดการพิจารณาถึงทางเลือกใหม่แทนวิธีการที่เคยใช้กันมาในอดีต สาธารณชนมักจะมีข้อมูลที่สำคัญซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างในการที่จะนำไปสู่การตัดสินใจ ก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างโครงการที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จ

2. การลดค่าใช้จ่าย และการสูญเสียเวลา กระบวนการ หรือโครงการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเต็มรูปแบบ มักจะสิ้นเปลือง และเสียเวลา แต่ในทางปฏิบัติแล้วการมีส่วนร่วมของประชาชนมาตั้งแต่ต้น สามารถที่จะลดความล่าช้าและลดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งของประชาชนได้ การตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งอาจจะดูว่าสิ้นเปลือง และเสียเวลากว่าที่จะตัดสินใจได้ แต่ว่าเมื่อตัดสินใจได้แล้ว และนำมาสู่การปฏิบัติอาจจะเป็นวิธีการประหยัดกว่าด้วยซ้ำไป การตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งที่ทำไปอย่างรวดเร็ว และดูเหมือนจะไม่สิ้นเปลือง อาจจะเสียค่าใช้จ่ายมากกว่า ถ้าการตัดสินใจนั้นไม่ได้ทำให้เกิดข้อตกลงระหว่างกลุ่ม แต่กลับนำไปสู่ความขัดแย้งของประชาชนอย่างต่อเนื่องมากขึ้น การมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถเกิดผลในการยอมรับอย่างสูงต่อการตัดสินใจโดยกลุ่มซึ่งมีส่วนในการตัดสินใจนั้นๆ ในกรณีนี้จะช่วยลดความขัดแย้งระหว่างการนำไปปฏิบัติทำให้เกิดการประหยัดค่าใช้จ่าย ซึ่งโดยทั่วไปอาจจะแพงกว่าค่าใช้จ่ายในการทำโครงการการมีส่วนร่วมของประชาชน

3. การสร้างฉันทามติ โครงการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถที่จะสร้างข้อตกลงที่มั่นคง และการยอมรับระหว่างกลุ่ม ซึ่งก่อนหน้านี้ อาจจะมีความเห็นขัดแย้งกันคนละทาง การมีส่วนร่วมนี้ยังก่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างคู่กรณีลดความขัดแย้งทางการเมืองและสร้างให้เกิดความชอบธรรมในการตัดสินใจของรัฐ

4. การเพิ่มความง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำให้คนเรามีความรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ การตัดสินใจนั้นและครั้งหนึ่งเมื่อได้ร่วมตัดสินใจแล้วเขาย่อมต้องการที่จะเห็นสิ่งนั้น นำไปปฏิบัติได้ไม่เพียงแต่จะมีการสนับสนุนทางการเมืองต่อการนำไปปฏิบัติแต่กลุ่มและปัจเจกชนอาจจะรู้สึกกระตือรือร้นในการที่จะช่วยให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

5. การหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าใน "กรณีที่น่ารังเกียจที่สุด" กระบวนการที่มีส่วนร่วมของประชาชนก่อให้เกิดโอกาสที่คู่กรณีจะแสดงความต้องการของกลุ่มเขาและความห่วงกังวลที่ปราศจากความรู้สึกที่เป็นปฏิกษ การมีส่วนร่วมของประชาชน ตั้งแต่ต้นสามารถลดการเผชิญหน้ากันอย่างรุนแรงที่อาจจะเป็นไปได้ อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ใช่ยาวิเศษมันไม่อาจที่จะลด หรือกำจัดความขัดแย้งในทุกๆ กรณีได้

6. การดำรงไว้ซึ่งความน่าเชื่อถือและความชอบธรรม วิธีทางที่จะนำไปสู่ความชอบธรรม และการดำรงอยู่ของความชอบธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อการตัดสินใจก่อให้เกิดความขัดแย้งก็จะต้องใช้กระบวนการตัดสินใจซึ่งโปร่งใส และน่าเชื่อถือต่อสาธารณชน โครงการมีส่วนร่วมของประชาชน ยังก่อให้เกิดความเข้าใจถึงเหตุผลที่นำไปสู่การตัดสินใจนั้นๆ

7. การคาดคะเนความห่วงกังวลของประชาชนและค่านิยมของสาธารณชน เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่ทำงานกับสาธารณชนในโครงการมีส่วนร่วมของประชาชนเขาจะค่อยๆ เพิ่มความรู้สึกที่ไวต่อความห่วงกังวลของสาธารณชน และต่อที่ว่าสาธารณชนมองการปฏิบัติงานขององค์กรส่วนท้องถิ่นอย่างไร บ่อยครั้งที่ทัศนคติเหล่านี้ได้นำมาพูดกันภายใน เพื่อที่ว่าเจ้าหน้าที่จะเกิดความตระหนักถึงการตอบสนองของสาธารณชนที่เป็นไปได้ต่อกระบวนการและการตัดสินใจต่างๆ ถึงแม้ว่าประเด็นนั้นอาจจะไม่ใหญ่โตมากนักที่จะต้องทำโครงการการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเป็นทางการ

8. การพัฒนาความเชี่ยวชาญและความคิดสร้างสรรค์ของสาธารณชน ประโยชน์อันสำคัญอย่างยิ่งของการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ การให้การศึกษาต่อสาธารณชนที่ดีขึ้นกว่าเดิม ผู้มีส่วนร่วมไม่เพียงแต่จะเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา แต่เขายังได้เรียนรู้ด้วยว่ากระบวนการตัดสินใจโดยองค์กรส่วนท้องถิ่นของเขาควรจะเป็นอย่างไร และทำไมจึงต้องตัดสินใจดังกล่าว การมีส่วนร่วมของประชาชนยังเป็นเวทีการฝึกที่มีประสิทธิภาพของผู้นำท้องถิ่นในอนาคตอีกด้วย

ธรรมรส โชติกุญชร (2546, น. 230) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการบริหารโดยการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

1. เมื่อผู้ร่วมงานใดมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลง เขาจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงแทนที่จะต่อต้านการเปลี่ยนแปลง
2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาจะมีความราบรื่นมากขึ้น ความไม่พอใจและการร้องทุกข์จะน้อยลง
3. ความผูกพันของบุคลากรกับองค์กรจะรู้สึกผูกพันมากขึ้น
4. บุคลากรจะไว้วางใจฝ่ายบริหารมากขึ้น
5. การบริหารผู้ใต้บังคับบัญชามีความง่ายขึ้น เพราะผู้ใต้บังคับบัญชายอมรับการเปลี่ยนแปลง และไว้วางใจฝ่ายบริหารมากขึ้น
6. การตัดสินใจทางการบริหารมีคุณภาพดีขึ้น
7. การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์กรระดับสูงกับองค์กรระดับต่ำดีขึ้น

8. ก่อให้เกิดการสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม สามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่าย กล่าวคือผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อมเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ความคิดเห็นถูกรับฟังและนำไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเครือข่าย และที่สำคัญผู้ที่มีส่วนร่วมจะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของเครือข่าย ความรู้สึกเป็นเจ้าของจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนเครือข่ายทำให้เกิดการมีส่วนร่วมที่ดีที่สุด

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์

3.1 ความหมายของกลยุทธ์

ความหมายของกลยุทธ์ มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้นิยามว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการที่ต้องใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 73)

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ (2548, น. 16-18) กล่าวว่าคำว่า “strategy” มาจาก “Strategos” ในภาษากรีก ที่เกิดจากคำว่า “Stratos” ซึ่งหมายถึง “Army” หรือกองทัพ ผสมกับคำว่า “Agein” ซึ่งหมายถึง “Lead” หรือ “นำหน้า” จึงทำให้นักวิชาการทางด้านการบริหารตีความหมายว่า “Leading the total organization” หรือการนำทางให้องค์กรโดยรวม ซึ่งมีนัยทั้งเชิงจุดมุ่งหมายและวิธีการว่า ต้องการอะไร ให้สำเร็จ และทำอย่างไร

Samuel (1983, p. 57) ให้นิยามว่า กลยุทธ์ หมายถึง ชุดของทางเลือกระยะยาวเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงปฏิบัติการและนโยบายรวมทั้งแผนปฏิบัติการของแผนงานของรัฐบาล ซึ่งองค์กรภาครัฐบาลกำหนดโดยคำนึงถึงปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของแผนงานที่รัฐบาลกำหนดไว้ และสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของแผน

Certo and Peter (1991, p. 17) ให้นิยามว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่มั่นใจได้ว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

Wright and Other (1992, p. 15) ให้นิยามว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผนของผู้บริหารระดับสูงที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ต่างๆที่สอดคล้องกับภารกิจและเป้าประสงค์ขององค์กร

Coulter (2005, p. 5) กล่าวว่า กลยุทธ์คือ การตัดสินใจและการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยตรงในการใช้ทรัพยากรและศักยภาพเพื่อสร้างโอกาสและป้องกันอันตรายต่างๆขององค์กร

Pitts and Lei (2006, p. 8) ให้ความหมายกลยุทธ์ว่า หมายถึงแนวความคิดแผนซึ่งสามารถสนับสนุนศักยภาพในการแข่งขันของบริษัทให้บรรลุเป้าหมายได้ กลยุทธ์เป็นการออกแบบเพื่อช่วยให้บริษัทมีความได้เปรียบในการแข่งขัน

Stanley (2006, p. 7) สรุปว่า กลยุทธ์คือ วิธีการที่ทำให้องค์กรแข่งขันได้อย่างแท้จริง

Fred (2007, p. 13) ให้ความหมายกลยุทธ์ว่า เป็นวัตถุประสงค์ระยะยาวที่จะทำให้ประสบความสำเร็จกลยุทธ์ทางธุรกิจหมายถึงการขยายตัวทางพื้นที่ การขยายสินค้าที่หลากหลาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ส่วนแบ่งการตลาด หรือการเข้าร่วมกิจการ

(<http://www.snc.lib.su.ac.th/snclibblog/?p=16998>, สืบค้นเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2566)

จากการศึกษาสรุปได้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง แนวทาง วิธีการที่ใช้ในการดำเนินการให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในอนาคตนั่นเอง

3.2 ความสำคัญของกลยุทธ์

ความสำคัญของกลยุทธ์ มีนักวิชาการได้กล่าวไว้หลายท่านดังนี้

Rowey and Lujan (1997, p. 162) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของกลยุทธ์และการวางแผน กลยุทธ์เป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งภายในและภายนอก รวมถึงการตอบสนองต่อความท้าทายที่เกิดขึ้น

Muhare (1999, p. 324) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์และการวางแผนกลยุทธ์เป็นการแก้ปัญหาที่หลากหลายอย่างเป็นทางการต่อการจัดการในการตัดสินใจขององค์กร

ธงชัย สันติวงษ์ (2537, น.42-43) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์จะช่วยขยายความคำว่าเป้าหมาย เน้นความจำเป็นที่จะต้องทำการวางแผนสำหรับระยะยาวในอนาคตข้างหน้า ชี้ให้เห็นความจำเป็นที่ต้องให้มีการเสริมบังคับหรือกำกับความเป็นไปของงานมากกว่าที่จะคอยแก้ไขความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและเป็นการจัดทำเป้าหมายขึ้นเพื่อให้เป็นสิ่งสนใจสำหรับการทำงานขององค์กร

นันทิยา หุदानุวัตร และ ณรงค์ หุदानุวัตร (2543, น. 1) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับองค์กรเพราะองค์กรใช้กลยุทธ์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของตน โดยกลยุทธ์ของแต่ละองค์กรจะถูกกำหนดตามธรรมชาติและลักษณะขององค์กรนั้นๆ ทั้งนี้องค์กรจะกำหนดกลยุทธ์ได้นั้นต้องรู้สภาพหรือสภาวะขององค์กรเสียก่อน

จากการศึกษาสรุปความสำคัญของกลยุทธ์ได้ว่า กลยุทธ์เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้องค์กรขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายตามที่องค์กรกำหนดไว้

การกำหนดกลยุทธ์ที่มีความชัดเจนตั้งแต่ระดับองค์กร ทำให้ส่วนงานต่างๆ ในองค์กรเห็นภาพรวมในสิ่งเดียวกัน และสามารถวางกลยุทธ์ในแต่ละส่วนงานออกมาได้สำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรที่ตั้งไว้ในที่สุด

3.3 องค์ประกอบของกลยุทธ์

องค์ประกอบของการวางแผนกลยุทธ์นั้นจะต้องมีความถูกต้องเหมาะสม โดยนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการวางแผนกลยุทธ์ไว้ดังนี้

Fred (1997, p. 11) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์ (keys to formulating strategies) ประกอบด้วย ภารกิจของธุรกิจ (business mission) ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (vision) ภารกิจ (mission) เป้าหมาย (goal)

1. วัตถุประสงค์ (objectives) จุดมุ่งหมาย (purpose) นโยบาย (policies) และกลยุทธ์ (strategies) โอกาสและอุปสรรคจากภายนอก (external opportunities and treats)

2. จุดแข็งและจุดอ่อนจากภายใน (internal strengths and weaknesses)

3. การกำหนดกลยุทธ์และการนำกลยุทธ์ไปใช้ให้บังเกิดผล

วินเลน และฮังเกอร์ (อ้างถึงใน ภาณุมาศ เฉลยนาต, 2556, น.56) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบหลักๆ ในการบริหารกลยุทธ์ว่าจะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางองค์กร การจัดทำกลยุทธ์ และการปฏิบัติตาม

Glickman, Gordon and Ross-Gordon (อ้างถึงใน ประเสริฐ อินทร์รักษ์, 2561, น.180) ได้เสริมแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการวางแผนกลยุทธ์ว่าองค์ประกอบที่สำคัญในการวางแผนกลยุทธ์จะประกอบไปด้วย 1.การกำหนดปรัชญาความเชื่อขององค์กร 2.การกำหนดวิสัยทัศน์ 3.การกำหนดพันธกิจ 4.การกำหนดนโยบาย 5.การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร 6.การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร 7.การกำหนดจุดประสงค์ 8.การกำหนดทางเลือก และ 9.การจัดทำแผนปฏิบัติการ

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539, น. 50) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบและลักษณะที่สำคัญของการวางแผนเชิงกลยุทธ์ไว้ดังนี้

1. การมุ่งอนาคต โดยการสร้างวิสัยทัศน์เกี่ยวกับทิศทางขององค์กรที่จะดำเนินต่อไป และการระดมสรรพกำลัง รวมทั้งทรัพยากรต่างๆ เพื่อดำเนินการทางทิศทางดังกล่าว ซึ่งการวางแผนเชิงกลยุทธ์นี้ ไม่ใช่แต่การเป็นเพียงการวางแผนระยะยาว เพื่อคาดการณ์แนวโน้มในอนาคตและเตรียม

แผนงานรองรับเท่านั้น แต่จะเป็นความพยายามในการกำหนดสภาพการณ์ที่พึงประสงค์ไว้ล่วงหน้า และเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่างๆ ให้สอดคล้อง

2. การมุ่งเน้นจุดหมายรวมขององค์กร โดยกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผลได้ตามช่วงระยะเวลาต่างๆ เพื่อให้บรรลุทิศทางที่ต้องการ

3. มุ่งเน้นกระบวนการ โดยจะต้องมีการดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องเป็นวงจรไม่มีที่สิ้นสุด เริ่มต้นจากการกำหนดภารกิจหลัก การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน การวิเคราะห์และจัดวางกลยุทธ์ การจัดทำแผนและโครงการ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ การทบทวน และจัดวางกลยุทธ์ใหม่

4. การมุ่งเน้นภาพรวม โดยเน้นระดับของการวิเคราะห์ที่องค์กรมากกว่าพิจารณาเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งหรือเฉพาะแผนงาน/โครงการและกิจกรรมใดๆ ที่เกิดขึ้น มักมีผลต่อเนื่องไปอีกนาน

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2543, น. 6-15) กล่าวถึง การวางแผนเชิงกลยุทธ์ว่ามีองค์ประกอบ 5 ประการดังนี้

1. มีการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมเพื่อหาโอกาสและภัยอันตราย เพื่อให้ปรับตัวได้ทันและเตรียมพร้อมในการรองรับและได้ประโยชน์สูงสุดจากการเปลี่ยนแปลง

2. มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในกล่าวคือ วิเคราะห์องค์กร บุคลากร การเงิน คอมพิวเตอร์เพื่อหาจุดอ่อน และจุดแข็ง

3. เป็นการวางแผนที่มีระยะยาว อันเป็นแผนทิศทางที่มีลักษณะเป็นนามธรรม (abstract) แผนระยะกลาง และระยะสั้นซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรม (concrete) โดยมีการกำหนดเงื่อนไข และแนวทางในการดำเนินงานที่วัดได้ การดำเนินแผนระยะสั้นจะเป็นทิศทางสู่การบรรลุเป้าหมายระยะกลาง และการบรรลุเป้าหมายระยะกลางก็จะไปสู่ทิศทางที่กำหนดไว้เป็นระยะยาว

4. การวางแผนกลยุทธ์เป็นการวางแผนและขั้นตอนอย่างเป็นระบบ (systematic) โดยทุกๆ ส่วนจะสัมพันธ์และผูกพันต่อกันอย่างมีโครงสร้าง ทุกอณูของเวลาที่เสียไปและทุกๆ ส่วนของกิจกรรมที่ทำจะสัมพันธ์และเสริมสร้างเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

5. การวางแผนกลยุทธ์ จะต้องเป็นการวางแผนที่สามารถปฏิบัติได้ (realistic) มิใช่การวางแผนประเภทวิมานในอากาศหรือเป็นแผนที่อยากได้มากกว่าแผนที่ทำได้

กล่าวโดยสรุปองค์ประกอบที่สำคัญของการวางแผนกลยุทธ์ ได้แก่ กำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ไม่ว่าจะ

ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และการเมือง เพื่อทราบอุปสรรคและโอกาสและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อนเพื่อให้ทราบถึงทรัพยากร และความสามารถต่างๆในองค์กร เพื่อจะได้นำไปสร้างให้องค์กรบรรลุความได้เปรียบในการแข่งขัน การกำหนดกลยุทธ์แล้วมีการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ สุดท้ายคือการประเมินผลกลยุทธ์ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่

3.4 กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์

การกำหนดกลยุทธ์นั้น มีกระบวนการที่นักวิชาการบางส่วนเห็นว่าเป็นขั้นตอนหนึ่งของการบริหารเชิงกลยุทธ์ โดยมีรายละเอียดกระบวนการดังนี้

Dess and Miller (1993, p. 1) กล่าวว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (strategic analysis) ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการย่อยๆ อีก 3 ส่วน คือ

1) เป้าหมาย เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ (strategic goal) เป็นการกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจ และวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายในการใช้ความพยายามขององค์กรเพื่อให้เป็นเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเป็นการนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์

2) การวิเคราะห์ SWOT การบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับจุดแข็งและอุปสรรค จากสภาพแวดล้อมภายนอกประกอบด้วยวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคสภาพแวดล้อมภายในประกอบด้วยจุดแข็งและจุดอ่อนซึ่งมีวิธีการวิเคราะห์ดังนี้ โอกาสและอุปสรรคและภายนอก คือ โอกาสและอุปสรรคจากภายนอกเช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ด้านประชากรศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ด้านการเมืองและรัฐบาล แนวโน้มทางการแข่งขันและเหตุการณ์ สามารถสร้างประโยชน์และอันตรายให้กับองค์กรได้ในอนาคต โอกาสและอุปสรรคที่อยู่เบื้องหลังการควบคุมของที่ไม่สามารถควบคุมได้ จุดแข็งและจุดอ่อนภายในเป็นกิจกรรมที่สามารถควบคุมได้ภายในองค์กรซึ่งทำให้มีลักษณะดีและไม่ดี องค์กรสามารถใช้จุดแข็งกำหนดเป็นกลยุทธ์และในขณะเดียวกันก็ปรับปรุงจุดอ่อน และจุดแข็งจะต้องเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

3) การกำหนดกลยุทธ์ กลยุทธ์ เป็น วิธีการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ระยะยาว การวิเคราะห์กลยุทธ์ที่สมเหตุสมผล ถือเป็นเกณฑ์ 3 ระดับ คือ 1.กลยุทธ์ระดับองค์กร (co-operate level strategy) เป็นกระบวนการกำหนดลักษณะทั้งหมดและจุดมุ่งหมายขององค์กร ประกอบด้วย การลงทุน การดำเนินการ การพัฒนาปรับปรุงองค์กร 2.กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business level strategy) เป็นกลยุทธ์ที่พยายามหาวิธีการแข่งขันในแต่ละองค์กรที่พยายามจะสร้างสิ่งต่อไปนี้และ

3. กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (function level strategy) เป็นการสร้างข้อได้เปรียบสำหรับการแข่งขัน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับคุณค่า (value chain) โดยคำนึงถึงคุณภาพ (quality) ประสิทธิภาพ (efficiency) และการส่งมอบคุณค่า (value delivery) ให้กับผู้รับบริการ

2. การปฏิบัติตามกลยุทธ์ (strategy implementation) และการควบคุมเชิงกลยุทธ์ (strategic control) เป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ให้เป็นกลยุทธ์ที่เป็นจริงประกอบด้วย การประสานประสาน (integration) หมายถึงการที่บุคคลในหน่วยงานทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โครงสร้างองค์กร (organization structure) การปฏิบัติตามกลยุทธ์ต้องการช่องทางการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร ซึ่งความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ซึ่งผู้บริหารจะกำหนดโครงสร้างขององค์กร

3. การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (strategic control) เพื่อติดตามการปฏิบัติงานตามแผน และการปรับปรุงแผนการพัฒนาศาภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน

4. ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ (strategic leadership) หมายถึง ความสามารถมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นในด้านการกระทำ มีการจัดการ การประสานประสานและเปลี่ยนแปลง

Thompson and Strickland (1995, น. 4) กล่าวว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย

1. การกำหนดข้อความวิสัยทัศน์ ข้อความพันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์เป็นการกำหนดจุดหมาย 5 ประการดังนี้

1) การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร เป็นข้อความทั่วไปซึ่งกำหนดทิศทาง ข้อความภารกิจ เป็นข้อความที่กำหนดส่วนประกอบของวิสัยทัศน์ ควรจะอธิบาย ถึงรายละเอียดขององค์กร ขอบเขตของการปฏิบัติ ความต้องการ และค่านิยมเบื้องต้นขององค์กร

2) การกำหนดข้อความภารกิจ เป็นของเขตของงานในองค์กรซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อภาพรวมและดำเนินการวินิจฉัยออกมาเขียนเป็นเฉพาะที่เป็นเป้าหมายขององค์กรออกมา

3) กำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ เป็นข้อความอย่างกว้างของจุดมุ่งหมายซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อให้บรรลุภารกิจ เป็นจุดมุ่งหมายหลักขององค์กร

4) การกำหนดเป้าหมาย เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการในอนาคตซึ่งองค์กรต้องพยายามให้เกิดขึ้น โดยส่วนประกอบของการวางแผนที่สำคัญเกี่ยวกับเป้าหมายในอนาคตที่องค์กรต้องการให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย

5) การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์เป็นข้อความเฉพาะอย่างที่กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่เป็นโอกาสภายใต้สภาพแวดล้อม

2. การกำหนดกลยุทธ์หรือการวางแผนเชิงกลยุทธ์ หมายถึงการกำหนดกลยุทธ์ทางเลือกและเลือกจากทางเลือกซึ่งสามารถบรรลุจุดประสงค์เป็นแผนที่สำคัญและเป็นแผนระยะยาว

3. การปฏิบัติตามกลยุทธ์ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ให้เป็นการปฏิบัติและเป็นผลลัพธ์ คือ การกำหนดโครงสร้างขององค์กร การจัดระบบการปฏิบัติการที่เหมาะสม การยอมรับรูปแบบการจัดการที่เหมาะสมและการจัดวัฒนธรรมขององค์กรหรือค่านิยม

4. การประเมินผลและการควบคุมเชิงกลยุทธ์ การควบคุมเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการพิจารณาว่ากลยุทธ์ได้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ต่อการดำเนินงานหรือไม่

Lloyd , Leslie and Shaker (1995, p. 4) ได้กล่าวว่าในความเป็นจริงองค์กรขนาดใหญ่จะมีกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์หลายขั้นตอน แต่โดยปกติจะประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ผู้จัดการระดับสูงตัดสินใจกำหนดปรัชญาองค์กร เป้าประสงค์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์สำหรับองค์กรเพื่อเป็นแนวทางของแต่ละหน่วยธุรกิจ

2. แต่ละกลุ่มธุรกิจสร้างแผนกลยุทธ์ของตัวเอง

3. ถ้าองค์กรมีแผนกว้างแผน จะเป็นหน่วยงานที่ช่วยกลุ่มธุรกิจวางแผนกลยุทธ์หรือสนับสนุนข้อมูลที่กลุ่มธุรกิจต้องการ

4. ผู้จัดการระดับสูงตรวจสอบกลยุทธ์ของแต่ละหน่วยธุรกิจ

5. แต่ละกลุ่มธุรกิจพัฒนาแผนกลยุทธ์ของแต่ละแผนก เช่น การตลาด การผลิต การเงิน

6. หลังจากกลุ่มธุรกิจพัฒนาแผนกลยุทธ์ของแต่ละแผนกแล้ว องค์กรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานเพื่อไปสู่การจัดการเชิงกลยุทธ์

ซึ่งจากการศึกษาเบื้องต้น พอสรุปได้ว่ากระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วยกระบวนการดังต่อไปนี้ 1. การวิเคราะห์กลยุทธ์ 2. การกำหนดกลยุทธ์ 3. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และ 4. การติดตามและประเมินผลกลยุทธ์ ตามลำดับ

3.5 กลยุทธ์การมีส่วนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม” หมายถึง การบริหารราชการที่นำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงาน และการประเมินผล โดยมี

การจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง และการสร้างวัฒนธรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่เอื้อต่อการเปิดโอกาสให้ประชาชน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ ทิศทาง การพัฒนาที่ผ่านมา สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการไปสู่การบริหารราชการบ้านเมืองแบบร่วมมือกัน (collaborative governance) ที่เน้นการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งในแนวระนาบ คือสร้างความร่วมมือจากภาคประชาชน ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ/ภาคเอกชน นักวิชาการ สื่อสารมวลชน ฯลฯ และแนวตั้ง คือบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงการทำงาน และสร้างเอกภาพของการบริหารราชการแผ่นดิน

ในการขับเคลื่อนการเปิดระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.ร. ใช้กลยุทธ์ การพัฒนาใน 2 ส่วนพร้อมๆ กัน คือ การพัฒนาจากภายในภาคราชการ (inside-out approach) โดยการส่งเสริมให้ส่วนราชการ ปรับปรุงระบบหรือวิธีบริหารงานให้เอื้อต่อการสร้างการมีส่วนร่วมสร้างความรู้ ความเข้าใจและทักษะของการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมให้กับข้าราชการในระดับต่างๆ และส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมการทำงานแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อให้เป็นหน่วยงานตัวอย่างและเผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดีแก่ส่วนราชการอื่นๆ นำไปประยุกต์ใช้ต่อไป และพัฒนาจากภายนอกภาคราชการ (outside-in approach) โดยสนับสนุนการสร้างศักยภาพและโอกาส (empowerment and enabling) ให้ภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ ด้วยการส่งเสริมให้มีการจัดเวที/การประชุม เพื่อสร้างความเข้าใจ ประสานงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของเครือข่ายภาคประชาชน รวมทั้งการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เพิ่มขีดความสามารถ และเพิ่มโอกาสของภาคประชาสังคมและชุมชนในการเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อเป็นภาคีเครือข่าย และมีบทบาทร่วมทำงานกับภาครัฐในลักษณะหุ้นส่วนความร่วมมือ ได้อย่างเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม ในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการ จำเป็นต้องกำหนดรูปแบบการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและเงื่อนไขการมีส่วนร่วม และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการ รวมทั้งการมีส่วนร่วมเป็นไปอย่างกว้างขวาง (inclusive) โดยผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมต้องเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม และที่สำคัญความจริงจัง เปิดเผย ซื่อสัตย์ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ดังนั้น เราจึงควรทำความเข้าใจกับ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน (public participation spectrum) และเงื่อนไขของการมีส่วนร่วมต่อไปนี้ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในที่นี้ใช้ตัวแบบ ของสมาคมการมีส่วนร่วมสากล (International Association for Public Participation - IAP2) ที่เรียกว่า

Public Participation Spectrum ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมของประชาชน 5 ระดับ คือ ระดับการให้ข้อมูลข่าวสาร (to inform) ระดับการปรึกษาหารือ (to consult) ระดับการเข้ามาเกี่ยวข้อง (to involve) ระดับความร่วมมือ (to collaborate) และระดับเสริมอำนาจประชาชน (empower) ซึ่งเป็นระดับที่บทบาทของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงสุด

ความสำเร็จของการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมซึ่งเป็นการทำงานร่วมกับภาคประชาชนและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องแบบหุ้นส่วนความร่วมมือ นำไปสู่การยอมรับซึ่งกันและกัน ในผลของการพัฒนาที่เกิดขึ้น ก่อให้เกิดประโยชน์กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม/ภาคประชาชน อันเป็นการสร้างพลังความร่วมมือในการขับเคลื่อน การพัฒนาระบบราชการไปสู่เป้าหมาย คือ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน และตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้อย่างแท้จริง รวมทั้ง ผลของการพัฒนาที่เกิดขึ้นประโยชน์ต่อ คุณภาพชีวิตของคนในชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

(<https://www.opdc.go.th/content/Mjc4Nw>, สืบค้นเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2566)

จากการทบทวนวรรณกรรม เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมที่กล่าว มาแล้วข้างต้น เมื่อนำมาพิจารณาร่วมกันกับคำว่ากลยุทธ์แล้ว ผู้ศึกษาพอจะสรุปได้ว่า กลยุทธ์การมี ส่วนร่วม คือ วิธีการที่นำมาใช้เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการ โดยร่วมกันดำเนินการกับ เครือข่ายในลักษณะของการมีส่วนร่วมเพื่อให้การดำเนินโครงการประสบผลสำเร็จบรรลุผลตาม เป้าหมายที่วางไว้ โดยกระบวนการในการกำหนดกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการศึกษาคั้งนี้ จะ ดำเนินการ ดังนี้ 1.การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก และภายในของการมีส่วนร่วมในการบริหารโครงการ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่าย โดยผู้ศึกษาจะใช้ SWOT analysis มาเป็นเครื่องมือใน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกในการมีส่วนร่วมในการบริหาร โครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งประกอบด้วย

จุดแข็ง หมายถึง ปัจจัยภายในเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการ บริหารโครงการของเครือข่าย

จุดอ่อน หมายถึง ปัจจัยภายในเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วม ในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายกับโครงการ

โอกาส หมายถึง ปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการ บริหารโครงการของเครือข่าย

ภัยคุกคาม หมายถึง ปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วม
ในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย

และ 2. นำ TOWS matrix มาเป็นเครื่องมือในการกำหนดกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการ
บริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ
ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในระดับและรูปแบบต่างๆ เพื่อคัดเลือกกว่ากลยุทธ์ใดที่มีความ
เหมาะสมมากที่สุด

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเครือข่าย

4.1 ความหมายของเครือข่าย

หน่วยงานและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า เครือข่าย ไว้มากมาย
ดังนี้

สร้อยญา จุฑานิล (2556, น. 15) เครือข่าย หมายถึง การทำงานร่วมกันของกลุ่มคนหรือ
องค์กรที่มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม และมีเป้าหมายหรือมีวัตถุประสงค์ร่วมกันเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
มีโครงสร้างความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยมีการเชื่อมโยงและ
ประสานงานร่วมกันในลักษณะพึ่งพาอาศัย ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ
ร่วมกัน โดยลักษณะการเชื่อมโยงเครือข่ายจะมีการเชื่อมโยงระหว่างปัจเจกบุคคล กลุ่มคน และ
องค์กร ทั้งนี้มีการติดต่อซึ่งกันและกันทั้งในระดับภายในองค์กรและภายนอกองค์กร

Starkey (1997) ที่ปรึกษาวิชาการด้านการสร้างเครือข่ายในแอฟริกา ให้ความหมายของ
เครือข่ายว่าเป็น กลุ่มของคน หรือองค์กรที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูลระหว่างกัน หรือทำ
กิจกรรมร่วมกัน ในลักษณะที่บุคคล หรือองค์กร สมาชิกยังคงมีความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรม
ของตน ในความหมายนี้ สาระสำคัญคือ ความสัมพันธ์ของสมาชิกในเครือข่ายต้องเป็นไปโดยสมัครใจ
กิจกรรมที่ทำในเครือข่ายต้องมีลักษณะเท่าเทียมกัน หรือแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน และการเป็น
สมาชิกของเครือข่าย ไม่มีผลกระทบต่อความเป็นอิสระ หรือความเป็นตัวของตัวเอง ของคน หรือ
องค์กร นั้น ๆ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2549, น. 12) ได้กล่าวว่า เครือข่าย หมายถึง กลุ่ม
คน องค์กร สถาบัน หรือหน่วยงานที่ประสานสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกันด้วยความสมัครใจ ภายใต้
วัตถุประสงค์ หรือข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกันแลกเปลี่ยนข่าวสารกัน
ในลักษณะที่บุคคลหรือองค์กรสมาชิกยังคงมีความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรมของตน

กาญจนา แก้วเทพ (2551, น. 20) ได้ให้ความหมายของเครือข่ายไว้ว่า เครือข่าย เป็น
รูปแบบหนึ่งของการประสานงานของบุคคล กลุ่ม หรือองค์กร หลายองค์กรที่ต่างก็มีทรัพยากร ของ

ตัวเองมีเป้าหมาย วิธีการทำงาน และมีเป้าหมายของตนเอง บุคคลกลุ่ม หรือองค์กร โดยมี การประสานงานกันอย่างยาวนาน

วิสิทธิ์ศักดิ์ ชัยเกิด (2559, น. 15) เครือข่าย หมายถึง การเชื่อมโยงระหว่างระบบ การปฏิบัติงาน หรือเชื่อมโยงบทบาทของกลุ่มบุคคล องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นหน่วยย่อย รวมตัวกันด้วยความสมัครใจ ภายใต้ความต้องการในวัตถุประสงค์ร่วมกันจัดโครงสร้างและรูปแบบการทำงานด้วยระบบใหม่ในลักษณะ สร้างความร่วมมือประสานงานกันในแนวราบระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยการระดมสรรพกำลังร่วมกัน กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาด้วยการให้สมาชิกได้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบร่วม ติดตามประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์

นฤมล นิราทร (2543, น. 6) กล่าวว่า เครือข่าย หมายถึง กลุ่มของจุดต่าง ๆ ซึ่งเชื่อมโยงต่อกันด้วยเส้น โดยจุดต่างๆ คือ บุคคลหรือกลุ่ม ส่วนเส้นที่เชื่อมนี้ คือ ความสัมพันธ์ที่บุคคลหรือกลุ่มต่างๆ มีต่อกัน

อรรถณพ พงษ์วาท (2539 อ้างถึงใน ประกายทิพย์ วงศ์หอม, 2543, น.9) กล่าวว่า เครือข่ายความร่วมมือ หมายถึง การเชื่อมโยงร้อยรัด เอาความพยายามและการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อปฏิบัติภารกิจอย่างหนึ่งอย่างใดร่วมกัน

Miles and Snow (1992 อ้างถึงใน นฤมล นิราทร, 2543, น.1)ได้กล่าวว่า เครือข่าย (networked organization) เป็นกลุ่มองค์การทางธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคคล ซึ่งประสานกันด้วยกลไกทางการตลาดมากกว่าสายการบังคับบัญชาแบบดั้งเดิม

ปาน กิมปี (2540 อ้างถึงใน รุ่งโรจน์ เพชรชบุรณิน, 2546, น.16) กล่าวว่า เครือข่าย เป็นความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล จนเกิดการปฏิสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนสิ่งของหรือข้อมูลข่าวสารขึ้น ซึ่งจะมีวงกว้างมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการมีปฏิสัมพันธ์และการเชื่อมโยงของบุคคลหรือกลุ่มคน

วีระศักดิ์ เครือเทพ (2550, น. 25) กล่าวว่า เครือข่าย คือ การจัดรูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของการทำงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ตั้งแต่สองหน่วยงานขึ้นไป ซึ่งอาจเป็นหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชนที่แสวงหากำไร หน่วยงานพัฒนาเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร กลุ่มอาสาสมัครของประชาชนหรือองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อร่วมมือร่วมใจกันดำเนินการกิจของสาธารณะ บางประการ โดยมีองค์กรภาครัฐเป็นแกนหลักของเครือข่าย ทั้งนี้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแสดงเหล่านี้ เป็นไป ในลักษณะที่พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยมีเป้าหมายของความร่วมมือก็เพื่อต้องการแก้ไขปัญหาสาธารณะบางประการร่วมกัน ซึ่งเป็น ปัญหาที่องค์กรใดองค์กรหนึ่ง มีอาจดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จได้โดยลำพัง

จากที่กล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาขอสรุปความหมายของคำว่า เครือข่าย ว่า หมายถึง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่อยู่ในพื้นที่มารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย โดยการมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการอย่างเป็นระบบ

4.2 องค์ประกอบเครือข่าย

นักวิชาการกล่าวถึงองค์ประกอบของเครือข่าย ไว้หลายท่าน ดังนี้

รุ่งโรจน์ เพชรบูรณิน (2546, น. 22) องค์ประกอบของเครือข่ายมีดังต่อไปนี้

1. สมาชิก เครือข่ายจะต้องเริ่มต้นจากสมาชิก ซึ่งหากเครือข่ายมีสมาชิกมากต้องมีการจัดแบ่งหน้าที่เป็นคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการจัดการ การประสานงาน
2. กรรมการ ผู้ประสานงาน เพื่อให้เกิดการนำเครือข่ายจำเป็นต้องมีผู้ประสานงาน เพื่อให้เกิดการจัดการที่ดีต่อกระบวนการ ที่ทำให้สมาชิกสามารถนำพาเครือข่ายขับเคลื่อนไปด้วยพลังร่วม
3. เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ต้องมีความชัดเจนของเป้าหมายเพราะมีความสำคัญต่อการเข้าร่วมและคงอยู่ของสมาชิก ตลอดจนสามารถสนองตอบความต้องการหรือภารกิจของตนเองหรือองค์กร

4. กิจกรรมเครือข่ายต้องมีกิจกรรมต่อเนื่องและเน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิก
จิรภัทร มหาวงศ์ และคณะ (2559, น. 66) ได้สรุปองค์ประกอบของเครือข่าย ว่ามีดังนี้

1. สมาชิกเครือข่าย
2. เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของเครือข่าย
3. การมีภารกิจร่วมกัน
4. การกำหนดบทบาท หน้าที่ของผู้รับผิดชอบงาน
5. ระบบความสัมพันธ์และการสื่อสาร
6. แกนนำหรือผู้นำเครือข่าย
7. การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่าย
8. การมีผลประโยชน์ร่วมกัน
9. การเรียนรู้และร่วมกันทำงาน

วิสิทธิ์ศักดิ์ ชัยเกิด (2559, น. 124) ได้สรุปว่า องค์ประกอบของเครือข่าย ประกอบด้วย

1. การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน (interaction)
2. การมีวิสัยทัศน์ร่วม (common vision)

3. การมีส่วนร่วม (participation)
4. ความไว้วางใจ (trust)
5. การสร้างความตระหนักร่วม (awareness)
6. การสร้างพันธกรณี (obligation)
7. การปฏิบัติกิจกรรมร่วม (collaborate)
8. การตัดสินใจร่วม (decision making)

อุดมสิน คันธภูมิ (2558, น. 24) สรุปว่า องค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือประกอบด้วย

1. สมาชิกของเครือข่าย
2. วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายร่วมกัน
3. ผู้ประสานงานเครือข่าย
4. กิจกรรม
5. การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายอย่างกว้างขวาง
6. การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน
7. ระบบความสัมพันธ์ของเครือข่าย
8. ระบบบริหารจัดการเครือข่าย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543, น. 36-43) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของเครือข่ายว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 ประการคือ

1. การรับรู้มุมมองร่วมกัน (common perception) หมายถึง การที่สมาชิกที่เข้ามาอยู่ในเครือข่ายต้องมีความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้ร่วมกันถึงเหตุผลการเข้าร่วมเป็นเครือข่าย อาทิ มีความเข้าใจในปัญหา มีสำนึกในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน และมีความต้องการความช่วยเหลือในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกเครือข่ายเกิดความรู้สึกผูกพันในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น

2. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (common vision) หมายถึง การมองเห็นจุดมุ่งหมายในอนาคตร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การรับรู้เข้าใจถึงทิศทางเดียวกันและมีเป้าหมายที่จะดำเนินไปด้วยกัน จะช่วยทำให้เกิดขบวนการเคลื่อนไหวของเครือข่ายมีพลังเกิดเอกภาพ และช่วยบรรเทาความขัดแย้งอันเกิดจากมุมมองที่แตกต่างกันไป

3. มีผลประโยชน์และความสนใจร่วมกัน (mutual interests/benefit) หมายถึง การที่สมาชิกแต่ละคนมาร่วมกันเพื่อประสานผลประโยชน์และความต้องการซึ่งผลประโยชน์ และ ความต้องการนั้นจะไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้หากสมาชิกต่างคนต่างอยู่ ดังนั้นจึงมีการรวมตัวกันบน พื้นฐาน ผลประโยชน์ร่วมกันที่มากเพียงพอจะดึงดูดให้รวมเป็นเครือข่าย

4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกของเครือข่ายอย่างกว้างขวาง (all stakeholder participation) การมีส่วนร่วมของสมาชิกมีความสำคัญต่อการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย เพราะขบวนการการมีส่วนร่วมเป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมความคิด ร่วมตัดสินใจ และ ร่วมลงมือกระทำ อย่างแข็งขัน ดังนั้นสมาชิกในเครือข่ายจึงควรเสริมสร้างความสัมพันธ์ในลักษณะของ ความเท่าเทียมกันและในฐานะหุ้นส่วนของเครือข่าย และควรสานต่อความสัมพันธ์ในแนวราบ

5. ขบวนการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (complementary relationship) หมายถึง การที่สมาชิกในเครือข่ายต่างก็ต้องเสริมสร้างขบวนการทำงานของกันและกันโดยใช้จุดแข็งของฝ่าย หนึ่งคอยช่วยเหลืออีกฝ่ายหนึ่งที่มีจุดอ่อน ซึ่งจะทำให้เกิดการประสานผลประโยชน์ร่วมกัน การเสริมสร้างต่อกันเกิดขึ้นจากการรวมตัวเป็นเครือข่าย ซึ่งมีผลดีมากกว่าการไม่รวมเป็นเครือข่าย

6. การพึ่งพิงร่วมกัน (interdependence) คือ การเติมเต็มในส่วนที่ขาดของแต่ละ ฝ่าย เนื่องจากทุกฝ่ายต่างก็มีข้อจำกัดในขบวนการทำงานและมีความรู้ประสบการณ์ที่แตกต่าง ดังนั้น จึงมีการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างสมาชิกในเครือข่าย

7. การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน (interaction) หมายถึง การที่สมาชิกในเครือข่ายมี การทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก และผลการปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน ระหว่างกันนั้นก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเครือข่ายตามมาด้วย

จากการศึกษาข้างต้น ผู้ศึกษาพอสรุปองค์ประกอบของเครือข่ายว่าประกอบไปด้วย 1. วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายร่วมกัน 2. สมาชิกของเครือข่าย 3. การกำหนดบทบาทหน้าที่ของ เครือข่าย 4. การมีส่วนร่วมระหว่างเครือข่าย 5. ระบบบริหารจัดการเครือข่าย 6. ความสัมพันธ์และ การสื่อสารกันระหว่างเครือข่าย เป็นต้น

4.3 ประเภท และรูปแบบของเครือข่าย

นักวิชาการกล่าวถึง ประเภท และรูปแบบของเครือข่ายไว้หลายท่าน ดังนี้

ประพจน์ ช่วงภูศรี (อ้างถึงใน รุ่งโรจน์ เพชรพระบูรณ์, 2546, น.19) กล่าวถึง รูปแบบของ เครือข่ายที่พิจารณาจากลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกและแกนกลางประสานเครือข่ายมี 3 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบรวมศูนย์ จะเป็นเครือข่ายที่องค์กรหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นสมาชิก มีความร่วมมือประสานงานและมีความสัมพันธ์กับกลุ่มแกนกลางสูง ความเป็นเครือข่ายกันระหว่างสมาชิกมีน้อยมากหรือไม่มีเลย

2. รูปแบบกระจาย เป็นเครือข่ายองค์กรแกนหรือกลุ่มแกนกลางประสาน ตลอดจนสมาชิกมีการติดต่อสื่อสาร ประสานงานร่วมมือซึ่งกันและกัน กระจายการประสานงานเชื่อมประสานสัมพันธ์กันในระหว่างสมาชิกด้วยกันและกับกลุ่มแกน ซึ่งกลุ่มแกนจะคอยทำหน้าที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่สมาชิก

3. รูปแบบกระจายเชิงซ้อน เป็นเครือข่ายกระจายที่สมาชิกเครือข่าย สามารถติดต่อประสานงานความร่วมมือซึ่งกันและกัน และขยายการติดต่อไปยังกลุ่มหรือองค์กรอื่นๆ ซึ่งกลุ่มหรือองค์กรต่างๆ เหล่านั้นเป็นเครือข่ายซึ่งกันและกันมีลักษณะเป็นเครือข่ายเชิงซ้อน โดยกลุ่มแกนหรือองค์กรแกนจะมีผู้ประสานงานหรือเลขานุการเครือข่ายหลายคน

พระมหาสุทิตย์ อาภากรโ (2547, น. 84) ได้มีการแบ่งประเภท รูปแบบ และลักษณะความสัมพันธ์ของเครือข่ายเพื่อสร้างความเข้าใจและมองเห็นภาพความเคลื่อนไหวของกลุ่มองค์กรเครือข่ายต่างๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จากพัฒนาการของความเป็นเครือข่ายในสังคมไทย จะเห็นได้ว่า มีกระบวนการเกิดขึ้นของเครือข่ายในภาคส่วนต่างๆ อย่างมากมาย ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) และภาคประชาชน รวมทั้งในด้านแนวคิด กิจกรรม มีกระบวนการแบ่งประเภทและรูปแบบของเครือข่ายออกเป็นนัยต่างๆ ดังนั้น ประเภทและรูปแบบของเครือข่ายจึงมีความแตกต่างกันไปตามนิยาม และกิจกรรมของแต่ละกลุ่ม หรือผู้ใช้กิจกรรมเครือข่ายกำหนดขึ้น โดยในที่นี้จะกล่าวถึงเกณฑ์บางประการในการจัดประเภทและรูปแบบของเครือข่าย เพื่อให้เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้ในการเสริมสร้างการเรียนรู้ของทุกฝ่าย ดังนี้

1. เครือข่ายเชิงพื้นที่ (area) หมายถึงการรวมตัวของกลุ่มองค์กรเครือข่ายที่อาศัยกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่เป็นเป้าหมายนำทางและเป็นการพัฒนาแบบบูรณาการ ที่ไม่แยกส่วนต่างๆ ออกจากกัน โดยยึดเอาพื้นที่เป็นที่ตั้งแห่งความสำเร็จในการทำงานร่วมกันของทุกฝ่ายลักษณะและโครงสร้างของเครือข่ายเชิงพื้นที่นั้น สามารถจัดลักษณะโครงสร้างความสัมพันธ์ได้หลายระดับตามพื้นที่และกิจกรรมที่เกิดขึ้น อาทิ การแบ่งเครือข่ายตามระบบการปกครองของภาครัฐ เช่น เครือข่ายระดับหมู่บ้าน ตำบลและระดับอำเภอ การแบ่งพื้นที่ตามความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ เช่น เครือข่ายลุ่มแม่น้ำปิง เครือข่ายอ่าวปัตตานี

2. เครือข่ายเชิงประเด็นกิจกรรม (issue network) ได้แก่เครือข่ายที่ใช้ประเด็นกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยหลักในการรวมองค์กร โดยมองข้ามมิติในเชิงพื้นที่ มุ่งเน้นการจัดการในประเด็นกิจกรรมนั้นๆ อย่างจริงจัง และพัฒนาให้เกิดความร่วมมือกับภาคีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยลักษณะและโครงสร้างของเครือข่ายเชิงประเด็นกิจกรรมนั้น สามารถแบ่งลักษณะและโครงสร้างของเครือข่ายได้อย่างมากมาย ตามประเด็นกิจกรรมและความสนใจที่เกิดขึ้นของฝ่ายต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและภาคประชาชน โดยไม่ได้ยึดติดกับพื้นที่ดำเนินการ แต่ใช้หลักของกิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นตัวกำหนดความเป็นเครือข่าย เช่น เครือข่ายป่าชุมชน เครือข่ายภูมิปัญญาหมู่บ้าน เครือข่ายธนาคารหมู่บ้าน เครือข่ายผู้สูงอายุและเครือข่ายยาเสพติด ฯลฯ เครือข่ายเชิงประเด็นกิจกรรมนั้น ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากประเด็นปัญหา และความสนใจของผู้ที่ทำงานในกิจกรรมนั้นๆ แล้วหาแนวร่วมและพัฒนาเครือข่ายขึ้นมา ดังนั้น กิจกรรมความสัมพันธ์ของเครือข่ายจึงเกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของหลายๆ ฝ่ายที่ต้องการจะแก้ไขประเด็นปัญหาเหล่านั้นและใช้ความเป็นเครือข่าวนั้นเป็นเครื่องมือในการพัฒนากิจกรรม โดยใช้วิธีที่หลากหลายในการสร้างโอกาสและการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์แบบพหุภาคี ซึ่งมีข้อสังเกตว่าเครือข่ายเชิงประเด็นกิจกรรมนี้ จะมีการตั้งชื่อเครือข่ายที่มีความหมายของการทำงานในประเด็นนั้นๆ กิจกรรมการทำงานของเครือข่ายเชิงประเด็นกิจกรรมนั้น ส่วนใหญ่จะมีลักษณะการทำงานในแนวราบ เพราะเกิดจากความสนใจในประเด็นปัญหาเดียวกันของปัจเจกบุคคล กลุ่มองค์กร และเครือข่ายที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาที่เกิดขึ้น ในขณะที่โครงสร้างความสัมพันธ์มีทั้งแนวตั้งและแนวราบ โดยจะมีองค์กรแม่ข่ายหรือหน่วยงานหลักที่ทำงานในด้านนั้นๆ เป็นผู้ให้การสนับสนุนการทำงานของเครือข่ายย่อยในระดับพื้นที่ ซึ่งแต่ละเครือข่ายที่อยู่ในพื้นที่ต่างก็มีความเป็นอิสระในการดำเนินการกับประเด็นนั้นภายใต้ศักยภาพของตนเอง ดังนั้นกิจกรรมและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจะมีลักษณะของการมีส่วนร่วมและการพึ่งพาอาศัยกัน

3. เครือข่ายแบ่งตามโครงสร้างหน้าที่ ได้แก่ เครือข่ายที่เกิดขึ้นโดยอาศัยภารกิจและการก่อตัวของกลุ่มผลประโยชน์ในสังคมเป็นแนวทางในการแบ่งเครือข่าย ซึ่งอาจแบ่งเป็นเครือข่ายภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชนและภาคองค์กรพัฒนาเอกชน โดยเครือข่ายต่างๆ ดังกล่าว มุ่งเน้นการทำงานภายใต้กรอบแนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของหน่วยงานหรือโครงสร้างหลักของกลุ่มประโยชน์นั้นๆ ลักษณะและโครงสร้างของเครือข่ายประเภทนี้ มีการก่อตัวตามภารกิจของกลุ่มผลประโยชน์ โดยกลุ่มผลประโยชน์อาจให้การสนับสนุนในการจัดตั้งเครือข่ายหรือเข้าไปเสริมสร้างให้เกิดกระบวนการการเรียนรู้ และมีกระบวนการการพัฒนาที่สอดคล้องกับ

ภารกิจ กิจกรรมและเป้าหมายของกลุ่ม/หน่วยงานนั้นๆ ถ้าแต่ละฝ่ายเห็นความสำคัญในการรวมพลัง เพื่อการแก้ไขปัญหาในภาพรวม ส่วนความสัมพันธ์ของเครือข่ายของภาครัฐจะมีโครงสร้าง ความสัมพันธ์กับเครือข่ายอื่นในแนวดิ่ง มีกระบวนการส่งเสริมให้เกิดการจัดตั้งให้กับเครือข่าย ภาคประชาชนหรือภาคส่วนอื่นๆ ที่เป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ซึ่งอาจมีการครอบงำในเรื่องของทุน ทรัพยากรและการบริหารจัดการ ส่วนเครือข่ายภาคประชาชนจะมีลักษณะความสัมพันธ์ที่ เชื่อมโยงกันภายใต้ระบบความเชื่อและวัฒนธรรมชุมชนมีลักษณะความสัมพันธ์ในแนวราบที่เกิดจาก การเรียนรู้ร่วมกันและการพึ่งพาอาศัย ในขณะที่เครือข่ายของภาครัฐกิจเอกชนจะมีการทำงานใน ลักษณะประสานผลประโยชน์ต่างตอบแทน ส่วนเครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนจะมีรูปแบบ ความสัมพันธ์ในลักษณะของการประสานงานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายอื่นๆ

นฤมล นิราทร (2543, น. 18) ได้จำแนกประเภทของเครือข่ายทางสังคม ตามมิติ 4 มิติ ดังนี้

1. จำแนกตามพื้นที่ดำเนินการ เช่น เครือข่ายระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ภาค และประเทศ
2. จำแนกตามประเภทกิจกรรมหรือประเด็นปัญหา เช่น เครือข่ายที่ทำงานด้านเด็ก สตรี สาธารณสุข เศรษฐกิจ พัฒนาชุมชน สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม
3. จำแนกตามอาชีพหรือสถานภาพทางสังคม เช่น เครือข่ายด้านแรงงาน เครือข่าย กลุ่ม พระสงฆ์ เครือข่ายครูพิทักษ์สิทธิเด็ก เครือข่ายसारวัตกรนักเรียน
4. จำแนกตามรูปแบบโครงสร้างหรือความสัมพันธ์ทำให้เกิดเครือข่ายใน 2 ลักษณะ คือ เครือข่ายตามแนวดิ่ง คือ
 - 4.1 เครือข่ายแนวดิ่ง หมายถึง เครือข่ายที่มีโครงสร้างเป็นช่วงชั้นความสัมพันธ์ในองค์กร ภายในเครือข่ายไม่เท่ากัน มีองค์กรที่มีสถานภาพสูงกว่า และอยู่ในฐานะที่มีสถานภาพสูงกว่า และอยู่ในฐานะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรลูกข่าย เครือข่ายแนวดิ่งจะพบมากในองค์กรธุรกิจ เช่น เครือข่ายทางการค้าต่าง ๆ
 - 4.2 เครือข่ายตามแนวนอน เป็นเครือข่ายที่ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรภายในเครือข่าย มีความเท่าเทียมกัน ลักษณะการแลกเปลี่ยนเป็นไปโดยการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การติดต่อภายใน เครือข่ายเป็นการติดต่อระหว่างบุคคลหรือองค์กร หรืออาจจะมีการทำหน้าที่ประสานงานระหว่าง เครือข่าย เช่น การจัดประชุมกระจายข้อมูลข่าวสาร หรือเป็นแกนกลางเมื่อต้องการให้มีการปฏิบัติการ

ร่วมกัน เครือข่ายตามแนวนอนเป็นเครือข่ายที่ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรต่าง ๆ ภายในองค์กรมีความเท่าเทียมกันลักษณะการแลกเปลี่ยนเป็นไปอย่างช่วยเหลือเกื้อกูล

สหวิทยา วิเศษ (2547, น. 14) แบ่งประเภทของเครือข่ายออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เครือข่ายที่แบ่งตามลักษณะการเกิดของเครือข่าย เช่น

1.1 เครือข่ายที่เกิดจากการจัดการของภาครัฐ เช่น เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน เครือข่ายอาสาพัฒนาชุมชน เครือข่ายการลดอุบัติเหตุภายใต้การสนับสนุนของ สสส. ในการรณรงค์ลดอุบัติเหตุโดยความร่วมมือกันระหว่างกระทรวงสาธารณสุข และ สสส. ได้ร่วมกันจัดตั้งสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ เพื่อเป็นแกนนำและเป็นพลังสังคมในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทั่วประเทศ สำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ จะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงภาคีเครือข่าย รวมทั้งองค์การภาครัฐและเอกชนในการสร้างเวทีกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตรงกับเป้าหมายในการแก้ไขปัญหา ค้นหาภาคีเครือข่ายแกนนำเพื่อผลักดันนโยบายให้ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง ร่วมกันพัฒนาองค์การและกำหนดรูปแบบวิธีการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดภายใต้ข้อจำกัดที่มีอยู่

1.2 เครือข่ายที่เกิดจากการสนับสนุนจากองค์กรพัฒนาเอกชน เช่น เครือข่ายสิ่งแวดล้อมเครือข่ายสุขภาพเครือข่ายประเพณีนี้มักเป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมีลักษณะไม่เป็นทางการ มีการจัดโครงสร้างแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน

2. เครือข่ายที่แบ่งตามกิจกรรม ได้แก่ เครือข่ายที่ดำเนินกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาเป็นเกณฑ์มีการรวมตัวกันเป็นครั้งคราว เช่น เครือข่ายการเรียนรู้ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาพอสรุปประเภทของเครือข่ายได้ว่า สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ 1.เครือข่ายที่แบ่งตามพื้นที่ เช่น เครือข่ายระดับหมู่บ้าน ตำบล จังหวัด ภาคและระดับประเทศ 2.เครือข่ายที่แบ่งตามประเภทกิจกรรม ใช้ประเด็นกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยหลักในการรวมองค์การมุ่งเน้นการจัดการในประเด็นกิจกรรมนั้นๆ อย่างจริงจัง และพัฒนาให้เกิดความร่วมมือกับภาคีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 3.เครือข่ายที่แบ่งตามโครงสร้างหน้าที่ เป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นโดยอาศัยภารกิจและการก่อตัวของกลุ่มผลประโยชน์ในสังคมเป็นแนวทางในการแบ่งเครือข่าย ซึ่งอาจแบ่งเป็นเครือข่ายภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน เป็นต้น สำหรับในงานวิจัยนี้ผู้ศึกษาได้แบ่งประเภทของเครือข่ายตามโครงสร้างหน้าที่ ได้แก่ เครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เป็นต้น

4.4 การสร้างเครือข่าย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 32) กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายมีแนวทางการดำเนินการโดยใช้การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในรูปแบบของการทำงานที่เกิดจากการประสานงานกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องในลักษณะของกัลยาณมิตร ที่มีเป้าหมายการทำงานร่วมกันโดยการร่วมกันด้านความคิด กำลังคน ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ตลอดจนจนร่วมกันแก้ปัญหาด้วยระบบเครือข่ายโดยการร่วมกันสร้างเป้าหมาย เน้นการร่วมคิดร่วมทำร่วมทำงานจากฝ่ายต่าง ๆ เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข่าวสารประสบการณ์กันทั้งภายในสถานศึกษา และระหว่างสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กระบวนการในการสร้างเครือข่าย มีประเด็นสำคัญที่ใช้เป็นหลักการในการพิจารณา ดังนี้

1. การจัดเครือข่ายสถานศึกษา ควรจัดตามลักษณะสภาพภูมิศาสตร์ที่มีบริบทสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกัน

2. การมีผู้ประสานงานที่ดี เพื่อทำหน้าที่เป็นแกนประสานในการรวมกลุ่มเป็นเครือข่าย

3. สมาชิกในเครือข่ายมีความต้องการร่วมกันโดยการดำเนินการให้สมาชิกของเครือข่ายมีกิจกรรม ดังนี้

3.1 การประชุมในแต่ละเครือข่ายอย่างไม่เป็นทางการ เมื่อการพบปะหารือกันระหว่างผู้ที่มีความต้องการเหมือนกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ภายในเครือข่ายเดียวกัน

3.2 จัดกิจกรรมให้สมาชิกร่วมกันแสดงความสามารถ ร่วมคิดร่วมกันวางแผน และร่วมกันทำงานหมุนเวียนกันรับผิดชอบภายในเครือข่าย เน้นเครือข่ายแบบสังคมนักกัลยาณมิตร หรือเครือข่ายสังคมเรียนรู้

3.3 การศึกษาดูงาน หรือเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่มีความสนใจร่วมกัน

4. สมาชิกในเครือข่ายมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน สมาชิกในเครือข่ายสถานศึกษามีจิตสำนึกร่วมกัน เกิดความรัก ความสมานฉันท์ ความเอื้ออาทรต่อกัน มีความสามัคคีกลมเกลียวช่วยกันคิดช่วยกันทำ จนงานสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2553, น. 32) กล่าวว่า การบริหารงานในสถานศึกษาด้วยระบบเครือข่ายโดยการร่วมกันสร้างเป้าหมาย ซึ่งมุ่งเน้นการร่วมคิด ร่วมทำร่วมทำงานจากฝ่ายต่าง ๆ เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข่าวสารประสบการณ์กัน

ทั้งภายในสถานศึกษา และระหว่างสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีประเด็นสำคัญที่ใช้เป็นหลักการในการพิจารณา ดังนี้

1. การจัดเครือข่ายสถานศึกษาควรจัดตามลักษณะสภาพภูมิศาสตร์ใกล้เคียงกัน
2. การมีผู้ประสานงานที่ดีทำหน้าที่เป็นแกนประสานในการรวมกลุ่มเป็นเครือข่าย
3. สมาชิกในเครือข่ายมีความต้องการร่วมกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ จัดกิจกรรมให้สมาชิกร่วมกันแสดงความสามารถ ร่วมคิด ร่วมกันวางแผน และร่วมกันทำงาน
4. สมาชิกในเครือข่ายมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน สมาชิกในเครือข่ายสถานศึกษามีจิตสำนึกร่วมกัน เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทรต่อกัน มีความสามัคคีกลมเกลียว ช่วยกันคิดช่วยกันทำ จนงานสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

นฤมล นิราทร (2543, น. 314) กล่าวว่า กระบวนการเสริมสร้างเครือข่าย สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ขั้นตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย เป็นขั้นตอนที่ผู้ปฏิบัติงานหรือฝ่ายจัดการตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่ายเพื่อที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งพิจารณาองค์กรต่าง ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมเข้าเป็นเครือข่ายในการทำงานคำถามในขั้นตอนนี้ คือ 1.จะเข้าร่วมเป็นเครือข่ายกับองค์กรใด 2.จะได้รับประโยชน์หรือต้องสละประโยชน์ด้านใดบ้างในการเข้าร่วมเป็นเครือข่าย และ 3.ระยะเวลาใดในการเข้าร่วมเครือข่าย คำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้ อาจมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อระยะเวลาในการทำงานผ่านไประยะหนึ่งแล้ว
2. ขั้นติดต่อกับองค์กรที่จะเป็นเครือข่าย หลังจากที่ได้ตัดสินใจในองค์กรที่เห็นว่าเหมาะสมในการเข้าร่วมเครือข่ายจะเป็นขั้นตอนของการติดต่อสัมพันธ์เพื่อชักชวนเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการทำงาน ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อองค์กรมีความต้องการเหมือนกันและต้องการกระทำกิจกรรมตอบสนองความต้องการเหมือนกัน ดังนั้น จะต้องสร้างความคุ้นเคยและการยอมรับ รวมทั้งความไว้วางใจระหว่างกัน เป็นขั้นตอนของการปลูกจิตสำนึกโดยการให้รางวัลกระตุ้นให้อยากแก้ปัญหา ร่วมกันอาจเรียกขั้นตอนนี้ว่า เป็นขั้นตอนการเตรียมกลุ่มหรือเตรียมเครือข่าย
3. ขั้นการสร้างพันธมิตรร่วมกัน เป็นขั้นตอนของการสร้างความผูกพันร่วมกัน หมายถึง การตกลงในความสัมพันธ์ต่อกัน ในขั้นตอนนี้องค์กรจะเข้าสู่การตกลงที่จะทำงานร่วมกัน ซึ่งในการที่จะทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหากลุ่มองค์กร จะต้องมีความรู้ที่จำเป็นซึ่งอาจจะทำโดยการแลกเปลี่ยนความรู้และอาจเรียกขั้นตอนนี้ว่า กลุ่มศึกษาเรียนรู้ (Learning

group) หากพิจารณาในประเด็นของระดับการสร้างเครือข่ายก็จะเป็นขั้นตอนของ informant cooperation

4. ขั้นการพัฒนาความสัมพันธ์ เป็นขั้นตอนการสร้างเครือข่ายปรากฏผลงานเป็นรูปธรรมเป็นขั้นตอน การเริ่มทำกิจกรรมโดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีการตกลงในเรื่องการบริหารจัดการกลุ่มซึ่งเริ่มต้นด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ของกลุ่ม กำหนดกิจกรรมจัดวางข้อตกลงในการทำงาน กำหนดบทบาทของสมาชิก รวมทั้งสิทธิหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่ม เป็นต้น ในขั้นกลุ่มกิจกรรมหากพิจารณาในประเด็นระดับการสร้างเครือข่ายเรียกว่าเป็นขั้นตอนของ formal agreement

5. ขั้นตอนการขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่ม หลังจากขั้นตอนการพัฒนาความสัมพันธ์จนนำไปสู่การทำกิจกรรมร่วมกันจนมีผลงานปรากฏเป็นที่เด่นชัดองค์กรเครือข่าย รู้สึกว่าตนได้รับผลประโยชน์จากการเข้าเป็นเครือข่ายความสัมพันธ์จะแน่นแฟ้นขึ้น การเรียนรู้ร่วมกันนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานฝ่ายปฏิบัติการแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความสัมพันธ์ด้วยความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น ซึ่งจะนำไปสู่การขยายกิจกรรมหรือขยายกลุ่มตามพื้นที่ หรือตามลักษณะกิจกรรมในด้านระดับการสร้างเครือข่าย ขั้นตอนนี้อาจอยู่ในระดับการเข้าลงทุนในองค์กรใหม่ (minority investment) และการจัดตั้งองค์กรใหม่ร่วมกัน (joint venture)

6. ขั้นติดตามและประเมินผล เป็นขั้นตอนการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อไปสู่การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงานนั้นอีก การสร้างเครือข่ายจะต้องเริ่มจากตัวแทนที่มีโอกาสจะแผ่ขยายแตกสาขาของเครือข่ายออกไปได้ โดยคำนึงถึงจุดเริ่มต้นที่สำคัญจุดใดจุดหนึ่ง หรืออาจจะเริ่มพร้อมกันในหลายๆ จุดที่มีความพร้อมเช่นในกลุ่มข้าราชการ กลุ่มประชาชน ให้เริ่มในลักษณะประชาชนเป็นศูนย์กลางที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและสร้างกลุ่มผู้นำให้เกิดขึ้นก่อน ได้แก่คณะกรรมการหมู่บ้าน ซึ่งอยู่ในรูปของการบริหารสภาตำบลที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน โดยที่คณะกรรมการเหล่านี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สุวิมล ว่องวานิช (2550, น. 95) กล่าวว่า กระบวนการในการสร้างเครือข่าย มีดังนี้

1. ขั้นการกำหนดเป้าหมาย กำหนดปัจจัยด้านทรัพยากรและคุณภาพของกระบวนการที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงาน
2. ขั้นการกำหนดสภาพปัจจุบัน กำหนดปัจจัยด้านทรัพยากรและคุณภาพของกระบวนการที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน

3. ขั้นตอนการกำหนดความแตกต่าง กำหนดความแตกต่างของปัจจัยด้านทรัพยากรและกระบวนการที่พึงประสงค์กับที่เป็นอยู่จริง ๆ

4. ขั้นตอนการกำหนดพันธกิจขององค์กร ปรับความต้องการจำเป็นด้านปัจจัยและกระบวนการให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในระดับบุคคล องค์กร และสังคม

5. ขั้นตอนการจัดลำดับของความสำคัญ กำหนดปัจจัยด้านทรัพยากรและคุณภาพของกระบวนการที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงาน

6. ขั้นตอนการเผยแพร่ผลการประเมิน กำหนดปัจจัยด้านทรัพยากรและคุณภาพของกระบวนการที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน

7. ขั้นตอนการกำหนดทางเลือก กำหนดความแตกต่างของปัจจัยด้านทรัพยากรและกระบวนการที่พึงประสงค์กับที่เป็นอยู่จริง

กล่าวโดยสรุป การสร้างเครือข่ายที่จะทำให้เครือข่ายมีความเติบโตและยั่งยืน มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้ 1.การเชิญองค์กรและผู้มีส่วนได้เสียมาร่วมประชุม ว่าจะมีการแลกเปลี่ยนอะไรระหว่างสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนด้านทรัพยากรบุคคล งบประมาณ 2.มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเครือข่าย ทิศทาง กิจกรรมหลักของเครือข่าย โดยมีการติดต่อสื่อสารกันระหว่างเครือข่ายว่าจะสื่อสารเรื่องอะไร สื่อสารอย่างไร ความถี่ในการติดต่อสื่อสารมีอย่างน้อยแค่ไหน 3.การจัดการความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในเครือข่ายให้รู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของร่วมมีการจัดหลักสูตรอบรมด้านการจัดการเครือข่ายกับผู้นำและภาคีเครือข่าย 4.มีการประเมินผลและติดตามอย่างสม่ำเสมอ เพื่อดูความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ของเครือข่าย

5. ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

5.1 ความเป็นมาของโครงการ

สภาพสังคมที่พัฒนาและมีความเจริญมากขึ้น ผู้คนต้องทำงานแข่งกับเวลาเพื่อความมั่นคงและความก้าวหน้าในชีวิตจนมีเวลาอยู่บ้านน้อยลง ยิ่งสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาตัวช่วยในการ รักษาความปลอดภัยให้กับประชาชน โดยเป็นนวัตกรรมด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับภารกิจในด้านต่างๆ ที่สามารถกระทำได้ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดตามพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี และระเบียบกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจุบันระบบ

กล้องโทรทัศน์วงจรปิดเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องปรามด้านต่างๆ เช่น ยาเสพติด อุบัติเหตุบนท้องถนน การติดตามเหตุการณ์ต่างๆ รวมถึงการวางแผนป้องกันในเรื่องราวต่างๆ แต่ปัจจุบันระบบควบคุมและการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว ยังขาดมาตรการและวิธีการที่ได้มาตรฐานสากล ยังไม่มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยด้านการสื่อสารเข้ามาควบคุม ดูแลระบบความปลอดภัยและให้ความสะดวกในการให้บริการแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างแท้จริง ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติดปัญหามลพิษ เป็นต้น จึงเห็นควรที่จะต้องมีการพัฒนารูปแบบหรือวิธีการในการควบคุมระบบรักษาความปลอดภัยให้ได้มาตรฐานในระดับสากล ซึ่งการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดภายในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี จะช่วยให้การป้องกัน ปรามปราม ควบคุมดูแล แก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งยังช่วยอำนวยความสะดวกและเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมไปถึงการอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อีกด้วย

5.2 วัตถุประสงค์โครงการ

1. เพื่อให้มีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดและศูนย์ควบคุมสั่งการส่วนกลางภายในที่สามารถรองรับการเชื่อมโยงเครือข่ายระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี และสามารถนำภาพเหตุการณ์ไปเป็นข้อมูลและหลักฐานประกอบในการพิจารณาคดี กรณีเกิดปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด อุบัติเหตุ และภัยพิบัติต่าง ๆ
3. เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างความเชื่อมั่นการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

5.3 ขั้นตอนการดำเนินงานโครงการ

1. ขออนุมัติดำเนินงานโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยใช้งบประมาณตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี แผนงานการรักษาความสงบภายใน งบลงทุน ค่าครุภัณฑ์ ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์หรืออิเล็กทรอนิกส์ โครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เพื่อจ่ายเป็นจัดซื้อครุภัณฑ์ และวัสดุตามโครงการเพื่อเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการจัดซื้อกล้องโทรทัศน์วงจรปิดและอุปกรณ์พร้อมติดตั้งภายในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี

2. ดำเนินโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ร่วมกับ หน่วยงานที่ร้องขอ พิจารณาจัดหา และติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

2.2 สืบสวนและร่วมประชุมสรุปจุดเสี่ยงต่างๆ และจัดทำข้อตกลงร่วมระหว่างหน่วยงาน

2.3 ดำเนินการจัดซื้อ - จัดจ้าง ตามระเบียบ

2.4 ติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

2.4.1. หน่วยงานที่ ร้องขอ ให้การสนับสนุนในการประสานงาน และการปฏิบัติงานกับส่วนราชการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.4.2. หน่วยงานที่ร้องขอ เป็นผู้ดำเนินการขออนุญาตให้ติดตั้งอุปกรณ์ระบบ กล้องวงจรปิดกับเสาไฟฟ้าในความรับผิดชอบ และพิจารณาให้การสนับสนุนกระแสไฟฟ้าในระบบ กล้องวงจรปิดที่ติดตั้ง

2.5 ฝึกอบรมการใช้งานแก่บุคลากร และทีมงานผู้ดูแลระบบ เพื่อดูแลซ่อมบำรุงและ แก้ไขเบื้องต้นให้สามารถใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ ของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี จัดสร้างศูนย์ควบคุม สั่งการ แต่งตั้งคณะทำงาน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำศูนย์ควบคุม

4. หน่วยงานที่ร้องขอพิจารณามอบหมายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ ในการประสานงานกับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อดำเนินการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี

5. สรุปและประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน

(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี, 2566)

5.4 องค์ประกอบของเครือข่าย

ภาครัฐ ประกอบด้วย

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี
2. ตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี
3. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี

4. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรี

5. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาคเอกชน ประกอบด้วย

1. บริษัท ไอพี อินทิเกชั่น จำกัด
2. บริษัท พี.ซี. เทเลคอม จำกัด
3. มูลนิธิกุ๊กกั๋ย ในจังหวัดสุพรรณบุรี
4. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ศูนย์ข่าวภาคตะวันออก

ภาคประชาชน ประกอบด้วย

1. ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี

5.5 ความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการ

1. ผลผลิต (output) มีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดครอบคลุมทั้งจังหวัดสุพรรณบุรี และมีศูนย์ควบคุมสั่งการกลางภายในที่สามารถรองรับการเชื่อมโยงเครือข่ายระบบกล้องวงจรปิดของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน

2. ผลกระทบ (impact)

1. ประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นและการจับกุมคดีต่างๆ สามารถจับกุมได้มากขึ้น

2. มีระบบการทำงานที่สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างเครือข่าย

3. ผลลัพธ์ (outcome) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ อยู่ในระดับดีมาก และความพึงพอใจของประชาชน และเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ เห็นว่าโครงการนี้เป็นประโยชน์ควรดำเนินการต่อไป ร้อยละ 100

4. ผลสัมฤทธิ์ (results) มีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดครอบคลุมทั้งจังหวัดสุพรรณบุรี และประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ ดีมาก

(สถาบันพระปกเกล้า, 2566, น. 103-105)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุธน จิตรม้น (2561) ได้ศึกษาวิจัยกลยุทธ์การจัดการแบบมีส่วนร่วมของกองทุนพัฒนาไฟฟ้าเพื่อพัฒนาชุมชน เพื่อศึกษาสภาพความสำเร็จ ปัญหาและการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการกองทุนฯ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการกองทุนพัฒนาไฟฟ้าฯ และวิเคราะห์และเสนอกลยุทธ์การจัดการแบบมีส่วนร่วมของกองทุนพัฒนา

ไฟฟ้าฯ ผลการศึกษาพบว่า กองทุนพัฒนาไฟฟ้าเพื่อพัฒนาชุมชน เป็นกองทุนฯ ที่มีกฎหมายเฉพาะรองรับ ด้านงบประมาณมีความเพียงพอ การออกระเบียบเพื่อใช้ปฏิบัติยังไม่เชื่อมโยงการมีส่วนร่วมกับระดับพื้นที่ มีการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบบ่อย การจัดสรรงบประมาณสำหรับแผนงานกองทุนพัฒนาไฟฟ้ามีความซ้ำซ้อนกันและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนพัฒนาไฟฟ้าฯ ซึ่งมุ่งส่งเสริมคุณภาพชีวิตสุขภาพ สุขภาวะ และการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการกองทุนพัฒนาไฟฟ้าฯ เรียงลำดับอิทธิพลได้แก่ ปัจจัยด้านการประเมินผลและการควบคุม การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ การกำหนดกลยุทธ์ของกองทุนพัฒนาไฟฟ้าฯ และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม กลยุทธ์การจัดการแบบมีส่วนร่วมของกองทุนพัฒนาไฟฟ้าฯ ที่สำคัญ ได้แก่ การมุ่งเพิ่มประสิทธิผลด้านการสร้างเสริมและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ดีของชุมชนรอบโรงไฟฟ้า และการมุ่งเพิ่มประสิทธิผลด้านการสร้างความไว้วางใจ และทัศนคติเชิงบวกของชุมชนรอบโรงไฟฟ้า

สถาพร วิชัยรัมย์ ประชัน คณะวัน วิษณุ ปัญญาสงค์ สุธีศักดิ์ ผอตสูงเนิน และธัญญรัตน์ พุทธิพงษ์ชัยชาญ (2562) ได้ศึกษา กลยุทธ์การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนแบบมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดบุรีรัมย์ กรณีศึกษา ตำบลห้วยน้ำบ อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ต้องปลูกพืชเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับสภาพทรัพยากรของพื้นที่ที่มีการรวมกลุ่มกันจำหน่าย มีกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับผลผลิตพืชผลในพื้นที่จัดตั้งและส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนให้พึ่งตัวเองได้ ด้านสังคม ต้องสืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น ตั้งกลุ่มเฝ้าระวังการทำผิดกฎหมายให้ปลอดภัยและยาเสพติด ด้านการเมือง ต้องรวมกลุ่มเป็นกลุ่มการเมืองภาคประชาชนให้เข้มแข็ง สร้างความเชื่อมั่นและเคารพสิทธิของประชาชนตามครรลองระบอบประชาธิปไตย ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต้องปลูกฝังให้คนในชุมชนรู้คุณค่า รักษา ต่อยอดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง สำหรับการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนั้น ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน คือ ทั้งตัวแทนส่วนราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ผู้นำชุมชน และประชาชน ด้วยการดำเนินการด้วยความเข้าใจกันและร่วมมือกันทุกฝ่ายด้วยการกำหนดนโยบาย แผน/โครงการ/งาน แต่ละปี แต่ละส่วนอย่างชัดเจน ส่วนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่ต้องร่วมกันเรียนรู้บทบาททั้ง 4 ด้าน ในพื้นที่ของตนเอง หลังจากนั้นให้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ สร้างความรัก ความสามัคคี จัดทำ

ทุน จัดหางบประมาณจากภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมแต่ละด้านที่กำหนดขึ้น ให้บรรลุผลอย่างคุ้มค่า และมีประโยชน์แก่ชุมชนอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

คณิตศร เขตเจริญ (2563) ได้ศึกษาวิจัยการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาวะผู้นำขององค์การบริการส่วนตำบลบึงนาราง : กรณีศึกษาฝ่ายชลประทานเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ (คลองพระปรอง) บ้านนางเลง หมู่ 5 ตำบลบึงนาราง อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร ผลการศึกษาพบว่า ประชากรในหมู่บ้านนางเลงเกิดความพึงพอใจในการบริหารและการจัดการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในครั้งนี้มีน้ำไว้ใช้อุปโภค-บริโภคตลอดทั้งปี พื้นที่เพาะปลูกมีความอุดมสมบูรณ์สามารถสร้างอาชีพให้กับประชากรในหมู่บ้านได้โดยไม่ต้องอพยพออกจากถิ่นกำเนิดของตนเอง และระบบนิเวศมีความอุดมสมบูรณ์ และจากการสัมภาษณ์พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประสบความสำเร็จ เกิดจากผู้นำที่มีความพร้อมในการแก้ไขและการมีส่วนร่วมของชุมชน กล่าวคือเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำ และการมีส่วนร่วมจากหลายๆ ฝ่าย ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนภาคประชาชนในหมู่บ้านที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ปลายฟ้า ทองดอนพุ่ม (2563) ได้ศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการป่าไม้ชุมชน อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการป่าไม้ชุมชนอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ คือ การได้รับข่าวสารที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ขาดความต่อเนื่องหรือไม่สามารถชักชวนให้ประชาชนมองเห็นถึงความสำคัญก็จะทำให้การดำเนินงานนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ ขาดการได้รับการผลักดันและเกื้อหนุนทางด้านงบประมาณทั้งจากภาครัฐรวมทั้งเอกชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการทำงานในด้านต่างๆก่อนหน้าที่ผ่านมาได้ดำเนินงานปรับปรุงด้วยการให้ข่าวสารให้ครบถ้วนสมบูรณ์สูงสุด ส่วนข้อคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นประชาชนที่ได้รับคุณประโยชน์จากป่าไม้ชุมชน พบว่าปัญหาที่มีความสำคัญที่สุดของการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารจัดการป่าชุมชนเป็นการที่ประชาชนในพื้นที่ยังขาดการตระหนักรวมทั้งให้ความเอาใจใส่กับการจับกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวกับการสงวนป่าไม้ชุมชน

อภิวัฒน์ รุ่งสาคร (2563) ได้ศึกษาวิจัย การขับเคลื่อนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ : กรณีศึกษากลุ่มหมู่บ้านเบญจรงค์ดอนไก่อติ ตำบลดอนไก่อติ อำเภอกะทู้แบน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษา พบว่า 1) การขับเคลื่อนโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มหมู่บ้านเบญจรงค์ดอนไก่อตินั้นเกิดจากการดำเนินการแบบบูรณาการร่วมกันของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

โดยมีผู้ประกอบการเบญจรงค์เป็นผู้ขับเคลื่อนหลัก และเปิดโอกาสอย่างมากให้ภาคส่วนอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เพื่อช่วยผลักดันชุมชนในการสร้างชื่อเสียง สร้างรายได้ ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง และสามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ เวลาจัดงานหรือกิจกรรมต่างๆ ผู้ประกอบการจะมีการคัดเลือกคนในพื้นที่ก่อนเพื่อเป็นการกระจายงาน กระจายรายได้ให้แก่คนในชุมชน รวมถึงภาครัฐที่เปิดโอกาสให้ชาวบ้านได้แสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการผ่านทางแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน ทั้งนี้ ชาวบ้านอาจจะไม่ได้มีส่วนร่วมมากในตัวผลิตภัณฑ์ แต่มักจะเป็นการเข้าร่วมโครงการที่มาจากจังหวัดและส่งให้ทางอำเภอไปปฏิบัติ 2) ปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงานร่วมกันพบว่า เกิดจากความร่วมมือของผู้ประกอบการ ในเรื่องของการจัดการข้อมูลที่ไม่มีการปรับปรุงข้อมูล และเรื่องของการดำเนินงานภาครัฐ จากโครงการส่งเสริมสัมมาชีพชุมชนระดับหมู่บ้าน ซึ่งภาครัฐต้องการให้ชาวบ้านจัดตั้งกลุ่มขึ้นมา โดยที่ชาวบ้านไม่ได้อยากทำด้วยตนเอง ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้ในระยะยาว ดังนั้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงานหมู่บ้านและผู้นำชุมชนจะต้องมีความเข้มแข็ง เกิดความร่วมมือจากทุกฝ่าย และคิดที่จะลงมือปฏิบัติจริง

นฤมล บุญเนื่อง และลักษณา ศิริวรรณ (2565) ได้ศึกษาวิจัย การมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน: กรณีศึกษาอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมสำคัญ คือ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ได้แก่ การสนับสนุนทรัพยากร การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน และการเข้าร่วมกิจกรรม 2) ปัญหาการมีส่วนร่วมสำคัญ คือ ปัญหาการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ได้แก่ บุคลากรที่ทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมน้อย และกระบวนการทำงานไม่ชัดเจน และ 3) แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมสำคัญ ได้แก่ การเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจการขับเคลื่อนงานพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง การสร้างความเข้าใจให้แก่บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมขับเคลื่อนการทำงานเป็นหลักในระดับพื้นที่ การขยายการมีส่วนร่วมไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ การหาช่องทางสนับสนุนงบประมาณการทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่ การพิจารณาช่วยเหลือประชาชนอย่างเหมาะสม และการขยายผลการดำเนินงานจากการถอดบทเรียนปัจจัยความสำเร็จของพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จ

พระอนุภักดิ์ เขมวรเมธี (คิดรักเมือง) นาวิณ พรหมใจสา และวิกรม บุญนุ่น (2566) ได้ศึกษากลยุทธ์การมีส่วนร่วมระหว่างวัดกับชุมชน ตำบลต้า อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาการมีส่วนร่วมระหว่างวัดกับชุมชนตำบลต้า อำเภอนาดูน จังหวัด เชียงราย พบว่า วัดขาด การสื่อสารในด้านเทคโนโลยีที่ถูกต้องและทันสมัย ส่งผลให้วัดถูกลดบทบาท หน้าที่ในการปลูกฝังคุณธรรมและ จริยธรรมต่อสังคม และอีกปัญหาหนึ่งเกิดจากชุมชนมีการสื่อสาร และ มีกิจกรรมอื่นๆ ที่ดีกว่าการเข้าวัดจึงทำให้ เกิดปัญหาทางสังคมตามมา

2. การจัดทำร่างกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์การมีส่วนร่วมระหว่างวัดกับชุมชน ตำบล ต้า อำเภอนาดูน จังหวัด เชียงราย จากการวิเคราะห์ SWOT analysis พบว่า จากตารางการแสดงผล matrix ที่ได้จากการประเมินกำหนด ค่าเฉลี่ยของกลยุทธ์การมีส่วนร่วมระหว่างวัดกับชุมชน ตำบลต้า อำเภอนาดูน จังหวัด เชียงราย ค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ระหว่างจุดแข็งกับโอกาสซึ่งตัดกันที่ 1.5,1

3. ผลการประเมินกลยุทธ์การมีส่วนร่วม พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การมี ส่วนร่วมระหว่างวัดกับ ชุมชน ตำบลต้า อำเภอนาดูน จังหวัด เชียงราย โดยประชาชนเป็นผู้ตอบ แบบสอบถาม พบว่า ภาพรวมของ การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ การมีส่วนร่วมระหว่างวัดกับชุมชน ตำบลต้า อำเภอนาดูน จังหวัด เชียงราย โดยพระสงฆ์เป็นผู้ตอบ แบบสอบถาม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

รุก ควรมุ่งเน้นในเรื่อง การพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมโดยวัดและชุมชน กับการพัฒนา กระบวนการ สื่อสารเทคโนโลยีที่ถูกต้องและเหมาะสม

รับ ควรมุ่งเน้นในเรื่อง การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมระหว่างวัดกับ ชุมชน ที่นำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

ปรับตัว ควรมุ่งเน้นในเรื่อง การส่งเสริมให้วัดและชุมชนปรับตัวเข้าหากันเพิ่มขึ้น เนื่องจากการทำงาน หรือกิจกรรมบางอย่างไม่สอดคล้องการมีส่วนร่วม และการต่อยอดองค์ความรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีนำไปใช้ประยุกต์การมีส่วนร่วม

ถอนตัว ควรมุ่งเน้นในเรื่อง การปรับตัวหรือการสร้างแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมในแผน ของรัฐ

ดังนั้น จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า กระบวนการ ของการมีส่วนร่วมในการบริหารโครงการ ประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผน โครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ ตามลำดับ ทั้งนี้การจะกำหนดกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการได้อย่างเหมาะสม นั้น สามารถทำได้โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก และภายในของการมีส่วนร่วมใน การบริหารโครงการ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่าย และนำไปสู่ขั้นตอนการกำหนดกลยุทธ์

ต่อไป ทั้งนี้ผู้ศึกษาจึงกำหนดกรอบแนวคิดการศึกษาในครั้งนี้ โดยผู้ศึกษาจะศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการทั้ง 3 ด้านตามที่กล่าวมา โดยใช้ SWOT analysis มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และนำ TOWS matrix มาเป็นเครื่องมือในการกำหนดกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในระดับและรูปแบบต่างๆ เพื่อนำเสนอกิจกรรมการมีส่วนร่วมที่มีความเหมาะสมกับการบริหารโครงการต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษาจึงขอเสนอรายละเอียด วิธีดำเนินการศึกษาตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลและเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้ให้ข้อมูลและเกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล

การศึกษากลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ครั้งนี้เป็นการเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ประเภทการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research)

เกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล คือ เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ ซึ่งอาจจะมีส่วนร่วมใน ทุกด้าน หรือด้านใดด้านหนึ่งก็ได้ และเป็นผู้สมัครใจให้ข้อมูล ผู้ศึกษาคัดเลือกแบบเจาะจงจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน จำนวน 33 คน ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ภาครัฐ จำนวน 12 คน ได้แก่

1. ผู้แทนเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี	จำนวน 1 คน
2. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสุพรรณบุรี	จำนวน 1 คน
3. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี	จำนวน 2 คน

4. ผู้แทนจากสำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี	จำนวน 1 คน
5. นักวิชาการคอมพิวเตอร์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี	จำนวน 1 คน
6. เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	จำนวน 3 คน
7. ผู้แทนเจ้าหน้าที่จากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในจังหวัดสุพรรณบุรี	จำนวน 1 คน
8. ผู้แทนเจ้าหน้าที่จากบริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติจังหวัดสุพรรณบุรี	จำนวน 1 คน
- กลุ่มที่ 2 ภาคเอกชน จำนวน 4 คน ได้แก่
1. ผู้แทนมูลนิธิกุ๊กภัยเสมอกัน	จำนวน 1 คน
2. ผู้แทนจากบริษัท ไอพี อินทีเกชั่น จำกัด	จำนวน 1 คน
3. ผู้แทนจากบริษัท พี.ซี เทเลคอม จำกัด	จำนวน 1 คน
4. ผู้แทนจากหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ จำกัด	จำนวน 1 คน
- กลุ่มที่ 3 ภาคประชาชน จำนวน 17 คน
1. ผู้แทนภาคประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี	จำนวน 17 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ประเภทของเครื่องมือ

เครื่องมือเพื่อการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-dept interview) ซึ่งใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) โดยที่ผู้ศึกษาต้องทำการสัมภาษณ์ไปตามคำถามที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้ศึกษาจะสัมภาษณ์ตามข้อที่กำหนดไว้เท่านั้น และผู้ศึกษาจะใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นคำถามในการสัมภาษณ์และซึ่งจะจดบันทึกจากเครื่องบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ โดยแบ่งคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

1.1 ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีมากน้อยเพียงใด และมีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง

1.2 ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีมากน้อยเพียงใด และมีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง

1.3 ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีมากน้อยเพียงใด และมีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง

ส่วนที่ 2 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ

2.1 ท่านคิดว่า จุดแข็งของเครือข่ายหรือปัจจัยภายในเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายมีอะไร อย่างไรบ้าง

2.2 ท่านคิดว่า จุดอ่อนของเครือข่ายหรือปัจจัยภายในเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายกับโครงการนี้มีอะไร อย่างไรบ้าง

2.3 ท่านคิดว่า โอกาสของเครือข่ายหรือปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายมีอะไร อย่างไรบ้าง

2.4 ท่านคิดว่า ภัยคุกคามของเครือข่ายหรือปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายมีอะไร อย่างไรบ้าง

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.1 ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายอย่างไรบ้าง

3.2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี)

2.2 วิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบสัมภาษณ์ที่พัฒนาขึ้นผู้ศึกษาได้เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ โดยขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ในการตรวจสอบแบบสัมภาษณ์และปรับแก้ไขให้เหมาะสม โดยผู้ศึกษาติดต่อสาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามหรือค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถาม กับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) ว่าข้อคำถามแต่ละข้อ ในแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

2. นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้กลับคืนมาพิจารณาคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละข้อ โดยนำคะแนนจากข้อคำถามแต่ละข้อของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านมารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ทั้งหมด คือ 3 จากนั้นนำคะแนนที่คำนวณได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งการวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์ระดับคะแนน (ธีระ กุลสวัสดิ์, 2558) ดังนี้

ระดับคะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 ระดับคะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 ระดับคะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่มีความสอดคล้องกับ
 วัตถุประสงค์

2.3 ข้อพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัย (ethical consideration)

1. หลักความเคารพในบุคคล (respect for person) ผู้ศึกษาจะขอความยินยอมจากผู้ที่เป็นผู้ให้ข้อมูล เพื่อขออนุญาตดำเนินการสัมภาษณ์ ในการเข้าร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ โดยผู้ให้ข้อมูลการวิจัยมีความสมัครใจเข้าร่วม หรือมีสิทธิปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัยได้ และสามารถถอนตัวออกจากการเป็นผู้ให้ข้อมูลโครงการวิจัยได้ทุกเมื่อ โดยการปฏิเสธหรือถอนตัวของผู้ให้ข้อมูลโครงการวิจัยจะไม่มีผลกระทบต่อสิทธิประการใดๆ ที่ผู้ให้ข้อมูลโครงการวิจัยจะพึงได้รับ

2. หลักการให้ประโยชน์ไม่ก่อให้เกิดอันตราย (beneficence/non-maleficence) โดยก่อนเก็บข้อมูลผู้ศึกษาจะแจ้งผู้ให้ข้อมูลทราบก่อนว่า จะได้รับประโยชน์หรือไม่ได้รับประโยชน์อะไร หรือประโยชน์อื่นๆ อาจเกิดความเสียหายอะไรต่อตัวผู้ให้ข้อมูล และการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลโครงการวิจัยเป็นความลับ การเผยแพร่ผลการวิจัยจะกระทำในภาพรวม โดยผู้ศึกษาจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลโครงการวิจัยออกเปิดเผยไม่ว่าในทางใดๆ เว้นแต่ผู้ให้ข้อมูลโครงการวิจัยจะยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้แบ่งลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลระดับปฐมภูมิ (primary data) โดยทำการศึกษาภาคสนามเพื่อให้ได้รับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3 วิธี ดังนี้

1.1 วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-dept interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งสิ้น 18 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อขออนุญาตดำเนินการสัมภาษณ์ ทั้งนี้การนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ให้สัมภาษณ์

2. ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ตามวัน เวลา สถานที่ที่ได้ตกลงร่วมกัน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นต่อการศึกษา ทั้งนี้ก่อนดำเนินการสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาได้ขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อบันทึกเสียงร่วมด้วย (ในกรณีผู้ให้สัมภาษณ์ยินยอมให้บันทึกเสียง)

3. รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่ได้กำหนดไว้

4. นำข้อมูลทั้งหมด (ปฐมภูมิและทุติยภูมิ) มาร้อยเรียง เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบของการศึกษา

1.2 การสนทนากลุ่ม (focus group) โดยผู้ศึกษาประสานผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน เพื่อร่วมกันสนทนากลุ่ม โดยใช้ข้อคำถามเกี่ยวกับการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ และข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้ โดยใช้เครื่องมือบันทึกเสียงช่วยในการบันทึกตลอดการสนทนากลุ่ม เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความสมบูรณ์ครบถ้วน

1.3 วิธีสังเกตการณ์ (observation) ซึ่งใช้วิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ซึ่งผู้ศึกษาจะเก็บข้อมูลโดยการสังเกต การซักถาม และการจดบันทึกข้อมูลจากการลงพื้นที่ภาคสนามจากกิจกรรมการลงพื้นที่ในจังหวัดสุพรรณบุรีของนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ในการพบปะกับประชาชน และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการดำเนินโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยผู้ศึกษาใช้วิธีการสังเกตตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและมีความสมบูรณ์ตามต้องการ

2. การเก็บข้อมูลระดับทุติยภูมิ (secondary data) โดยการใช้เอกสารซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการบันทึกไว้แล้วโดยผู้อื่น ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี จากคู่มือโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี และสถิติประชากรวัยพระปกเกล้า ประจำปี 2566 สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศ ของสถาบันพระปกเกล้า ใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนข้อมูลปฐมภูมิ และเพื่อให้ผลการศึกษาที่ได้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า

ผู้ศึกษาใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ซึ่งมีวิธีการดังนี้

1. การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (data triangulation) เป็นการพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ได้มาถูกต้องหรือไม่ โดยการตรวจสอบจากแหล่งบุคคลที่แตกต่างกันในข้อมูลชุดเดียวกัน เช่น การทำตาราง

สรุปประเด็นความถี่ในด้านรูปแบบการมีส่วนร่วม ด้านระดับการมีส่วนร่วม ด้านปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยนำเสนอข้อมูลความถี่จำแนกตามภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้สามารถตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าด้านข้อมูล (บุคคล) ได้ชัดเจนขึ้น เป็นต้น

2. การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (methodological triangulation) เป็นการใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน ด้วยวิธีการต่างๆ ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตการณ์ การสนทนากลุ่ม การใช้ข้อมูลเอกสาร เช่น การนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องหรือแตกต่างกัน อาทิ การเปรียบเทียบความสอดคล้องของผลการศึกษาที่ได้จากการการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตการณ์ การสนทนากลุ่ม ข้อมูลเอกสาร เป็นต้น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้จากการใช้เอกสาร ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์มาศึกษาและวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เฉพาะเรื่อง (thematic analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยมีการจัดทำข้อมูลวิเคราะห์ผลการวิจัย ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการถอดความจากเครื่องบันทึกเสียงและการบันทึกภาคสนามมาพิจารณา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลที่ได้ และพิจารณาประเด็นที่สำคัญ แล้วนำกลับมาอ่านพิจารณาอีกครั้งโดยละเอียด แล้วจึงตีความพร้อมทำการตั้งข้อความหรือประโยคที่สำคัญที่ต้องการ และนำข้อความหรือประโยคที่มีความหมายเหมือนกันใกล้เคียงมาไว้กลุ่มเดียวกัน

2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแยกประเด็นคำถาม แล้วนำมาเปรียบเทียบความเหมือน หรือความแตกต่างของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคน ก่อนจะนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์

3. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแยกประเด็นคำถาม แล้วนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ทราบถึงลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันของข้อมูล ก่อนจะนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์

4. นำข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน เพื่อสรุปผลการศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมของเครือข่ายกับโครงการ เพื่อเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการโดยใช้การนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนา การแจกแจงความถี่และตาราง โดยผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน โดยแบ่งการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของเครือข่ายออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้
 - 1.1 การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ
 - 1.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ
 - 1.3 การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ
2. วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมของเครือข่ายกับโครงการ ตามแนวคิด SWOT analysis
3. ใช้ TOWS matrix วิเคราะห์เพื่อเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อศึกษาวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการและวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ รวมถึงกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ ซึ่งอาจจะมีส่วนร่วมในทุกด้าน หรือด้านใดด้านหนึ่งก็ได้ และเป็นผู้สมัครใจให้ข้อมูล ผู้ศึกษาคัดเลือกแบบเจาะจงจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน จำนวน 33 คน โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกต การสนทนากลุ่ม และการตีความจากเอกสาร ทั้งนี้ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ
2. การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ
3. กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ

ตอนที่ 1 การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 18 คน ซึ่งประกอบด้วยเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้แก่ ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐที่เป็นเครือข่ายในการดำเนินโครงการมาตั้งแต่เริ่มต้น ประกอบด้วย 1) ผู้แทนเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี 2) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสะแก 3) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี 4) ผู้แทนจากสำนักงานจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นคณะทำงาน

พิจารณากลับกรองโครงการจัดหาระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย จังหวัดสุพรรณบุรี และคณะกรรมการบริหารและจัดหาระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานในสังกัด กระทรวงมหาดไทยจังหวัดสุพรรณบุรี 5) นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สุพรรณบุรี 6) เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโครงการ 7) ผู้แทนเจ้าหน้าที่จากการไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี 8) ผู้แทนเจ้าหน้าที่จากโทรคมนาคมแห่งชาติจังหวัด สุพรรณบุรี เป็นต้น ตัวแทนภาคเอกชน 4 คน ซึ่งมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการในฐานะของผู้ใช้ ประโยชน์จากระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ และผู้ประเมินผล โครงการ ตัวแทนประชาชน จำนวน 5 คน ซึ่งบางท่านมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนในฐานะผู้นำท้องถิ่น แต่บางท่านมีส่วนร่วมในบางขั้นตอนเท่านั้น และจากการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (focus group) จำนวน 15 คน ซึ่งประกอบด้วยเครือข่ายภาครัฐ จำนวน 3 คน และภาคประชาชน จำนวน 12 คน โดยเป็นการสนทนากลุ่มเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจากตัวแทนภาครัฐที่เป็นผู้ดำเนินโครงการ ประกอบไป ด้วย 1) นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี 2) เจ้าหน้าที่และ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เป็นต้น ตัวแทนประชาชน ซึ่งเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากโครงการเป็นส่วน ใหญ่ บางส่วนมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ และบางส่วนมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการแต่ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง พบการมีส่วนร่วม ในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนดังนี้

1.1 การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ

การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการตามภารกิจหน่วยงาน หน่วยงานภาครัฐที่มีการ กำหนดอำนาจหน้าที่เป็นระเบียบกฎหมายที่ชัดเจน ดังนั้น การเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน โครงการจึงเกี่ยวข้องกับ ภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานนั้นๆ อาทิ การกำหนดจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์ วงจรปิด การสนับสนุนด้านบุคลากรในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่างๆ ร่วมวางแผนก่อน การดำเนินโครงการ การจัดลำดับความสำคัญ และตัดสินใจเลือกจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เป็นต้น นอกจากนี้ภาคเอกชนก็เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบระบบ โดยการให้คำแนะนำและ คำปรึกษาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนโครงการ ส่วนประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุม หารือเพื่อนำเสนอปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ให้ข้อมูลจุดติดตั้ง กล้องโทรทัศน์วงจรปิด เพื่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ เป็นต้น

1.1.1 การให้คำแนะนำ ให้ข้อมูล และเป็นที่ยอมรับ

ในส่วนของการให้คำแนะนำและการเป็นที่ยอมรับในการวางแผนการดำเนินโครงการ จะมีการร่วมมือในส่วนของภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญและ

บุคลากรที่มีหน้าที่ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการโดยตรง ไม่ว่าจะไปการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคผู้เป็นเจ้าของเสาไฟฟ้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีเดินสายไฟเบอร์ออฟติกพาดผ่าน หรือ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จังหวัดสุพรรณบุรีที่ให้คำปรึกษาในการออกแบบระบบและการเชื่อมโยงระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด ส่วนสถานีตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี จะเป็นผู้รวบรวมข้อมูลจุดติดตั้ง กล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่จุดเสี่ยง จุดที่เกิดอาชญากรรม หรือเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง จุดที่เป็น เส้นทางหลบหนีของโจรหรือผู้ร้าย และยังไม่มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการติดตามเส้นทาง การหลบหนีเหล่านั้น รวมไปถึงหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีการขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในเขตพื้นที่ของตน แต่ไม่มี งบประมาณเพียงพอในการดำเนินโครงการ ก็มีส่วนร่วมในการส่งรายชื่อจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์ วงจรปิด ที่เกิดจากการทำประชาคมของพื้นที่ที่หน่วยงานดูแลเข้ามาให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุพรรณบุรีอีกทางหนึ่ง

“... รวบรวมข้อมูลจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่จุดเสี่ยง จุดที่เกิดอาชญากรรม หรือเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง จุดที่เป็นเส้นทางหลบหนีของโจรหรือผู้ร้าย และ ยังไม่มีกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการติดตามเส้นทางหลบหนีเหล่านั้น...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 1, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2567)

“... ในฐานะที่เป็นผู้นำท้องถิ่น ในการทำหน้าที่ผ่านนายก อบต. ผ่าน สจ. ในการขอความอนุเคราะห์ให้ อบจ. มาติดตั้งกล้องในพื้นที่ เนื่องจากประสบปัญหาเครื่องมือ การเกษตรหาย และยังเป็นเส้นทางในการลำเลียงยาเสพติด ซึ่ง อบจ. เคยมาติดตั้งกล้องในพื้นที่แล้ว ได้ผลดีมาก สามารถช่วยในการคลี่คลายคดีที่เป็นอุบัติเหตุ ได้เป็นอย่างดี แต่ยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ ตามที่ประชาชนต้องการ...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“... การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการฯ โดยการเสนอแนะให้ ความเห็นเกี่ยวกับจุดเสี่ยงจุดอันตรายบนท้องถนน...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2567)

“... ให้คำแนะนำเรื่องจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ เพื่อใช้ในการแสดง ภาพขึ้นจอสำหรับ monitor ที่ห้องศูนย์รับแจ้งเหตุสั่งการ 1669 ได้...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 9, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“... แอร์ข้อมูลจุดเสียง หรือเส้นทางบนถนนต่างๆ ที่ควรมี การติดตั้งกล่องวงจรปิด เพื่อคอยสอดส่องเหตุการณ์ต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในทุกวันผ่านการประชาม หมู่บ้าน...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 4, สนทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

“... ดูก่อนติดกล่อง ดูอุปกรณ์ของไฟฟ้าด้วย พอ อบจ.ส่งเรื่องมา ขออนุญาต ก็คิดว่าแนวสายพาดผ่านเสาไฟต้นไหนบ้าง จะติดตั้งกล่องตรงไหน ต้องทำงานร่วมกัน ดูร่วมกัน...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 11, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2567)

“... ให้คำปรึกษามาเรื่อย ๆ ในการออกแบบระบบว่าจะต้อง เชื่อมต่อระบบเก่ากับระบบใหม่อย่างไร รวมถึงการเชื่อมโยงระหว่างสถานีตำรวจกับ อบจ. ก็ให้ คำแนะนำว่าควรวาง router ไปวางที่สถานีตำรวจแต่ละที่ ปัญหาคือเมื่อก่อนเวลา link ขาดแล้ว มันเสีย สัญญาณภาพไม่วิ่งกลับมาที่ อบจ. เสียก็เสียทั้งแถบ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 9, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“... การประชุมในการวางแผนการเดินสาย fiber optic ใน จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนการเข้ามาในพื้นที่ของตำบลป่าสะแกก็ผ่านทางสมาชิกสภาในการนำเข้ามา ติดตั้งในพื้นที่ เนื่องจากพอเรามีการวางโครงข่ายหลักไว้แล้ว การเชื่อมต่อเข้ามาในพื้นที่ก็จะทำได้ง่าย ขึ้น และดูแลความปลอดภัยให้กับพี่น้องประชาชนได้มากยิ่งขึ้น...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 2, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“... รับรู้และเห็นด้วยในการดำเนินการโครงการ ให้คำแนะนำ การดำเนินการโครงการ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“...การให้ข้อมูลกับสมาชิกสภา อบจ. ประกอบการพิจารณา ตัดสินใจในการผ่านงบประมาณ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 12, สนทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

1.1.2 การจัดลำดับความสำคัญ และตัดสินใจเลือกจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

ในกระบวนการนี้จะเป็นการนำจุดติดตั้งที่ผ่านการสำรวจจุดมาแล้วจากรายชื่อจุดที่รวบรวมมาจากความต้องการของเครือข่าย แล้วมาจัดลำดับความสำคัญและตัดสินใจเลือกจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด โดยผู้บริหารของหน่วยงานประชุมร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ดำเนินโครงการและผู้แทนจากภาคประชาชนที่เป็นผู้นำท้องถิ่น

“... เริ่มตั้งแต่มีหน่วยงานขอรับการสนับสนุนเข้ามา ก็วางแผนสำรวจจุดติดตั้ง วางแผนพบปะพูดคุยกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ว่าจะทำงานร่วมกันอย่างไร ให้เกิดการทำงานเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย จากนั้นก็กลับมาทำข้อมูล ปักหมุดในแผนที่ การทำงานประมาณประมาณการราคาโครงการเสนอผู้บริหาร ให้ผู้บริหารตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำโครงการนี้...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 6, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

“... มีส่วนร่วมในการออกสำรวจจุดติดตั้งใหม่ร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ที่ขอความอนุเคราะห์การติดตั้งกล้องเพื่อบริการประชาชน และเผื่อระวังจุดเสี่ยงภัยด้านชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 7, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2567)

“... ประสานทางตำรวจ ประสานท้องถิ่น ไฟฟ้า ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชาวบ้าน ก่อนที่จะมาติดตั้ง ให้ทุกภาคส่วนรู้ว่ากำลังจะดำเนินการโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิด และร่วมตัดสินใจในการเลือกจุดติดตั้งที่เหมาะสมและมีความจำเป็น...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 7, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

1.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ

การมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการที่พบ มาจากหน่วยงานภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ สถานีตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด-สุพรรณบุรี และภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้รับจ้างในการดำเนินการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในโครงการ อาทิ การสนับสนุนทรัพยากรที่เป็นคนหรือแรงงานในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการให้ประสบความสำเร็จ การอำนวยความสะดวกและการประสานงานในการลงพื้นที่ดำเนินโครงการในแต่ละครั้ง รวมถึงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบ การเข้า

ร่วมดำเนินโครงการตามความรับผิดชอบของเครือข่าย และการใช้ประโยชน์จากโครงการติดตั้ง
กล่องโทรทัศน์วงจรปิด เป็นต้น

1.2.1 การสนับสนุนทรัพยากรคนหรือแรงงาน

เครือข่ายภาครัฐ มีส่วนในการร่วมส่งบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการดำเนิน
โครงการ เช่น สถานีตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรีและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่จะติดตั้ง
กล่องโทรทัศน์วงจรปิดนั้นๆ ได้ส่งเจ้าหน้าที่ในการเข้าร่วมสำรวจและชี้จุดติดตั้งกล่องโทรทัศน์วงจรปิด
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสุพรรณบุรีร่วมลงไปสำรวจหน้างานว่าสามารถติดตั้งกล่องวงจรปิดที่
เสาไฟฟ้าต้นนั้นๆ ได้หรือไม่ ก่อนออกใบอนุญาตให้ติดตั้ง

“... ส่งเจ้าหน้าที่ในการเข้าร่วมสำรวจและชี้จุดติดตั้งกล่องโทรทัศน์
วงจรปิดร่วมกับเจ้าหน้าที่จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้ได้จุดที่ถูกต้องตรงตาม
ความต้องการมากที่สุด...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 1, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2567)

“... ร่วมสำรวจจุดติดตั้งกล่อง ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี และผู้นำท้องถิ่นในพื้นที่...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“... โดยก่อนที่ไฟฟ้าจะอนุญาตให้ติดตั้งกล่อง ต้องมีช่างไปติดตาม
ไปดูก่อน ไปดูจุดก่อน เช่น ไปดูต้นหม้อแปลง ถ้ามีต้นที่ติดตั้งหม้อแปลงจะติดตั้งกล่องไม่ได้ เพราะมัน
จะมีการทำงานของหม้อแปลงไฟฟ้า จะเป็นอันตรายกับคนที่ทำงานและจะเป็นการเกะกะ จะไปดูว่า
ต้องกระเถิบไปอีกต้นหนึ่ง ไปดูแล้วสายใช้ได้ไหม สายมีสลิงไหม ได้มาตรฐานตามที่ไฟฟ้ากำหนดหรือ
เปล่า ถึงจะออกใบอนุญาตให้ติดตั้งได้...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 9, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2567)

1.2.2 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการ

ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการให้ประชาชนรับทราบผ่านเสียงตามสายในท้องที่
โดยได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชน ที่เป็นผู้นำท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่บ้าน และองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ก็ช่วยประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

“...การใช้เสียงตามสายในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้ว่ามีกล้อง อบจ.มาติดนะ เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ประชาชนในพื้นที่ก็มีความอ่อนใจการลักเล็กขโมยน้อยก็ลดลง การล่าเสียงยาเสพติดผ่านในหมู่บ้านก็แทบไม่มีแล้ว เพราะคนกลัว...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“...ก็จะมีเสียงตามสายของแต่ละหมู่บ้าน ช่วยประชาสัมพันธ์ว่ามีกล้องติดที่จุดนั้นจุดนี้ เพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชน แล้วก็ช่วยประชาสัมพันธ์ได้ว่าเวลาเกิดเหตุจะไปดูภาพจากกล้องวงจรปิดได้ที่ไหน...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 4, สนทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

1.2.3 การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน

การเป็นบุคคลที่ประสานการทำงานในระดับพื้นที่ การมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ประสานความร่วมมือกับพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปอย่างราบรื่นและเรียบร้อย

“... การรับรู้และเห็นด้วยในการดำเนินการโครงการ ให้คำแนะนำการดำเนินการโครงการ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 5, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2567)

“... การมีส่วนร่วม ในการเข้าไปดู ไปซัพพอร์ต ให้โครงการไปได้ดี โดยให้มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ให้ข้อเสนอแนะ ให้สิ่งที่คิดว่าเป็นปัญหาหรือไม่สมบูรณ์...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“... การประสานงานกับพื้นที่ เพราะเป็นผู้นำในพื้นที่ จะช่วยประสานงานให้การทำงานสะดวกยิ่งขึ้น...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“... ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่ทำโครงการในการลงพื้นที่ก่อนจะติดตั้ง ว่าจุดติดตั้งถูกต้องไหม มีความเหมาะสมไหม สูงไป ต่ำไปไหม ต้องมีการเปลี่ยนแปลงจุดติดตั้งใหม่...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 7, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

“... ส่วนร่วมในการประสานงานผู้บริหาร สมาชิกสภา อบจ. และผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ (ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน) ในการดำเนินโครงการ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 12, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

1.2.4 การเข้าร่วมดำเนินโครงการตามความรับผิดชอบ

การมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการในรูปแบบของคณะกรรมการบริหารและจัดหาระบบคอมพิวเตอร์ กระทรวงมหาดไทย ระดับจังหวัดสุพรรณบุรี คณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคากลางของโครงการ คณะกรรมการพิจารณาผลการจัดซื้อจัดจ้าง รวมไปถึงการเป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และการบริหารสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ก็จะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ และภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้รับจ้างซึ่งเป็นผู้ชนะการประกวดราคาดำเนินการติดตั้งตามสัญญา

“... ถ้าผู้บริหารอนุมัติให้ดำเนินการโครงการ และมีงบประมาณมารองรับแล้ว ก็จะไปดำเนินการสำรวจจุดติดตั้งกล่องอีกครั้งหนึ่ง เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน และเขียนโครงการเสนอผู้บริหาร และดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง แล้วก็ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่ให้ส่งโครงการให้คณะกรรมการบริหารและจัดหาระบบคอมพิวเตอร์ให้ความเห็นชอบและอนุมัติโครงการก่อน จากนั้นก็ดำเนินการเขียน TOR เพื่อกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคากลาง จนจัดซื้อจัดจ้างเสร็จ เมื่อได้ผู้รับจ้างและเซ็นสัญญาเรียบร้อยแล้วก็จะไปคุมงานติดตั้งกล่องตามระเบียบราชการต่อไป...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 6, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

“... ส่วนร่วมในการลงพื้นที่สำรวจจุดติดตั้งกล่องโทรทัศน์วงจรปิด และรวบรวมข้อมูลจุดติดตั้งเพื่อดำเนินการทำประมาณการ การเขียนโครงการเพื่อขออนุมัติจากผู้บริหาร การทำเอกสารขออนุมัติโครงการกับคณะกรรมการ ICT จังหวัดสุพรรณบุรี รวมถึงร่วมเป็นคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะฯ คณะกรรมการพิจารณาผลฯ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ

รวมถึงผู้ควบคุมงาน ในการดำเนินโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนนี้...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 7, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2567)

“... มีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะในฐานะคณะกรรมการบริหาร และจัดหาระบบคอมพิวเตอร์จังหวัดสุพรรณบุรี ก็ต้องพิจารณาอนุมัติเห็นชอบในหลักการและราคากลางของครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ในโครงการที่เสนอให้จังหวัดพิจารณาอนุมัติตามระเบียบก่อนดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างต่อไป...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 3, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2567)

“... ในฐานะเป็นผู้รับจ้าง ก็จะมีส่วนร่วมอย่างมากในการติดตั้งและทดสอบระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้เป็นไปตามที่ อบจ.กำหนด ...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“... ในฐานะเป็นผู้รับจ้าง โครงการจ้างเหมาบำรุงรักษาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ก็จะต้องดำเนินการในการบำรุงรักษาให้อุปกรณ์ที่อยู่ในสัญญาสามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพสูงสุด ...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2567)

1.2.5 การใช้ประโยชน์จากโครงการ

ผู้ให้ข้อมูลมองว่า โครงการนี้ให้ประโยชน์กับประชาชนเป็นอย่างยิ่งในการนำภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ประโยชน์ ทั้งในระดับบุคคล และในระดับหน่วยงาน ซึ่งเครือข่ายทุกภาคส่วนได้ใช้ประโยชน์จากโครงการนี้

“... ใช้ประโยชน์จากระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดกับระบบการแพทย์ฉุกเฉิน 1669 ในการดูภาพที่เกิดเหตุผ่านกล้องวงจรปิด จะทำให้สามารถประเมินสถานการณ์ได้เบื้องต้น สามารถสั่งทีมหรือรถที่เหมาะสมกับสภาพความรุนแรงของผู้ป่วยที่เกิดขึ้น โอกาสที่จะรอดและลดความสูญเสียได้ ...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 9, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“... การเชื่อมโยงภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ อบจ.ติดตั้งมาแสดงที่ อบต. และให้บริการประชาชนในพื้นที่ในการเข้ามาขอดูภาพย้อนหลังจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดได้...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 2, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“... การติดต่อประสานงานติดตามสถานการณ์ ณ จุดเกิดเหตุ กรณีเกิดอุบัติเหตุ/เกิดภัย เพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนได้อย่างทันทั่วทั้ง...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2567)

“... ก็อาศัยภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ในการนำเสนอข่าว ซึ่งช่วยให้คนเห็นความจริงได้จากกล้อง กล้องไม่หลอกเรา สามารถติดตามผู้กระทำความผิด หรือ คลื่นคลายคดีต่างๆ ได้เป็นอย่างดี...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 4, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2567)

“... การขอดูภาพย้อนหลังเหตุการณ์จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ซึ่งประชาชนได้ประโยชน์มาก ผมเองก็เคยขอดู ซึ่งช่วยคลี่คลายคดีได้มาก...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2567)

“...ประชาชนสามารถขอดูภาพจากกล้อง CCTV ช่วยในการติดตามคนร้ายที่ขโมยทรัพย์สินได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงการติดตามผู้ซื้อขายยาเสพติดในพื้นที่ได้ เวลาเกิดอุบัติเหตุก็ช่วยตัดสินได้ว่าใครผิดใครถูก...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 9, สันทนาการ, 19 เมษายน 2567)

1.3 การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ

การมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ จะอยู่ในรูปแบบของการร่วมเป็นคณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับการติดตามประเมินผล การติดตามประเมินผลการทำงาน การให้ข้อเสนอแนะต่อการทำงาน การนำเสนอผลการทำงาน ทั้งในรูปแบบของ การนำเสนอผลการทำงานในการประชุม และการนำเสนอผลการทำงานผ่านสื่อสาธารณะ โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมโดยการให้ข้อเสนอแนะต่อการทำงาน ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

1.3.1 การร่วมเป็นคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการติดตามประเมินผล

เนื่องจากคณะกรรมการติดตามและประเมินผลโครงการจะมีผู้เกี่ยวข้องที่เป็นผู้บริหารของหน่วยงาน และผู้แทนภาคประชาชนบางส่วนในการประเมินผลความคุ้มค่าของโครงการ และประเมินผลผู้รับบริการ โดยมีผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่เกี่ยวข้องในกระบวนการนี้

“... ประเมินผลความคุ้มค่าของโครงการ / ประเมินผลผู้ใช้บริการ และผู้รับบริการในการดูแลวงจรปิดเวลาเกิดเหตุที่เป็นอันตรายต่อทรัพย์สินของประชาชน...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 9, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

1.3.2 การติดตามประเมินผลการทำงาน

เป็นการประเมินผลการทำงานของครุภัณฑ์ที่ติดตั้งในโครงการผ่านบทบาทของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ว่าเป็นไปตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีกำหนดหรือไม่ และการให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการติดตั้ง ในส่วนของภาคเอกชนที่เป็นผู้รับจ้างในโครงการก็จะมีส่วนร่วมในการทดสอบระบบ รวมไปถึงปรับปรุงการทำงานที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

“... ประเมินผลตอนตรวจรับพัสดุ ว่าใช้งานได้ตามที่ TOR กำหนดไหม ตรวจสอบการทำงานของอุปกรณ์ ว่าตรงตามที่เขียน TOR ใหม่ ครบถ้วนไหม ถ้าไม่ครบถ้วนก็ให้แก้ไข ถ้าไม่แก้ไขก็ไม่ตรวจรับ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 6, สันทนาการ, 19 เมษายน 2567)

“... การติดตามประสิทธิภาพของการใช้งาน ถ้ามีปัญหา ก็จะมีการแจ้งเพื่อขอความช่วยเหลือเข้ามา ว่ามีปัญหาแบบนี้เกิดขึ้นจะแก้ไขอย่างไร ก็จะให้คำปรึกษาและแก้ไขเพื่อให้ระบบใช้งานได้...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 10, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“... มีส่วนร่วมในการตรวจรับและตรวจสอบการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ว่าในการติดตั้งเป็นไปตามแบบที่กำหนด มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และสามารถใช้งานได้จริง...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 7, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2567)

“... คู่มือลัพท์หลังจากที่ติดตั้ง และนำผลมาปรับปรุงการทำงานใน
อนาคต...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

1.3.3 การให้ข้อเสนอแนะต่อการทำงาน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ไม่ได้ร่วมเป็นคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการติดตามประเมินผล แต่จะสะท้อนผลการประเมินโครงการอย่างไม่เป็นทางการ โดยมีการให้ข้อเสนอแนะ ต่อการทำงาน รวมถึงการนำเสนอวิธีการแก้ไขปัญหา

“... ไม่มีโดยตรง จะสะท้อนผลการประเมินแบบไม่เป็นทางการ
ผ่านหัวหน้าส่วนราชการ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 5, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2567)

“... ไม่มีโดยตรง จะสะท้อนผลการประเมินแบบไม่เป็นทางการ
ผ่านเจ้าหน้าที่ฝ่ายสถิติข้อมูลและสารสนเทศ และสะท้อนความพึงพอใจผ่านประชาชนผู้รับบริการ...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 2, สนทนากลุ่ม, 11 เมษายน 2567)

“... ไม่มีโดยตรง จะสะท้อนผลการประเมินแบบไม่เป็นทางการ
แต่ประชาชนในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจมาก เพราะประชาชนรับรู้ รับทราบ และเสียงตอบรับจาก
ประชาชนก็ดีมาก ผู้นำก็ไม่ต้องคอยหวาดระแวง ประชาชนก็อุ่นใจ...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“... มีอยู่ตลอด เช่น เมื่อเกิดปัญหาทางด้านเทคนิคก็จะแจ้งทาง
ศูนย์ไอทีให้เข้ามาแก้ไขปัญหาให้สามารถใช้งานได้เหมือนเดิม...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 7, สนทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

1.3.4 การนำเสนอผลการทำงาน

(1) การนำเสนอผลการทำงานในการประชุม

การมีส่วนร่วมในการประเมินผลในการนำเสนอผลการทำงานที่เกิดขึ้นใน
การประชุมคณะกรรมการตรวจประเมินโครงการเพื่อรับรางวัลต่างๆ โดยการประชุมมีการนำเสนอผล

การมีส่วนร่วม รวมถึงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อช่วยกันหาหรือถึงแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านอื่นๆ ต่อไป

“... มีการรวบรวมนำการประเมินผลที่สรุปผ่านคณะกรรมการแล้ว
ไปนำเสนอลักษณะผลลัพธ์ นำโครงการฯ เขียนข้อเสนอเข้าแผนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ Smart City
และจัดส่งข้อมูลผลการประเมินเพื่อการประกวด...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 8, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2567)

“... การเข้าร่วมประชุมชี้แจง ตอบข้อซักถามการดำเนินงาน
ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการดังกล่าว...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2567)

“... เป็นผู้ร่วมให้ข้อมูลในตอนที่ อบจ.ส่งโครงการนี้เข้าประกวดใน
ส่วนขององค์กรที่มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เราก้ไปร่วมให้ข้อมูลในฐานะของเครือข่ายที่มีส่วน
ร่วมกับโครงการ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 2, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

(2) การนำเสนอผลการทำงานผ่านสื่อสาธารณะ

การนำเสนอข้อมูลการดำเนินการโครงการ ผ่านช่องทางสื่อสาธารณะ อาทิ
รายการวิทยุ และการนำเสนอผ่านการศึกษาดูงานของหน่วยงานภาครัฐ ที่มีการขอมาศึกษาดูงาน
โครงการนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งการเผยแพร่ทางสื่อสาธารณะทำให้ประชาชนทั่วไป หน่วยงานภาครัฐ
ต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ รวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลการทำงานอีกด้วย

“... ในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินรายการวิทยุ อบจ.
สัมพันธ์ ซึ่งก็มีการพูดถึงโครงการล่องวงจรปิดอยู่ตลอด ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“... การประเมินผลโครงการสะท้อนจากการมาดูงานของหน่วยงาน
ราชการอื่นๆ ที่มาดูงานโครงการนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นการประเมินจากมุมมองของเรากับมุมมอง
ของคนที่มาดูงาน ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 5, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2567)

“... ในฐานะสื่อมวลชนก็มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์โครงการให้ประชาชนรับทราบ รวมถึงแนะนำให้หน่วยงานท้องถิ่นอื่นมาดูงานโครงการนี้ที่ อบจ. เนื่องจาก อบจ.ทำโครงการนี้มานาน และทำได้ดี เกิดประโยชน์กับประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างมาก”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 4, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2567)

ตารางที่ 4.1 ความถี่ของความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

รูปแบบการมีส่วนร่วม	ภาครัฐ	ภาคเอกชน	ภาคประชาชน	รวม
1. การมีส่วนร่วมในการวางแผน				
โครงการ				
1.1 การให้คำแนะนำ ให้ข้อมูล และเป็นที่ปรึกษา	10	4	8	22
1.2 การจัดลำดับความสำคัญ และตัดสินใจเลือกจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด	6	0	0	6
รวม	16	4	8	28
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ				
โครงการ				
2.1 การสนับสนุนทรัพยากรคนหรือแรงงาน	3	0	1	4
2.2 การประชาสัมพันธ์ข้อมูล	3	1	4	8
โครงการ				
2.3 การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน	5	0	5	10

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รูปแบบการมีส่วนร่วม	ภาครัฐ	ภาคเอกชน	ภาคประชาชน	รวม
2.4 การเข้าร่วมดำเนินโครงการตาม ความรับผิดชอบ	4	2	0	6
2.5 การใช้ประโยชน์จากโครงการ	2	3	5	10
รวม	17	5	15	37
3. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล				
โครงการ				
3.1 การให้ข้อเสนอแนะต่อการทำงาน	7	1	4	12
3.2 การร่วมเป็นคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการติดตามประเมินผล	3	0	1	4
3.3 การติดตามประเมินผลการทำงาน	5	2	0	7
3.4 การนำเสนอผลการทำงาน				
3.4.1 การนำเสนอผลการ ทำงานในการประชุม	4	3	0	7
3.4.2 การนำเสนอผลการ ทำงานผ่านสื่อสาธารณะ	2	2	2	6
รวม	21	8	11	36
รวมทั้ง 3 รูปแบบการมีส่วนร่วม	54	17	33	104

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี 3 ด้าน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการมากที่สุด และผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมแต่ละด้านดังนี้

ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมที่สำคัญเรียงตามลำดับ ได้แก่ การให้คำแนะนำ ให้ข้อมูล และเป็นทีปรึกษา และการจัดลำดับความสำคัญและตัดสินใจเลือกจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมที่สำคัญเรียงตามลำดับ ได้แก่ การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน การใช้ประโยชน์จากโครงการ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการ การเข้าร่วมดำเนินโครงการตามความรับผิดชอบ และการสนับสนุนทรัพยากรคนหรือแรงงาน

ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมที่สำคัญเรียงตามลำดับ ได้แก่ การให้ข้อเสนอแนะต่อการทำงาน การติดตามประเมินผลการทำงาน การนำเสนอผลการทำงานในการประชุม การนำเสนอผลการทำงานผ่านสื่อสาธารณะ และการร่วมเป็นคณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับการติดตามประเมินผล

ตารางที่ 4.2 ความถี่ของระดับการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

รูปแบบการมีส่วนร่วม	ภาครัฐ	ภาคเอกชน	ภาคประชาชน	รวม
1. การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ				
1.1 การไม่มีส่วนร่วม	0	0	5	5
1.2 การมีส่วนร่วมมาก	8	3	2	13
1.3 การมีส่วนร่วมปานกลาง	4	1	2	7
1.4 การมีส่วนร่วมน้อย	0	0	8	8
รวม	12	4	17	33
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ				
2.1 การไม่มีส่วนร่วม	0	0	3	3
2.2 การมีส่วนร่วมมาก	9	4	2	15

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รูปแบบการมีส่วนร่วม	ภาครัฐ	ภาคเอกชน	ภาคประชาชน	รวม
2.3 การมีส่วนร่วมปานกลาง	3	0	2	5
2.4 การมีส่วนร่วมน้อย	0	0	10	10
รวม	12	4	17	33
3. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล				
โครงการ				
3.1 การไม่มีส่วนร่วม	0	0	6	6
3.2 การมีส่วนร่วมมาก	8	3	2	13
3.3 การมีส่วนร่วมปานกลาง	1	1	4	6
3.4 การมีส่วนร่วมน้อย	3	0	5	8
รวม	12	4	17	33

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ เพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการระดับมาก มีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการระดับมาก และมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการระดับมาก

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมแบ่งตามกลุ่มภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน พบว่า ภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมในทุกด้านระดับมาก ส่วนภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการและมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการระดับน้อย และส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมใน กระบวนการบริหารโครงการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 33 คน ประกอบด้วยเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน พบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ดังนี้

2.1 จุดแข็ง

จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ งบประมาณที่มีอย่างเพียงพอ บุคลากรมีความรู้ความสามารถ เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ และกระบวนการมีส่วนร่วมที่ดี คือปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมมากที่สุด โดยแยกประเด็นแต่ละปัจจัยได้ดังนี้

2.1.1 วิสัยทัศน์และการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร

ซึ่งถือเป็นจุดแข็งที่เด่นชัดที่สุด ที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นตรงกันเป็นส่วนใหญ่ว่า การที่ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการนำเทคโนโลยีเกี่ยวกับกล้องวงจรปิดมาใช้ในการเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัด รวมไปถึงการเข้ามามีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนในทุกกระบวนการตลอดการดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้โครงการนี้ประสบผลสำเร็จในที่สุด

“... ผู้บริหารขององค์กรให้การสนับสนุน...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2567)

“... มีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ มีศักยภาพ มีความพร้อมที่จะช่วยดำเนินโครงการ โดยเฉพาะที่ปรึกษาเอง มีความพร้อมที่จะช่วยอย่างเต็มที่...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“... ผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ในการนำกล้องวงจรปิดมาดูแลพี่น้องประชาชน...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 2, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“... ผู้บริหารและสมาชิกสภา อบจ. ครับ การให้ความสำคัญของท่านนายกฯ ต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และการเห็นชอบด้วยของสมาชิกสภา อบจ. ที่ทำโครงการนี้ให้ราบรื่น ทั้งงบประมาณ การให้ความร่วมมือในพื้นที่และภาคส่วนต่างๆ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 12, สนนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

2.1.2 ความพอเพียงของงบประมาณ

เป็นจุดแข็งอีกหนึ่งปัจจัยที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าทำให้โครงการนี้ประสบผลสำเร็จ และเกิดการมีส่วนร่วมรอมลงมาจากปัจจัยด้านผู้บริหาร เพราะการที่หน่วยงานมีงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินโครงการ รวมไปถึงมีงบประมาณสำหรับบำรุงรักษาอุปกรณ์และเครื่องมือในโครงการ จะทำให้โครงการนี้ดำเนินการได้อย่างยั่งยืนต่อไป

“... มีงบประมาณเพียงพอ สามารถดำเนินขยายผลโครงการได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัดสุพรรณบุรี...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2567)

“... มีเพียงพอสำหรับดำเนินโครงการและการบำรุงรักษาระบบ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“... อบจ. ให้งบประมาณในการดำเนินโครงการนี้เยอะและเต็มที่ ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 5, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2567)

“... มีเพียงพอสามารถนำไปบริหารจัดการหลายด้าน เช่น การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ เป็นมืออาชีพเกี่ยวกับระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) และด้านเทคโนโลยีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับระบบ รวมไปถึงการบริการทุกหน่วยงานโดยการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทุกพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยงและไม่ใช่ว่าจุดเสี่ยงเพื่อเป็นการป้องกันในด้านความปลอดภัย ...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 6, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2567)

2.1.3 ความรู้และศักยภาพของบุคลากร

ทั้งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี และบุคลากรของเครือข่ายที่มีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพในการที่จะร่วมกันดำเนินโครงการ ในทุกกระบวนการ เครือข่ายที่พร้อมให้การสนับสนุนบุคลากรในการเข้ามามีส่วนร่วม

“... บุคลากรขององค์การมีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพในการดำเนินงาน สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ เสริมสร้างความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชน เอกชน หน่วยงานราชการ...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2567)

“... มีคนประสานงานที่ชัดเจน ถ้าไม่มีคนประสานงานจะเข้าเพราะว่าต้องมีการไปจุดจุด มีการพูดคุย มีการเปลี่ยนจุดการติดตั้ง เป็นต้น...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 11, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2567)

“... บริษัท มีบุคลากรที่รู้จักพื้นที่ดี เวลาเข้าพื้นที่ หรือหน้างานทำให้ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ทำงานได้เร็ว มีเครื่องมือ ที่เพียงพอรองรับการซ่อมแซม และการติดตั้งระบบ โดยที่ไม่ต้องจ้างบุคคลภายนอก ทำให้ควบคุมต้นทุนได้ดี อบจ. มีจุดแข็ง คือ มีบุคลากร ที่สามารถตอบคำถามหรือเข้าใจในระบบได้ดี...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“...บุคลากรภาคเอกชน ที่ติดตั้งและบำรุงรักษาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้เรา ซึ่งเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญและมีเครื่องมือที่พร้อมให้บริการตลอดเวลา...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“...บุคลากรที่ปฏิบัติงานมีความเข้าใจและชำนาญในการปฏิบัติงาน ประกอบกับการสนับสนุนที่ดี เลยทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนมาถึงปัจจุบัน...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 12, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

2.1.4 ความพร้อมของเครื่องมือและเทคโนโลยี

ซึ่งเป็นความพร้อมของเครือข่ายที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนให้โครงการ ประสบผลสำเร็จ เช่น ความพร้อมของเครื่องมือที่พร้อมสนับสนุนการดำเนินโครงการ วัสดุและ อุปกรณ์ที่ใช้มีประสิทธิภาพ การนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนในการดำเนินโครงการ เป็นต้น

“... มีเครื่องมือพร้อมในการที่จะมีส่วนร่วม รวมถึงการเป็น หน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่พร้อมสนับสนุนองค์กรทุกองค์กร ไม่มีการเก็บค่าเช่า ไม่มีอะไร แต่ไฟฟ้าขอแค่ ให้ทำ ตามระเบียบ เช่น ต้องการขนาดสเปคสายแบบนี้ หรือการระบุจุดติดตั้งที่ไม่เกะกะการทำงานของ ไฟฟ้า...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 11, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2567)

“... วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย มีความสะดวก และรวดเร็ว สามารถเชื่อมโยงการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ต่อไปในอนาคต...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2567)

“... งบประมาณที่ชัดเจนคือ ได้เริ่มต้นทำเรื่องเทคโนโลยีก่อนหน่วยงาน อื่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ หรือเรื่องกล้องวงจรปิด...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 6, สันทากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

2.1.5 กระบวนการมีส่วนร่วมที่ดี

เป็นจุดแข็งอีกด้านที่ผู้ให้ข้อมูล มองว่า กระบวนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายคือจุด แข็งที่ทำให้โครงการนี้ประสบผลสำเร็จ และเกิดการมีส่วนร่วมได้มากก็เกิดจากการให้ความร่วมมือกับ โครงการด้วยดีเสมอมา

“... มีหนังสือ มีบันทึกในการทำโครงการที่ชัดเจน มีจุดติดตั้งที่ ชัดเจน ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 11, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2567)

“... ความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เครือข่ายมีความเข้มแข็งมาก มีส่วนร่วมในโครงการเป็นอย่างดี...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 5, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2567)

“... ความร่วมมือของภาคีเครือข่าย ที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตรงกัน ตื่นตัว ในปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วลงมือริเริ่มรวมตัวกันเข้าเป็นกลุ่มเป็นเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา เพื่อการบริการประชาชน การให้บริการสาธารณะ การมองเห็นประโยชน์ในการดำเนินโครงการฯ เพื่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จึงเกิดความร่วมมือของเครือข่าย ตั้งแต่เริ่มโครงการฯ และประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามตัวชี้วัด ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 8, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2567)

“... การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย โดยผู้ใหญ่บ้าน กำนันก็จะช่วยดูแลรักษาทรัพย์สิน...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 7, สนทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

2.2 จุดอ่อน

จากการศึกษาพบว่า เครื่องมือ เป็นจุดอ่อนที่ถูกกล่าวถึงจากผู้ให้ข้อมูลเป็นจำนวนมาก อาทิ กล้องวงจรปิดยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ การขาดช่องทางการประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการให้ประชาชนรับรู้ รวมไปถึงจุดอ่อนด้านบุคลากร อาทิ บุคลากรบางส่วนยังไม่เข้าใจระบบและไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเบื้องต้นได้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายกับโครงการ

2.2.1 ความไม่พอเพียงของบุคลากรด้านเทคนิค

ซึ่งเป็นจุดอ่อนด้านบุคลากร ที่ทำงานทางด้านเทคนิคไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเมื่อเกิดปัญหา หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการประชาชนในการดูภาพย้อนหลังจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการให้บริการ

“... ในการดูกล้องวงจรปิดไม่เพียงพอ ต้องมีคนสำรองแบ็คอัพผู้ที่ทำหน้าที่นี้ประจำด้วย เพราะกล้องของเราใช้งานตลอด 24 ชั่วโมง บุคลากรก็ต้องมีความเหนียวแน่น การจ้องมอนิเตอร์ตลอดเวลาก็คงเป็นไปได้ ควรเพิ่มบุคลากร และสิ่งจูงใจให้ผู้ดูแล...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“... บุคลากรเครือข่าย เมื่อพบปัญหา ด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับการใช้งาน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเบื้องต้นได้ทัน ควรมีการแก้ไขด้วยการจัดทำกรฝึกอบรมการใช้งาน และการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของการใช้งานระบบเทคโนโลยีต่างๆ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 8, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2567)

2.2.2 กล้องวงจรปิดไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมองว่าการที่กล้องโทรทัศน์วงจรปิดยังไม่ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ในจังหวัดเป็นจุดอ่อนที่ทำให้ไม่เกิดการมีส่วนร่วมทั้งในระดับพื้นที่เอง หรือในส่วนของภาคประชาชนก็ตาม

“... กล้องวงจรปิดยังไม่ครอบคลุมไม่ทั่วทุกพื้นที่ ควรเพิ่มจุดให้มากกว่านี้ แต่จะติดเรื่องงบประมาณ ถ้าติดเพิ่มขึ้นก็จะใช้งบประมาณมากขึ้นอีก สำหรับในส่วนที่ยังเข้าไม่ถึง...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 5, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2567)

“... ควรติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ทุกพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยงและไม่ใช้จุดเสี่ยงครบ 100%...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 6, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

2.2.3 ข้อจำกัดงบประมาณด้านบุคลากรและด้านการบริหารอื่นในอนาคต

ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนมองว่า การที่ภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีเพิ่มมากยิ่งขึ้น งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดและไม่เพียงพอในการดำเนินโครงการในอนาคต รวมไปถึงงบประมาณในการจ้างบุคลากรเพิ่มเติม ซึ่งก็เป็นจุดอ่อนที่ต่อเนื่องจากเรื่องของบุคลากรตามที่กล่าวมา

“... เพราะงบประมาณมีอย่างจำกัดในการบริหาร ภารกิจหน้าที่มีมากขึ้น วิธีการแก้ไข คือดำเนินการของงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไป หรือเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โดยตรงจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2567)

“... งบประมาณ ในการจ้างบุคลากรเพิ่ม เนื่องจากบุคลากรในการดูแลกล้องวงจรปิดไม่เพียงพอ ต้องมีสิ่งจูงใจให้ผู้ดูแลระบบ มีอาหาร เครื่องดื่มไว้บริการ เพื่อเพิ่มกำลังใจในการทำงานให้บุคคลเหล่านี้ ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

2.2.4 การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการไม่ทั่วถึง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่มองว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรียังขาดช่องทางการประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการให้ประชาชนรวมไปถึงเครือข่ายได้รับรู้ เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลและเกิดการมีส่วนร่วมได้มากยิ่งขึ้น

“... ช่องทางการสื่อสารกับประชาชน การประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงประชาชนที่หลากหลายช่องทาง และความต่อเนื่องในการสื่อสาร เพราะจะทำให้ประชาชนรับรู้ และเข้าถึงได้มากขึ้น ซึ่งเรื่องดังกล่าวนี้ จำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนทั้งจากผู้บริหาร และงบประมาณ...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2567)

“... ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน เครือข่ายและทุกหน่วยงานทราบและเข้าถึงการใช้บริการจากระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ได้ง่าย สะดวกและรวดเร็วด้วยวิธีการต่างๆ...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 6, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“... การประชาสัมพันธ์ ประชาชนไม่รู้ว่า อบจ.ดำเนินโครงการนี้หรือไม่รู้ว่าถ้าเกิดเหตุจะสามารถไปดูกล้องได้ที่ไหน ...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 7, สนทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

2.3 โอกาส

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย ได้แก่ ความร่วมมือของการเมืองระดับท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันและการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี ความต้องการในด้านความ

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและการมีส่วนร่วมด้านอื่นๆ และการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้และมาต่อยอดโครงการ

2.3.1 การสนับสนุนจากสถาบันทางการเมืองและการบริหารในจังหวัด

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่คิดว่า การเมืองระดับท้องถิ่นมีส่วนสำคัญที่จะเพิ่มโอกาสในการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยมองว่า การบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานในพื้นที่ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรีจะทำให้การติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

“... การเมืองการปกครองภายในจังหวัดสุพรรณบุรี มีการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถดำเนินขยายผลโครงการฯ ไปได้อย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“... การเมืองต้องเปิด การบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานในพื้นที่ อบต. ในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนราชการต่างๆ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 5, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2567)

“... การเมือง ท้องถิ่น ที่เป็นในส่วนของ อบต. หรือเทศบาล ที่จะประสานหรือร่วมมือกับ อบจ. ในการดำเนินโครงการ โดยการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดไปติดตั้งในพื้นที่ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 2, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“... ผู้บริหารท้องถิ่นในพื้นที่ให้ความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์เสียงตามสายในประชาชนในพื้นที่รับรู้...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 6, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

2.3.2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

การดำเนินโครงการนี้ ส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดสุพรรณบุรี ช่วยเพิ่มความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับนักท่องเที่ยวทางอ้อมอีกด้วย

“... สภาพเศรษฐกิจทุนนิยมย่อมมีผลต่อสภาพสังคม ก่อให้เกิดอาชญากรรม หรือสิ่งผิดปกติมากขึ้น ประชาชนย่อมต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนมากขึ้นทุกวัน ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 12, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

“... ถ้ามีโครงการกล้อง นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี รู้ว่ามาเที่ยวสุพรรณบุรี แล้วมีกล้องเเยะก็จะรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเขามากขึ้น...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 6, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

2.3.3 ความต้องการในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและ การมีส่วนร่วมด้านอื่นๆ

ความต้องการในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในสภาพสังคมปัจจุบัน เป็นโอกาสที่จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในโครงการนี้เพิ่มมากขึ้น ในส่วนของภาครัฐมองว่าการมีส่วนร่วมในด้านอื่นๆ นอกเหนือจากการดำเนินการโครงการนี้

“... ประชาชนในพื้นที่ ส่วนใหญ่ก็มีความต้องการการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด มาช่วยในการรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชน การติดตามโจรผู้ร้ายที่ขโมยเครื่องมือการเกษตร การเกิดอุบัติเหตุตามท้องถนน ซึ่งประชาชนมีความต้องการให้ติดตั้งกล้องมาก นานแค่ไหนก็อยากให้ติดตั้ง...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 13, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

“... เวลาที่มีประชาคมในหมู่บ้าน เราก็จะบอกเสมอว่าเรามีความต้องการให้ติดตั้งกล้องวงจรปิด เพราะปัจจุบันมีการขโมยเครื่องมือการเกษตรค่อนข้างบ่อย ของหายบ่อย...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 8, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

“... การมีส่วนร่วมในด้านอื่นๆ เช่น การจัดระเบียบสายสื่อสาร เนื่องจากตอนนี้กล้องมีการติดตั้งไปหมด มีสายหย่อนยาน หรือสายที่ไม่เป็นระเบียบ ทำให้คนมองว่า

เป็นหน้าที่ของไฟฟ้าอย่างเดียว แต่จริงๆ แล้ว อนาคตต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดระเบียบสาย มีส่วนร่วมในการจัดระเบียบสายสื่อสารให้ได้มาตรฐานของการไฟฟ้า นั่นคือ ไฟฟ้าจะมีระเบียบอยู่แล้วว่าสายที่ผ่านจะต้องอยู่ต่ำกว่าสายไฟแรงต่ำของไฟฟ้า แล้วก็ต้องไม่หย่อนยาน...”

(ผู้แทนภาคีรัฐคนที่ 11, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2567)

2.3.4 การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้และมาต่อยอดโครงการ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มองว่า เทคโนโลยี คือ ปัจจัยภายนอกที่สำคัญ ที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการกระบวนการบริหารโครงการ อาทิ การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ การนำเทคโนโลยีอื่นๆ มาต่อยอดกับโครงการ รวมไปถึงการเพิ่มช่องทางในการสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์กับประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

“...ด้านเทคโนโลยี ที่จะสามารถนำไปต่อยอดเรื่อง ๆ อื่น ๆ ได้ ไม่ใช่เพียงแค่งล้องเรื่องเดียว เช่น กล้องไปอยู่ตรงไหนก็สามารถนำโครงข่ายเดิมที่มีอยู่มาใช้งานอย่างอื่นต่อได้ เพื่อทำให้มูลค่ามากขึ้น...”

(ผู้แทนภาคีรัฐคนที่ 10, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“...การวิเคราะห์ข้อมูลด้านคุณภาพและความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว ความทันสมัยของเทคโนโลยีที่ใช้ในโครงการฯ เกิดเป็นจังหวัดต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์เพื่อจะประชาชน เป็นผลดีต่อภาพลักษณ์ ชื่อเสียง เป็นจังหวัดที่มีความปลอดภัยดึงดูดนักท่องเที่ยว ส่งผลให้มีรายได้มาสู่ประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี...”

(ผู้แทนภาคีรัฐคนที่ 8, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2567)

“...เพิ่มช่องทางให้ประชาชนและท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น โดยการให้ประชาชนแจ้งจุดติดตั้งที่มีความเสี่ยง หรือเกิดเหตุบ่อย...”

(ผู้แทนภาคีรัฐคนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“...เทคโนโลยีที่จะมาต่อยอดเข้ากับโครงการ เช่น เสียงตามสายที่จะนำมาต่อยอดจากสายเคเบิลที่พาดผ่าน โดยใช้กับระบบกล่องวงจรปิดอยู่แล้ว นำมาต่อยอดเข้ากับระบบเสียงตามสาย เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์และสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่ ...”

(ผู้แทนภาคีรัฐคนที่ 2, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“...ถ้าเราใช้เทคโนโลยีที่ใหม่กว่าและใช้ได้ก่อนคนอื่น ก็จะเป็นข้อได้เปรียบในการพัฒนาระบบ...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“... เทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่บูรณาการการทำงานในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในทุกๆ ด้านต่อไป...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2567)

“...เทคโนโลยี ที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมอาจเป็นพวกสื่อโซเชียลเน็ตเวิร์คหรือวิทยุประชาสัมพันธ์ หรือเว็บไซต์ของ อบจ. หรือเพจจังหวัดสุพรรณบุรีหลายๆ เพจ เพราะปัจจุบันคนเข้าถึงโซเชียลเน็ตเวิร์คได้ง่าย และรวดเร็วผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ก็จะมีการสื่อสารแบบสองทิศทางได้ง่าย และเข้าถึงประชาชนได้ดีขึ้น...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 16 เมษายน 2567)

“...การนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารจัดการโครงการๆ เป็นการเพิ่มพูนศักยภาพของบุคลากร ผู้บริหาร และเครื่องมือที่ทันสมัยที่เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน ...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 6, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2567)

“...เทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นำมาใช้ในการดำเนินโครงการได้เร็วขึ้น ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ใช้คนได้น้อยลง ซึ่ง อบจ.กำลังจะดำเนินการไปสู่เมืองอัจฉริยะ ซึ่งเทคโนโลยีก็เป็นโอกาสที่จะเข้ามาช่วยให้ประชาชนได้รับการบริการที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 6, สนทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

“...เทคโนโลยี ที่จะมาต่อยอดเข้ากับโครงการ เช่น เสียงตามสาย โดยการใช้สายเคเบิลที่มีอยู่แล้ว มาประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้กับประชาชน หรือผ่านเครือข่าย เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อสม. ซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชน...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 7, สนทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

2.4 ภัยคุกคาม

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย ได้แก่ กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่น เศรษฐกิจไม่ดี ทำให้ต้นทุนสูงขึ้น การทำลายทรัพย์สินของผู้ไม่หวังดีและปัญหาเรื่องพื้นที่ส่วนบุคคล เป็นต้น

2.4.1 กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่นและการไม่สนับสนุนจากผู้บริหารท้องถิ่นในบางพื้นที่

ผู้ให้ข้อมูลมองว่า กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่น และการที่ผู้บริหารท้องถิ่นบางพื้นที่ไม่สนับสนุนในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีติดตั้งกล้องวงจรปิด เป็นภัยคุกคามที่ไม่สนับสนุนให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วม

“... กฎหมายหรือระเบียบ อาจก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินโครงการฯ ควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทันทั่วถึง หรือมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2567)

“... บางพื้นที่ไปติดตั้งไม่ได้ เพราะเขามีพื้นที่ของเขา อบจ.ไม่มีพื้นที่ของตัวเอง แต่เขายังไม่ดำเนินการสักที ประชาชนเดือดร้อนก็ร้องขอมาที่เรา แต่เราก็ดำเนินการให้เขาไม่ได้...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 5, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2567)

“... การเมืองที่คนละชั่ว หรือการไม่ให้ความร่วมมือกัน เช่น ปัจจุบันเครือข่ายสารสนเทศส่วนใหญ่ในจังหวัดเราเป็นของ อบจ. แต่ อบต. บางทีก็มีเครือข่ายสารสนเทศของตน ซึ่งถ้า อบต. ดำเนินการแล้ว อบจ. ก็ไม่สามารถดำเนินการซ้ำซ้อนได้อีก ทีนี้เราก็ต้องมาดูภาพความร่วมมือ ถ้า อบจ. และ อบต.สามารถเชื่อมโยงสัญญาณกันได้ก็ไม่มีปัญหา แต่ถ้าไม่ได้นี่ก็จะจะเป็นปัญหาต่อไปทันที แต่ผลกระทบมันไปเกิดกับประชาชน เคสหนึ่งบางทีต้องใช้แหล่งข้อมูลหลายที่เกินไป การคลี่คลายก็จะลำบาก ถ้า อบจ. สามารถเป็นศูนย์กลางได้ก็จะไม่เป็นเรื่องยาก ...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 12, สทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

“... การเมือง เป็นส่วนใหญ่ที่ทำให้เราไม่มีส่วนร่วมกัน เรื่องนโยบายของผู้บริหาร ถ้าเกิดนโยบายไม่มีให้ทำเรื่องนี้แล้ว เราก็ไม่ได้ร่วมมือกัน...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 10, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

“... บางพื้นที่ไปติดตั้งไม่ได้ เพราะจะไปทับซ้อนกับทางเทศบาลกับ อบต. บางที อบจ. ติดไปแล้ว แต่ทางเทศบาลหรือ อบต. อยากจะติดตั้งเอง ก็มาขอให้ อบจ. เอากลับออกก็มี แต่ว่าเป็นแค่บางพื้นที่ ไม่ได้เยอะมาก...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

2.4.2 เศรษฐกิจไม่ดีทำให้ต้นทุนสูงขึ้น

ผู้ให้ข้อมูลภาคเอกชน จะมองว่าสภาพเศรษฐกิจมีผลต่อการมีส่วนร่วม เพราะเมื่อเศรษฐกิจไม่ดี ทำให้ต้นทุนสูงขึ้น ในขณะที่ภาครัฐกับภาคประชาชนจะไม่ได้มองเรื่องเศรษฐกิจว่าเป็นภัยคุกคาม

“... ถ้าเศรษฐกิจไม่ดีก็จะส่งผลให้ต้นทุนในการทำงานสูงขึ้น เรื่องค่าเงินกับการซื้อสินค้าจากต่างประเทศ ต้องหาแหล่งสินค้าใหม่ เพื่อให้ได้ต้นทุนที่ถูกที่สุด แต่ยังมีคุณภาพตามที่หน่วยงานต้องการอยู่...”

(ผู้แทนภาคเอกชนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 5 มีนาคม 2567)

2.4.3 การทำลายทรัพย์สินของผู้ไม่หวังดีและความกังวลของประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะเห็นตรงกันในเรื่องของการทำลายทรัพย์สินของโครงการจากผู้ที่ไม่หวังดี หรือเยาวชนมือบอนทำลายทรัพย์สินด้วยความคึกคะนอง เป็นภัยคุกคามในส่วนของสังคม และวัฒนธรรมที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วม หรือแม้แต่การมีรถยนต์มาเกี่ยวสายไฟเบอร์ขาดทำให้ทรัพย์สินเสียหาย และความกังวลของประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

“... เด็กมือบอนมือชน ทำลายทรัพย์สิน หรือคนส่งยามาทำลายทรัพย์สินเพื่อจะส่งยาเสพติด นั่นคือคนสีดำหรือคนที่ต้องการทำความชั่วทำลายทรัพย์สินเพื่อทำสิ่งที่ไม่ดี...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 4, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“... ในเรื่องของกรณีคนมาทำลายทรัพย์สินของทางราชการหรือ
กล้องวงจรปิด...”

(ผู้แทนภาคประชาชนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2567)

“... มีรถยนต์มาเกี่ยวสายไฟเบอร์ขาดบ้าง ซึ่งเราก็ต้องมีการ
ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 6, สนทนากลุ่ม, 19 เมษายน 2567)

“... ปัญหาของพื้นที่ส่วนบุคคล ที่นำไปให้การไม่สนับสนุนและเป็น
อุปสรรคในการดำเนินโครงการฯ เนื่องจาก สังคม ประชาชน ยังมีการมีความกังวลข้อมูลภาพ หรือ
พื้นที่ส่วนบุคคล (PDPA) จึงควรมีการสรุปมติเห็นชอบให้ความเห็นของภาคีเครือข่าย ร่วมลงมติ
แต่เลือกพื้นที่ที่เป็นสาธารณะ ที่ไม่กระทบต่อพื้นที่ส่วนบุคคล หรือ พื้นที่สงวนสิทธิ์...”

(ผู้แทนภาครัฐคนที่ 8, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2567)

ตารางที่ 4.3 ความถี่ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหาร
โครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่าย
กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก	ภาครัฐ	ภาคเอกชน	ภาคประชาชน	รวม
1. จุดแข็ง				
1.1 วิสัยทัศน์และการมีส่วนร่วม ของผู้บริหาร	7	2	6	15
1.2 ความพอเพียงของงบประมาณ	5	2	6	13
1.3 ความรู้และศักยภาพของ บุคลากร	8	4	5	17
1.4 ความพร้อมของเครื่องมือและ เทคโนโลยี	3	3	0	6

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก	ภาครัฐ	ภาคเอกชน	ภาคประชาชน	รวม
1. จุดแข็ง				
1.5 กระบวนการมีส่วนร่วมที่ดี	3	0	6	11
รวม	5	11	23	62
2. จุดอ่อน				
2.1 ความไม่พอเพียงของบุคลากร ด้านเทคนิค	6	0	0	6
2.2 กล้องวงจรปิดไม่ครอบคลุมทุก พื้นที่ในจังหวัด	2	1	1	4
2.3 ข้อจำกัดงบประมาณด้าน บุคลากรและด้านการบริหารอื่นใน อนาคต	2	2	1	5
2.4 การประชาสัมพันธ์ข้อมูล โครงการไม่ทั่วถึง	0	0	1	14
รวม	10	3	14	29
3. โอกาส				
3.1 การสนับสนุนจากสถาบันทาง การเมืองและการบริหารในจังหวัด	5	4	3	11
3.2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวใน จังหวัดสุพรรณบุรี	2	0	1	3
3.3 ความต้องการในด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชนและการมีส่วนร่วมด้านอื่นๆ	3	0	1	4

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก	ภาครัฐ	ภาคเอกชน	ภาคประชาชน	รวม
3. โอกาส				
3.4 การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้และมาต่อยอดโครงการ	10	4	8	4
รวม	20	8	13	41
4. ภัยคุกคาม				
4.1 กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่นและการไม่สนับสนุนจากผู้บริหารท้องถิ่นในบางพื้นที่	4	4	7	15
4.2 เศรษฐกิจไม่ดีทำให้ต้นทุนสูงขึ้น	0	2	1	3
4.3 การทำลายทรัพย์สินของผู้ไม่หวังดีและความกังวลของประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล	6	0	2	8
รวม	10	6	10	26
รวมทั้ง 4 ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก	68	28	62	158

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่าย ภูมิศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความคิดเห็นต่อจุดแข็งที่สำคัญ ได้แก่ ทัศนคติและการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ความพอเพียงของงบประมาณ ความรู้และศักยภาพของบุคลากร ความพร้อมของเครื่องมือและเทคโนโลยี และกระบวนการมีส่วนร่วมที่ดี โดยจุดแข็งที่พบมากที่สุดคือ ความรู้และศักยภาพของบุคลากร

จุดอ่อนที่สำคัญ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการไม่ทั่วถึง ความไม่พอเพียงของบุคลากรด้านเทคนิค ข้อยก้กตั้งงบประมาณด้านบุคลากรและด้านการบริหารอื่นในอนาคต และกลัอง

วงจรปิดไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด โดยจุดอ่อนที่พบมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการไม่ทั่วถึง

โอกาสที่สำคัญ ได้แก่ การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้และมาต่อยอดโครงการ การสนับสนุนจากสถาบันทางการเมืองและการบริหารในจังหวัด ความต้องการในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและการมีส่วนร่วมด้านอื่นๆ และการส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยโอกาสที่พบมากที่สุดคือ การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้และมาต่อยอดโครงการ

ภัยคุกคามที่สำคัญ คือ กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่นและการไม่สนับสนุนจากผู้บริหารท้องถิ่นในบางพื้นที่ การทำลายทรัพย์สินของผู้ไม่หวังดีและความกังวลของประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และเศรษฐกิจไม่ดีทำให้ต้นทุนสูงขึ้น โดยภัยคุกคามที่พบมากที่สุดคือ กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่นและการไม่สนับสนุนจากผู้บริหารท้องถิ่นในบางพื้นที่

ตอนที่ 3 กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ

จากการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน และการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย มาจัดทำ TOWS matrix เพื่อนำเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ดังนี้

1. จุดแข็ง (Strength = S) วิเคราะห์จากปัจจัยภายในเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดกลยุทธ์ที่เสริมจุดแข็ง
2. จุดอ่อน (Weaknesses = W) วิเคราะห์จากปัจจัยภายในเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายกับโครงการ เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดกลยุทธ์ที่จะขจัดหรือลดจุดอ่อน
3. โอกาส (Opportunities = O) วิเคราะห์จากปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย เพื่อหาแนวทางส่งเสริมให้เกิดโอกาส และนำโอกาสมาใช้ให้เป็นรูปธรรม
4. ภัยคุกคาม (Threat = T) วิเคราะห์จากปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่าย เพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดผลกระทบจากภัยคุกคาม

กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ด้วยการนำ

TOWS matrix จากผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม ดังแสดงในตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ TOWS matrix

	ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
ปัจจัยภายนอก		<ol style="list-style-type: none"> 1. วิสัยทัศน์และการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร 2. ความพอเพียงของงบประมาณ 3. ความรู้และศักยภาพของบุคลากร 4. ความพร้อมของเครื่องมือและเทคโนโลยี 5. กระบวนการมีส่วนร่วมที่ดี 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความไม่พอเพียงของบุคลากรด้านเทคนิค 2. กล้องวงจรปิดไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด 3. ข้อจำกัดงบประมาณด้านบุคลากรและการบริหารอื่นในอนาคต 4. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการไม่ทั่วถึง
	โอกาส (O)	กลยุทธ์เชิงรุก (SO strategy) <ol style="list-style-type: none"> 1. การขยายบริการด้านการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินด้วยระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่ (S1O4) 2. การเพิ่มช่องทางออนไลน์ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนดูภาพสดจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด บริเวณที่สำคัญในจังหวัด (S4O2O3) 3. การเพิ่มศูนย์บริการประชาชนในการดูภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดได้ที่ อปท. ในพื้นที่ (S5O1) 	กลยุทธ์เชิงพัฒนา (WO strategy) <ol style="list-style-type: none"> 1. การทำบันทึกข้อตกลง ร่วมกับเครือข่ายในพื้นที่ในการเชื่อมโยงสัญญาณภาพกล้องกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น (W2W3O1) 2. การใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้เครือข่ายรับทราบเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมมากขึ้น (W4O4) 3. การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการวิเคราะห์ภาพจากกล้องวงจรปิด (W1O4)
	ภัยคุกคาม (T)	กลยุทธ์เชิงรับ (ST strategy) <ol style="list-style-type: none"> 1. การสร้างพันธมิตรกับเครือข่ายในพื้นที่ช่วยสอดส่องในการดูแลรักษาทรัพย์สิน (S5T3) 2. การถ่ายทอดความรู้ เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และแนวทางการมีส่วนร่วมให้กับเครือข่าย (S3T1T3) 	กลยุทธ์เชิงถอนตัว (WT strategy) <ol style="list-style-type: none"> 1. การให้เอกชนเข้ามาดูแลระบบและแก้ไขปัญหาทางเทคนิค (W1T1) 2. การขอรับงบประมาณสนับสนุน จากส่วนกลาง หรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อพัฒนาผู้ให้บริการและการบริหารงาน (W3T1T2)

จากตารางที่ 4.4 พบว่า จากการทำ TOWS matrix เพื่อนำเสนอกกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ได้ 4 กลุ่มกลยุทธ์ ได้แก่

1. กลุ่มกลยุทธ์เชิงรุก (SO strategy) ซึ่งได้จากการจับคู่ระหว่างจุดแข็งภายใน และโอกาสภายนอก โดยใช้จุดแข็งในการใช้ประโยชน์ที่เกิดจากโอกาส ได้ 3 กลยุทธ์ ได้แก่

1.1 การขยายบริการด้านการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินด้วยระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่

1.2 เพิ่มช่องทางออนไลน์ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนคุณภาพสดจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด บริเวณที่สำคัญในจังหวัด

1.3 เพิ่มศูนย์บริการประชาชนในการดูภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ได้ที่ อปท. ในพื้นที่

2. กลุ่มกลยุทธ์เชิงรับ (ST strategy) ซึ่งได้จากการจับคู่ระหว่างจุดแข็งภายใน และภัยคุกคามภายนอก โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็งในการหลบหลีกหรือหลีกเลี่ยงภัยคุกคามที่มีในปัจจุบัน หรือที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ 2 กลยุทธ์ ได้แก่

2.1 สร้างพันธมิตรกับเครือข่ายในพื้นที่ช่วยสอดส่องในการดูแลรักษาทรัพย์สิน

2.2 การถ่ายทอดความรู้ เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และแนวทางการมีส่วนร่วมให้กับเครือข่าย

3. กลุ่มกลยุทธ์เชิงพัฒนา (WO strategy) ซึ่งได้จากการจับคู่ระหว่างจุดอ่อนภายใน และโอกาสภายนอก โดยใช้ประโยชน์จากการที่มีโอกาสเอื้อต่อเราในการจัดหรือลดจุดอ่อนที่เผชิญอยู่ได้ 3 กลยุทธ์ ได้แก่

3.1 การทำบันทึกข้อตกลง ร่วมกับเครือข่ายในพื้นที่ในการเชื่อมโยงสัญญาณภาพกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

3.2 ใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้เครือข่ายรับทราบเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมมาก

3.3 การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการวิเคราะห์ภาพจากกล้องวงจรปิด

4. กลุ่มกลยุทธ์เชิงถอนตัว (WT strategy) ซึ่งได้จากการจับคู่ระหว่างจุดอ่อนภายใน และภัยคุกคามภายนอก โดยสามารถจัดหรือลดจุดอ่อนและหลบหลีกหรือหลีกเลี่ยงภัยคุกคามได้ 2 กลยุทธ์ ได้แก่

4.1 การให้เอกชนเข้ามาดูแลระบบและแก้ไขปัญหาทางเทคนิค

4.2 การขอรับงบประมาณสนับสนุน จากส่วนกลาง หรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อพัฒนาผู้ให้บริการและการบริหารงาน

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
2. เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ เพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
3. เพื่อนำเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

การศึกษานี้มีแนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกระบวนการบริหารโครงการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกลยุทธ์ และแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเครือข่าย รูปแบบการศึกษาเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ประเภทการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีผู้ให้ข้อมูลเป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี 3 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ จำนวน 33 คน จากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ผู้ศึกษาใช้วิธีการเลือกด้วยวิธีการเฉพาะเจาะจง สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกต และการสนทนากลุ่ม โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การจดบันทึกข้อมูล และการบันทึกเสียงร่วมด้วย โดยผู้ศึกษามีการตรวจสอบข้อมูลสามเส้าในด้านข้อมูล (บุคคล) และด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาเลือกใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา โดยการตีความและพรรณนา การเปรียบเทียบและการแบ่งกลุ่มข้อมูล รวมถึงการหาความเหมือนและต่างของข้อมูลที่ได้ ผู้ศึกษาจึงขอเสนอผลการศึกษาตามหัวข้อดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปการศึกษา

การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

ผลจากการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมสำคัญในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ และมีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ พบการมีส่วนร่วมที่สำคัญ ได้แก่ การให้คำแนะนำ ให้ข้อมูล และเป็นทีปรึกษา และการจัดลำดับความสำคัญ และตัดสินใจเลือกจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

1.1.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ พบการมีส่วนร่วมที่สำคัญ ได้แก่ การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน การใช้ประโยชน์จากโครงการ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการ การเข้าร่วมดำเนินโครงการตามความรับผิดชอบ และการสนับสนุนทรัพยากรคนหรือแรงงาน

1.1.3 การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ พบการมีส่วนร่วมที่สำคัญ ได้แก่ การให้ข้อเสนอแนะต่อการทำงาน การติดตามประเมินผลการทำงาน การนำเสนอผลการทำงานในการประชุม การนำเสนอผลการทำงานผ่านสื่อสาธารณะ และการร่วมเป็นคณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับการติดตามประเมินผล

1.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

ผลจากการศึกษาพบว่า จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามที่สำคัญของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ตามแนวคิด SWOT analysis มีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 จุดแข็ง ของเครือข่ายหรือปัจจัยภายในเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายที่สำคัญ ได้แก่ ทัศนคติและการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ความพอเพียงของงบประมาณ ความรู้และศักยภาพของบุคลากร ความพร้อมของเครื่องมือและเทคโนโลยี และกระบวนการมีส่วนร่วมที่ดี โดยจุดแข็งที่พบมากที่สุดคือ ความรู้และศักยภาพของบุคลากร

1.2.2 จุดอ่อน ของเครือข่ายหรือปัจจัยภายในเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายที่สำคัญ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการไม่ทั่วถึง ความไม่พอเพียงของบุคลากรด้านเทคนิค ข้อจำกัดงบประมาณด้านบุคลากรและการบริหารอื่นในอนาคต และกล้องวงจรปิดไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด โดยจุดอ่อนที่พบมากที่สุดคือ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการไม่ทั่วถึง

1.2.3 โอกาส หรือปัจจัยภายนอกที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายที่สำคัญ ได้แก่ การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้และมาต่อยอดโครงการ การสนับสนุนจากสถาบันทางการเมืองและการบริหารในจังหวัด ความต้องการในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและการมีส่วนร่วมด้านอื่นๆ และการส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยโอกาสที่พบมากที่สุดคือ การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้และมาต่อยอดโครงการ

1.2.4 ภัยคุกคามหรือปัจจัยภายนอกที่ไม่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายที่สำคัญ ได้แก่ กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่นและการไม่สนับสนุนจากผู้บริหารท้องถิ่นในบางพื้นที่ การทำลายทรัพย์สินของผู้ไม่หวังดีและความกังวลของประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และเศรษฐกิจไม่ดีทำให้ต้นทุนสูงขึ้น โดยภัยคุกคามที่พบมากที่สุดคือ กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่นและการไม่สนับสนุนจากผู้บริหารท้องถิ่นในบางพื้นที่

1.3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อนำเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

ผลจากการศึกษา จากการ ใช้ TOWS matrix วิเคราะห์เพื่อเสนอกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กำหนดได้ 4 กลุ่มกลยุทธ์ มีรายละเอียดดังนี้

1.3.1 กลุ่มกลยุทธ์เชิงรุก (SO strategy) โดยแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่สำคัญ คือ การขยายบริการด้านการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินด้วยระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่ การเพิ่มช่องทางออนไลน์ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนดูภาพสดจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด บริเวณที่

สำคัญในจังหวัด และการเพิ่มศูนย์บริการประชาชนในการคุณภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ได้ที่
อปท. ในพื้นที่

1.3.2 กลุ่มกลยุทธ์เชิงรับ (ST strategy) โดยแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างพันธมิตรกับเครือข่ายในพื้นที่ช่วยสอดส่องในการดูแลรักษาทรัพย์สิน และ
การถ่ายทอดความรู้ เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และแนวทางการมีส่วนร่วมให้กับ
เครือข่าย

1.3.3 กลุ่มกลยุทธ์เชิงพัฒนา (WO strategy) โดยแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ที่สำคัญ ได้แก่ การทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับเครือข่ายในพื้นที่ในการเชื่อมโยงสัญญาณภาพ
กล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น การใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้เครือข่าย
รับทราบเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมมากขึ้น และการนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการวิเคราะห์ภาพจาก
กล้องวงจรปิด

1.3.4 กลุ่มกลยุทธ์เชิงถอนตัว (WT strategy) โดยแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วม
ที่สำคัญ ได้แก่ การให้เอกชนเข้ามาดูแลระบบและแก้ไขปัญหาทางเทคนิค และการขอรับ
งบประมาณสนับสนุน จากส่วนกลาง หรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อพัฒนาผู้ให้บริการและ
การบริหารงาน

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่องกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการ
ป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
กรณีศึกษาคณะกรรมการบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การศึกษาได้
ดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่ม
ศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
สุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน การศึกษาการมีส่วนร่วมใน
กระบวนการบริหารโครงการซึ่งผู้ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผน
โครงการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิต
และทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน พบว่า การมี
ส่วนร่วมที่สำคัญคือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ เนื่องจากเป็นกระบวนการที่มีส่วนร่วม
ได้ง่าย หากมีการขอความอนุเคราะห์ผ่านทางทำหนังสือราชการ หรือแม้แต่การมีส่วนร่วมในรูปแบบ

ของคณะกรรมการต่างๆ โดยเป็นการมีส่วนร่วมในรูปแบบของการสนับสนุนทรัพยากรคนหรือแรงงาน การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการ การอำนวยความสะดวกและการประสานงานให้โครงการดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ การเข้าร่วมดำเนินโครงการตามความรับผิดชอบ และการใช้ประโยชน์จากโครงการ ซึ่งการใช้ประโยชน์จากโครงการถือเป็นการมีส่วนร่วมมากในทุกเครือข่าย เนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการที่จัดทำขึ้นเพื่อการบริหารสาธารณสุข ทุกภาคส่วนจึงเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากโครงการได้เป็นจำนวนมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ นฤมล บุญเนื่อง และลักษณะ ศิริวรรณ (2565) ซึ่งพบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่สำคัญคือ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ได้แก่ การสนับสนุนทรัพยากร การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน และการเข้าร่วมกิจกรรม

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมแบ่งตามกลุ่มภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน พบว่า ภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมในทุกด้านระดับมาก เนื่องจากภาครัฐเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจ และบทบาทหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณสุขสำหรับบริการประชาชนโดยตรง ดังนั้นจึงเกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานได้ง่าย มีผลประโยชน์ร่วมกัน มีการอำนวยความสะดวกและประสานงานเพื่อให้โครงการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และในส่วนของภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมเนื่องจากเป็นทั้งผู้ใช้ประโยชน์จากโครงการ และเป็นผู้รับจ้างในการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดและการบำรุงรักษาระบบให้สามารถใช้งานระบบได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการสังเกตการณ์ จากการลงพื้นที่ภาคสนาม จากกิจกรรมการลงพื้นที่ในจังหวัดสุพรรณบุรีของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในการพบปะกับประชาชน และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการดำเนินโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งพบว่าภาครัฐมีส่วนร่วมในทุกด้านในระดับมาก มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น และภาคเอกชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการเชื่อมโยงสัญญาณภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในพื้นที่ กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนพบว่า มีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการและมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการระดับน้อย และส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ สาเหตุอาจมาจากการไม่มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้ประชาชนรับทราบหรือมีการประชาสัมพันธ์แต่ไม่ทั่วถึง ทำให้ประชาชนไม่รับทราบข้อมูล และไม่รู้ว่าจะเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไรได้บ้าง สอดคล้องกับการศึกษาของปลายฟ้า ทองดอนพุ่ม (2563) ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการป่าไม้ชุมชนอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ คือ การได้รับข่าวสารที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ขาดความต่อเนื่องหรือไม่สามารถชักชวนให้ประชาชนมองเห็นถึงความสำคัญก็จะทำให้การดำเนินงานนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ

2.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

จุดแข็ง ที่สำคัญที่พบของเครือข่ายที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ คือ การที่ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการนำเทคโนโลยีเกี่ยวกับกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัด การที่หน่วยงานมีงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินโครงการ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี และบุคลากรของเครือข่ายที่มีความรู้ความสามารถ ความพร้อมของเครื่องมือ หรือเทคโนโลยีที่เครือข่ายมี และกระบวนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายที่ดี มีความเข้มแข็งพร้อมให้ความร่วมมือ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ คณิศร เขตเจริญ (2563) ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประสบความสำเร็จ เกิดจากผู้นำที่มีความพร้อมในการแก้ไขและการมีส่วนร่วมของชุมชน กล่าวคือเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำ และการมีส่วนร่วมจากหลายๆ ฝ่าย ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนภาคประชาชนในหมู่บ้านที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จุดอ่อน ที่สำคัญที่พบของเครือข่ายที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ คือ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการไม่ทั่วถึง ความไม่พอเพียงของบุคลากรด้านเทคนิค ข้อจำกัดงบประมาณด้านบุคลากรและการบริหารอื่นในอนาคต และกล้องวงจรปิดไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายกับโครงการ สอดคล้องกับการศึกษาของ ปลายฟ้า ทองดอนพุ่ม (2563) ซึ่งพบว่า ผลการศึกษาปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการป่าไม้ชุมชน อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ คือการได้รับข่าวสารที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ขาดความต่อเนื่องหรือไม่สามารถชักชวนให้ประชาชนมองเห็นถึงความสำคัญก็จะทำให้การดำเนินงานนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ

โอกาส ที่สำคัญที่พบของเครือข่ายที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ คือ การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้และมาต่อยอดโครงการ การสนับสนุนจากสถาบันทางการเมืองและการบริหารในจังหวัด ความต้องการในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและการมีส่วนร่วมด้านอื่นๆ และการส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อภิวัฒน์ รุ่งสาคร (2563) ซึ่งพบว่า การขับเคลื่อนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มหมู่บ้านเบญจรงค์ดอนไถ่ดินนั้นเกิดจากการดำเนินการแบบบูรณาการร่วมกันของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน โดยมีผู้ประกอบการเบญจรงค์เป็นผู้ขับเคลื่อนหลัก และเปิดโอกาสอย่างมากให้ภาคส่วนอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เพื่อช่วยผลักดันชุมชนในการสร้างชื่อเสียง สร้างรายได้ ทำให้ชุมชนเข้มแข็งและสามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง

ภัยคุกคาม ที่สำคัญที่พบของเครือข่ายที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ คือ กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่นและการไม่สนับสนุนจากผู้บริหารท้องถิ่นในบางพื้นที่ การทำลายทรัพย์สินของผู้ไม่หวังดีและความกังวลของประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และเศรษฐกิจไม่ดีทำให้ต้นทุนสูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ อภิวัฒน์ รุ่งสาคร (2563) ซึ่งพบว่า ปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงานร่วมกัน พบว่า เกิดจากความร่วมมือของผู้ประกอบการในเรื่องของการจัดการข้อมูลที่ไม่มีการปรับปรุงข้อมูล และเรื่องของการดำเนินงานภาครัฐ จากโครงการส่งเสริมสัมมาชีพชุมชนระดับหมู่บ้าน ซึ่งภาครัฐต้องการให้ชาวบ้านจัดตั้งกลุ่มขึ้นมา โดยที่ชาวบ้านไม่ได้อยากทำด้วยตนเอง ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้ในระยะยาว ดังนั้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงานหมู่บ้านและผู้นำชุมชนจะต้องมีความเข้มแข็ง เกิดความร่วมมือจากทุกฝ่าย และคิดที่จะลงมือปฏิบัติจริง และสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรัชญา เวสารัชช์ (2528, น.170) ได้กล่าวถึง ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ดังนี้ 1. ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและความปลอดภัย 2. ปัจจัยผลักดันจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะผู้นำ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น

2.3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 นำเสนอกิจกรรมการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

จากการศึกษา แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่สำคัญและผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความเห็นตรงกันคือ การเพิ่มการประชาสัมพันธ์การดำเนินโครงการให้กับทุกภาคส่วนรับทราบ และการเพิ่มช่องทางให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการได้มากขึ้น รวมไปถึงการบูรณาการการทำงานให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การทำบันทึกข้อตกลง ในการจัดให้มีการบริการสาธารณะด้วยการเชื่อมโยงภาพจากกล้องวงจรปิด ร่วมกับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้เกิดการบริการที่ครอบคลุม ลดความเลื่อมล้ำด้านการใช้บริการ และทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้เมื่อนำ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมของเครือข่ายกับโครงการ ที่พบมาทำ TOWS Metrix ซึ่งเป็นเครื่องมือในการกำหนดกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อนำเสนอกิจกรรมการมีส่วนร่วมที่มีความเหมาะสมกับการบริหารโครงการ ซึ่งพบกลยุทธ์ที่เหมาะสม 4 กลุ่มกลยุทธ์ดังนี้

1. กลุ่มกลยุทธ์เชิงรุก (SO strategy) โดยใช้จุดแข็งในการใช้ประโยชน์ที่เกิดจากโอกาส ได้ 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การขยายบริการด้านการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินด้วยระบบเทคโนโลยี

สมัยใหม่ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมระหว่างเครือข่ายที่มีอยู่และอาศัยการสนับสนุนจากสถาบันทางการเมืองและการบริหารในจังหวัดสุพรรณบุรีบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อขยายการบริการด้านการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินทั้งของประชาชนและนักท่องเที่ยวให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น 2) การเพิ่มช่องทางออนไลน์ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนดูภาพสดจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด บริเวณที่สำคัญในจังหวัด เพื่อให้ภาคประชาชนและนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากโครงการได้มากยิ่งขึ้น โครงการเกิดประโยชน์และความคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น 3) การเพิ่มศูนย์บริการประชาชนในการดูภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ได้ที่ อปท. ในพื้นที่ โดยกลยุทธ์นี้จะช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ในการเป็นศูนย์ให้บริการประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจในการขอรูปภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด

2. กลุ่มกลยุทธ์เชิงรับ (ST Strategy) โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็งในการหลบหลีกหรือหลีกเลี่ยงภัยคุกคามที่มีในปัจจุบัน หรือที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ 2 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การสร้างพันธมิตรกับเครือข่ายในพื้นที่ช่วยสอดส่องในการดูแลรักษาทรัพย์สิน ไม่ว่าจะเป็้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ผู้นำท้องถิ่น หรือประชาชนในพื้นที่เอง ร่วมกันดูแลทรัพย์สินของทางราชการ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ต่อชุมชนหรือพื้นที่ได้ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ 2) การถ่ายทอดความรู้เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และแนวทางการมีส่วนร่วมให้กับเครือข่าย เพื่อลดความกังวลและสร้างความใจที่ถูกต้อง ทำให้เกิดพันธมิตรที่จะให้ความร่วมมือในกระบวนการบริหารโครงการได้เพิ่มมากขึ้น

3. กลุ่มกลยุทธ์เชิงพัฒนา (WO strategy) โดยใช้ประโยชน์จากการที่มีโอกาสเอื้อต่อเราในการจัดหรือลดจุดอ่อนที่เผชิญอยู่ได้ 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การทำบันทึกข้อตกลง ร่วมกับเครือข่ายในพื้นที่ในการเชื่อมโยงสัญญาณภาพกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น ด้วยการเชื่อมโยงภาพจากกล้องวงจรปิด ร่วมกับ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้เกิดการบริการที่ครอบคลุมเข้าถึง ลดความเลื่อมล้ำด้านการใช้งานบริการ ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เกิดการร่วมมือกันแก้ไขปัญหา ลดการรอคอยของประชาชน และทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรี 2) การใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้เครือข่ายรับทราบเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมมากขึ้น มุ่งเน้นเรื่องการประชาสัมพันธ์ตามสื่อโซเชียลต่างๆ ให้เข้าถึงเครือข่ายให้มากขึ้น มีการสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล และได้รับทราบความต้องการของประชาชนและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 3) การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการวิเคราะห์ภาพจากกล้องวงจรปิด โดยที่ให้ภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด โดยการวิจัยและพัฒนาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้มีภาพและเสียงที่สมจริงมากขึ้น การนำเทคโนโลยี AI เข้ามาต่อ ยอดระบบในการวิเคราะห์ภาพคนหรือวัตถุ เพื่อช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามผู้กระทำความผิด หรือโปรแกรมตรวจจับป้ายทะเบียนรถยนต์ เพื่อให้สามารถติดตามคนร้ายหรือผู้ต้องสงสัยได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

4. กลุ่มกลยุทธ์เชิงถอนตัว (WT strategy) โดยสามารถจัดหรือลดจุดอ่อนและหลบหลีกหรือหลีกเลี่ยงภัยคุกคามได้ 2 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การให้เอกชนเข้ามาดูแลระบบและแก้ไขปัญหาทางเทคนิค ซึ่งเอกชนจะมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน สามารถแก้ไขปัญหาทางเทคนิคได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ซึ่งไม่ได้มีความชำนาญในการแก้ไขปัญหาระบบ จะทำให้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการ และทำให้โครงการมีความยั่งยืนขึ้น 2) การขอรับงบประมาณสนับสนุน จากส่วนกลาง หรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อพัฒนาผู้ให้บริการและการบริหารงาน เนื่องจากหน่วยงานมีภารกิจที่มาก และในการดำเนินโครงการที่มีการขยายการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่เพิ่มขึ้นทุกปี แต่บุคลากรผู้ให้บริการไม่เพียงพอตามความต้องการ จึงจำเป็นต้องหางบประมาณในส่วนของบุคลากรผู้ให้บริการและการบริหารงานด้านอื่นๆ ที่เพิ่มเติมขึ้นมา โดยสามารถขอรับเงินสนับสนุนจากส่วนกลาง หรือจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ เพื่อให้กระบวนการบริหารโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความต่อเนื่อง สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีได้อย่างสูงสุด

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารงานภาครัฐแบบมีส่วนร่วม ของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2561) ซึ่งกล่าวว่า ในการขับเคลื่อนการเปิดระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.ร. ใช้กลยุทธ์ การพัฒนาใน 2 ส่วน พร้อมๆ กัน คือ การพัฒนาจากภายในภาคราชการ (inside-out approach) โดยการส่งเสริมให้ส่วนราชการ ปรับปรุงระบบหรือวิธีบริหารงานให้เอื้อต่อการสร้างการมีส่วนร่วมสร้างความรู้ความเข้าใจและทักษะของการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ให้กับข้าราชการในระดับต่างๆ และส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมการทำงานแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อให้เป็นหน่วยงานตัวอย่างและเผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดีแก่ส่วนราชการอื่นๆ นำไปประยุกต์ใช้ต่อไป และการพัฒนาจากภายนอกภาคราชการ (outside-in approach) โดยสนับสนุนการสร้างศักยภาพและโอกาส (empowerment and enabling) ให้ภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ ด้วยการส่งเสริมให้มีการจัดเวที/การประชุม เพื่อสร้างความเข้าใจ ประสานงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของเครือข่ายภาคประชาชน รวมทั้ง การพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เพิ่มขีดความสามารถ และเพิ่มโอกาสของภาคประชาสังคมและชุมชนในการเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อเป็นภาคีเครือข่าย และมีบทบาทร่วมทำงานกับภาครัฐในลักษณะหุ้นส่วนความร่วมมือ ได้อย่างเป็นรูปธรรม และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พระอนุภักดิ์ เขมวรเมธี (คิดรักเมือง) นาวิณพรมใจสา และวิกรม บุญนุ่น (2566) ซึ่งพบว่า กลยุทธ์การมีส่วนร่วมระหว่างวัดกับชุมชน ตำบลต้า อำเภอบางบาล จังหวัด เพชรบูรณ์ จากการวิเคราะห์ SWOT analysis ได้แก่ รุก ความมุ่งมั่นในเรื่องการพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมโดยวัดและชุมชน กับการพัฒนากระบวนการ สื่อสารเทคโนโลยีที่ถูกต้องและเหมาะสม รับ ความมุ่งมั่นในเรื่องการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมระหว่างวัดกับชุมชน ที่นำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ปรับตัว ความมุ่งมั่นในเรื่อง การส่งเสริมให้วัด

และชุมชนปรับตัวเข้าหากันเพิ่มขึ้น เนื่องจากการทำงาน หรือกิจกรรมบางอย่างไม่สอดคล้องการมีส่วนร่วม และการต่อยอดองค์ความรู้อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีนำไปใช้ประยุกต์การมีส่วนร่วม ถอนตัว ควรมุ่งเน้นในเรื่อง การปรับตัวหรือการสร้างแรงจูงใจของการมีส่วนร่วมในแผนของรัฐ

3. ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษา ผู้ศึกษาพบประเด็นที่น่าสนใจและควรนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุง แก้ไขการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ดังนี้

3.1.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญยังไม่ค่อยเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน สาเหตุอาจมาจากการเข้าใจว่าไม่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน การไม่ได้รับเชิญเข้าไปมีส่วนร่วม และส่วนหนึ่งคือ การไม่รับทราบข้อมูลการดำเนินโครงการจึงไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วม

3.1.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญภาคประชาชน มีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผลน้อยและส่วนใหญ่ไม่มีเลย สาเหตุอาจมาจากการไม่มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้ประชาชนรับทราบ หรือมีการประชาสัมพันธ์แต่ไม่ทั่วถึง ทำให้ประชาชนไม่รับทราบข้อมูล และไม่รู้ว่าจะเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไรได้บ้าง

3.1.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่มองว่า เทคโนโลยี คือโอกาสหรือปัจจัยภายนอกที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทั้งในโครงการนี้ และต่อยอดไปสู่โครงการอื่นๆ ได้มาก หากมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการขับเคลื่อนอย่างเหมาะสม

3.1.4 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มองว่า กฎหมายหรือระเบียบที่ไม่ยืดหยุ่นและการไม่สนับสนุนจากผู้บริหารท้องถิ่นในบางพื้นที่ คือ ภัยคุกคามหรือปัจจัยภายนอกที่สำคัญที่ไม่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีพื้นที่ในการดูแลเป็นของตนเอง การจะดำเนินโครงการได้จะต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่นั้นๆ ให้ความร่วมมือเป็นสำคัญ หากมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันย่อมเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่ และเกิดความร่วมมือด้านอื่นๆ ตามมา

จากประเด็นข้อค้นพบข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุพรรณบุรี ควรนำกลยุทธ์ในการทำบันทึกข้อตกลง ร่วมกับเครือข่ายในพื้นที่ในการเชื่อมโยงสัญญาณภาพกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการบันทึกข้อตกลง ร่วมกับภาครัฐอื่นๆ และภาคเอกชน และใช้กลยุทธ์เพิ่มศูนย์บริการประชาชนในการดูภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ได้ที่ อปท. ในพื้นที่ โดยจัดมีผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีทักษะการใช้เทคโนโลยีและการสังเกตเหตุการณ์ผิดปกติต่างๆ หรือบุคคลต้องสงสัย ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมดูแลตลอด 24 ชั่วโมง และจัดจำนวนเจ้าหน้าที่ให้มีความพอเหมาะกับความถี่ของกล้อง รวมทั้งคัดเลือกตำรวจที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีและเทคนิคการเฝ้าดูภาพ หรืออาจจ้างงานบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในด้านนี้มาดำเนินการแทนตำรวจเพื่อประจำยังศูนย์กล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ติดตั้งอยู่ที่สถานีตำรวจในแต่ละอำเภอ เพื่อให้เกิดการใช้งานอย่างสูงสุด

2. องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับโครงการ โดยการนำกลยุทธ์การถ่ายทอดความรู้ เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และแนวทางการมีส่วนร่วมให้กับเครือข่าย โดยจัดกิจกรรมเสริมหรือโครงการเสริมเพิ่มเติม เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

3. องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เครือข่ายรับรู้ รับทราบ และสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้มากขึ้น โดยการร่วมมือกับท้องถิ่นในการประชาสัมพันธ์โครงการผ่านเสียงตามสายของหมู่บ้าน และผ่านสื่อโซเชียลมีเดียต่างๆ ที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน โดยใช้กลยุทธ์การใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้เครือข่ายรับทราบเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมมาก ไม่ว่าจะเป็น Facebook TikTok หรือ Line OA เป็นต้น

4. องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ควรนำกลยุทธ์การสร้างพันธมิตรกับเครือข่ายในพื้นที่ช่วยสอดส่องในการดูแลรักษาทรัพย์สิน ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจในแต่ละพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในพื้นที่เพื่อช่วยกันสอดส่องดูแลและเป็นหูเป็นตาให้กับชุมชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจและกล้องวงจรปิดให้เกิดประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย และปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนและชุมชนใกล้เคียง รวมไปถึงการช่วยเป็นหูเป็นตาในการดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการให้เกิดการใช้งานอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด

5. องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีควรมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับกล้องโทรทัศน์วงจรปิดโดยตรง โดยที่ให้ภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด โดยการวิจัยและพัฒนาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้มีภาพและเสียงที่สมจริงมากขึ้น โดยการนำกลยุทธ์การนำปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการวิเคราะห์ภาพจากกล้องวงจรปิด เข้ามาต่อยอดระบบในการวิเคราะห์ภาพคนหรือวัตถุ

เพื่อช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามผู้กระทำความผิด หรือโปรแกรมตรวจจับป้ายทะเบียนรถยนต์ เพื่อให้สามารถติดตามคนร้ายหรือผู้ต้องสงสัยได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น และนำกลยุทธ์เพิ่มช่องทางออนไลน์ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนดูภาพสดจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด บริเวณที่สำคัญในจังหวัด และกลยุทธ์การขยายบริการด้านการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินด้วยระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยการพัฒนาาระบบให้สามารถดูภาพผ่านอุปกรณ์มือถือได้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ได้ เป็นต้น

6. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ควรนำกลยุทธ์การให้เอกชนเข้ามาดูแลระบบและแก้ไขปัญหาทางเทคนิค เพื่อแก้ไขปัญหาบุคลากรด้านเทคนิคไม่เพียงพอและจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการ และทำให้โครงการมีความยั่งยืนขึ้น และการนำกลยุทธ์การขอรับงบประมาณสนับสนุน จากส่วนกลาง หรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อพัฒนาผู้ให้บริการและการบริหารงาน เพื่อแก้ไขจุดอ่อนเรื่องงบประมาณด้านบุคลากรผู้ให้บริการและการบริหารงานด้านอื่นๆ ที่เพิ่มเติมขึ้นมา อันจะทำให้กระบวนการบริหารโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความต่อเนื่อง สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีได้อย่างสูงสุด

7. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ควรจัดตั้งคณะทำงานในการขับเคลื่อนโครงการในทุกกระบวนการ ตั้งแต่การวางแผนโครงการ การดำเนินการโครงการ และการประเมินผลโครงการ ซึ่งประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้การดำเนินโครงการเกิดความยั่งยืน

8. จังหวัดสุพรรณบุรี ควรจัดทำแผนในการดำเนินการในทุกๆ ด้าน ที่ชัดเจน หรือมีแนวทางในการนำไปปฏิบัติให้ไปในทิศทางเดียวกัน สำหรับทุกส่วนราชการ เพื่อให้ทุกหน่วยงานในจังหวัดไปวางแผนในการปฏิบัติต่อได้ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และจะก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ภายในจังหวัดสุพรรณบุรีได้มากขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยประเมินผลการนำกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ เพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ไปปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ภาครัฐนำกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

2. ควรวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ เพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนในฐานะเจ้าของพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการมากขึ้น

3. ควรวิจัยเชิงเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ เพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในระดับอื่นๆ อาทิ ระดับตำบล ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการในระดับพื้นที่มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2551). เอกสารการสอนชุดวิชา 15337 การสื่อสารกับการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 6). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). การจัดการเครือข่ายกลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา. ซัคเซส มีเดีย.
- คณิศร เขตเจริญ. (2563). การศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาวะผู้นำขององค์การบริการส่วนตำบลกบินทร์ : กรณีศึกษาฝ่ายชลนํ้าเพื่อการอนุรักษ์ดินและนํ้า (คลองพระปรัง) บ้านนางเลง หมู่ 5 ตำบลกบินทร์ อำเภอกบินทร์บุรีจังหวัดปราจีนบุรี [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิราภรณ์ ศรีคา. (2547). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนวชิรวิทย์ระดับประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิรภัทร มหาวงค์. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง [ปริญญาโทบริหารการศึกษามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เฉลิมพงษ์ มีสมนัย. (2547). นโยบายสาธารณะและการบริหารโครงการ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทรงวุฒิ เรืองวาทศิลป์. (2550). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาในพื้นที่บริการของโรงเรียนล้อมแรดวิทยา อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดลำปาง [วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). การวางแผนกลยุทธ์. บริษัทพิมพ์ดี จำกัด
- ธนาภรณ์ เมทนีสุดดี. (2543). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวดังประเทศที่มีต่อการรับบริการสื่อวีดิทัศน์ [วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธรรมรส โชติคุณุชร. (2540). การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 12. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ. (2549). ทิศทางการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยและต่างประเทศเปรียบเทียบ. สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา*. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นฤมล นิราธร. (2543). *การสร้างเครือข่ายทำงาน : ข้อควรพิจารณาบางประการ*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นฤมล บุญเนื่อง และ ลักษณะ ศิริวรรณ. (2565). การมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่ของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน: กรณีศึกษาอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 16(2), 697–710.
- ประกายทิพย์ วงศ์หอม. (2543). *เครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประเสริฐ อินทร์ักษ์. (2561). *องค์ประกอบการวางแผนกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่ ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2528). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท*. สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปลายฟ้า ทองดอนพุ่ม. (2563). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการป่าไม้ชุมชน อำเภอสังขละบุรี จังหวัดเชียงใหม่ [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาสุหิตย์ อาภากรโ. (2547). *เครือข่าย : ธรรมชาติความรู้และการจัดการ*. โครงการสร้างเสริมการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข.
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (2542, 11 พฤศจิกายน) *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 114. หน้า 48
- พระอนุภักทร เขมวรมณี, นาวิณ พรหมใจสา, และวิกรม บุญนุ่น. (2566). กลยุทธ์การมีส่วนร่วมระหว่างวัดกับชุมชน ตำบลตำ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง*, 11(1), 14-24.
- พีระ พรนวม. (2544). *ศรัทธาต่อหลักการการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน [วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาณุมาศ เฉลยนาค. (2556). *กลยุทธ์การระดมทรัพยากรทางการศึกษา [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- รัฐภาพร พิละกันธา. (2555). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ไขปัญหาหมอกควันในตำบลหนองแฝก อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ = Community's participation in solving smog problem in Tumbon Nongfag, Saraphi District, Chiang Mai Province* [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รุ่งโรจน์ เพชรชบุรณิน. (2546). *เครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน : กรณีศึกษา เครือข่ายประชาชนต้านคอร์รัปชัน (คปต.)*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิสิทธิ์ศักดิ์ ชัยเกิด. (2559). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน* [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์] มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2550). *เครือข่าย: นวัตกรรมการทำงานขององค์กรปกครองท้องถิ่น*. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร (2011, 18 พฤศจิกายน). *การวางแผนกลยุทธ์ : เครื่องมือนำทางองค์การแบบการมีส่วนร่วม : ตอนที่ 1/2*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
<http://www.snc.lib.su.ac.th/snclibblog/?p=16998>
- สถาบันพระปกเกล้า. (2566). *สูจิบัตรรางวัลพระปกเกล้า 2566* (พิมพ์ครั้งที่ 1). สถาบันพระปกเกล้า.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2543). *การบริหารเชิงกลยุทธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 5). สำนักพิมพ์อมรินทร์
- สมบัติ นามบุรี. (2562). *ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในงานรัฐประศาสนศาสตร์*. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
- สุภางค์ จันทวานิช. (2561). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 24). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สร้อยญา จุฑานิล. (2556). *การบริหารเครือข่ายของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน สำนักงานปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์].
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สหทัยา วิเศษ. (2554). *ภูมิปัญญาชาวบ้านในการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ ศึกษาเฉพาะกรณี กลุ่มฮักป่าศรีถ้อย ตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สัณญา เคนาภูมิ. (2551). *ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนใน 4 จังหวัดชายแดนลุ่มน้ำโขง* [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์.

- สุชาติ จักรพิสุทธิ์. (2548). *ปฏิรูปการศึกษาในสังคมไทยชุมชนกับการมีส่วนร่วม*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). *แนวทางการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2553). *ชุดเครื่องมือการเรียนรู้เรื่องการบริหารการเปลี่ยนแปลง*. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (ม.ป.ป.). *การบริหารงานภาครัฐแบบมีส่วนร่วม*. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. <https://www.opdc.go.th/content/Mjc4Nw>
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี. (2566). *คู่มือโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน*. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี.
- อคิน รพีพัฒน์. (2547). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา*. ศูนย์การศึกษานโยบายสาธารณสุข.
- อรทัย ก๊กผล. (2552). *คู่มือ การมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับผู้บริหารท้องถิ่น*. จรัญสนิทวงศ์การพิมพ์
- อภิญา กังสนารักษ์. (2544). *รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในองค์กรที่มีประสิทธิผลระดับคณะของสถาบันอุดมศึกษา*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิวัฒน์ รุ่งสาคร. (2563). *การขับเคลื่อนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: กรณีศึกษากลุ่มหมู่บ้านเบญจรงค์ดอนไก่อดี ตำบลดอนไก่อดี อำเภอกะทุมแบน จังหวัดสมุทรสาคร [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุดมสิน คันธภูมิ. (2558). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา [ปริญญาโทบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Bateman, T. S., Snell, S. (1999). *Management, Building Competitive Advantage*. McGraw-Hill, Inc.

- Cohen, J.M., and Uphoff, N.T. (1981). *Rural Development Participation: Concept and Measure for Project Design Implementation and Evaluation: Rural Development Committee Center for international Studies*. Cornell University Press.
- David, F. R. (1997). *Strategic management* (6th ed). Prentice-Hall, Inc.
- Miller, A., Dess, G. G. (1993) *Strategic management*. McGraw-Hill, Inc.
- Gray, C. F., Larson, E. W. (2021). *Project Management: The Managerial Process*. McGraw-Hill Education.
- Fornaroff, A. (1980). *Community Involvement in Health System for Primary Health Care*. World Health Organization.
- Berkley, G. E. (1975). *The Craft of Public Administration*. Allyn and Bacon.
- King, W. R., Cleland, D. I. (1978). *Strategic Planning and Policy*. Van Nostrand Reinhold.
- Byars, L. L., Leslie W. R. and Shaker A. Z. (1996). *Strategic Management*. R.R.Donnelly & Sons.
- Putti. (1987). Work values and organizational commitment: A study in the Asian context. *Human Relations*, 4(2).
- Mantel, S. J. and Others. 2001. *Project Management in Practice*. John Wiley and Sons, Inc.
- Souder, W. E. (1988). Selecting Projects that Maximize Profits. In Cleland D.I. and King W.R. (ed.). *Project Management Handbook* (2nd ed, Pp. 140 – 164). Van Nostrand Reinhold.
- Starkey, P. (1997). *Networking for Development*. International Forum for Rural Transport and Development.
- Thompson, A. A., Strickland, A. J. (1995). *Strategic management : Concept and Cases* (8th ed). Business.
- Turner, J. R. (2008). *The Handbook of Project-based Management: Leading Strategic Change in Organizations*. McGraw-Hill Education.

Wheelen, T. L., Hunger, J. D. (2002). *Strategic Management and Business Policy* (8th ed). Prentice – Hall.

William, E. (1976) . *Electoral Participation in a Low Stimulus Election*. Rural Development.

Reeder, W. W. (1973). *Beliefs, Disbelief's and Social Action Department of Rural Sociology Bulletin*. University of Missouri.

United Nations. (1981). *Yearbook of International Trade Statistics*. UN Press.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

- 1) รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย
ตำแหน่ง รักษาการแทนรองอธิการบดี ฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
วุฒิการศึกษาสูงสุด ปร.ด. (การจัดการภาครัฐและเอกชน) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 2) รองศาสตราจารย์ ดร.เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
วุฒิการศึกษาสูงสุด พบ.ด. (การบริหารการพัฒนา) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
วุฒิการศึกษาสูงสุด ร.ด. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้งานการเก็บรวบรวมข้อมูล
เรื่อง กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกัน
ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ที่ตรวจสอบการหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้งานการเก็บรวบรวมข้อมูล หรือค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถาม กับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) มีดังนี้

- 1) รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย
 ตำแหน่ง รักษาการแทนรองอธิการบดี ฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 วุฒิการศึกษาสูงสุด ปร.ด. (การจัดการภาครัฐและเอกชน) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 2) รองศาสตราจารย์ ดร.เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 วุฒิการศึกษาสูงสุด พบ.ด. (การบริหารการพัฒนา) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญยัง
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 วุฒิการศึกษาสูงสุด ร.ด. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ระดับคะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 ระดับคะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 ระดับคะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ทำการพิจารณา

เกณฑ์การตัดสิน ดังนี้

ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป สามารถคัดเลือกข้อความนั้นไว้ใช้ได้

ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาแก้ไขและปรับปรุง

ส่วนที่ 1 การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกัน

ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ลำดับ	การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3			
1	ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีมากน้อยเพียงใด และมีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+3	1	ใช้ได้
2	ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีมากน้อยเพียงใด และมีส่วนร่วม อย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+3	1	ใช้ได้
3	ท่านมีส่วนร่วมในการการประเมินผลโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีมากน้อยเพียงใด และมีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+3	1	ใช้ได้

ส่วนที่ 2 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหาร
โครงการ

ลำดับ	การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ	ระดับความ คิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3			
1	ท่านคิดว่า จุดแข็งของเครือข่ายหรือปัจจัยภายในเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายมีอะไร อย่างไรบ้าง	0	+1	+1	+2	0.67	ใช้ได้
2	ท่านคิดว่า จุดอ่อนของเครือข่ายหรือปัจจัยภายในเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายกับโครงการนี้มีอะไร อย่างไรบ้าง	0	+1	+1	+2	0.67	ใช้ได้
3	ท่านคิดว่า โอกาสของเครือข่ายหรือปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายมีอะไร อย่างไรบ้าง	0	+1	+1	+2	0.67	ใช้ได้
4	ท่านคิดว่า โอกาสของเครือข่ายหรือปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายมีอะไร อย่างไรบ้าง	0	+1	+1	+2	0.67	ใช้ได้

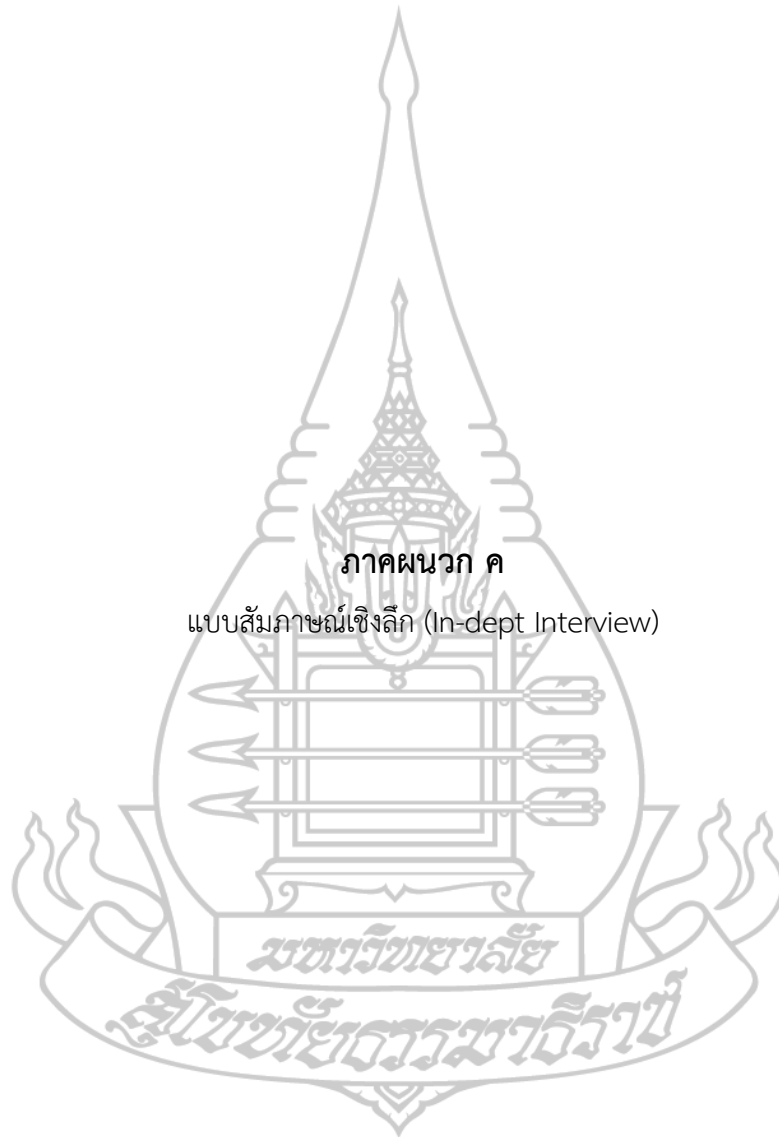
ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ลำดับ	การมีส่วนร่วมในกระบวนการ บริหารโครงการ	ระดับความ คิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC	การ แปลผล
		1	2	3			
1	ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการ ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในโครงการ เพิ่มศักยภาพใน การป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชนของเครือข่ายอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+3	1	ใช้ได้
2	ข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี)	0	+1	+1	+2	0.67	ใช้ได้

หมายเหตุ

ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป สามารถคัดเลือกข้อความนั้นไว้ใช้ได้

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview)

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview)

เพื่อการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกัน
ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน กรณีศึกษา
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้วิจัย นางมุกฉลิษฐ์ งามเหมือน นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

หลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ตำแหน่ง

สถานที่/หน่วยงาน..... จังหวัด.....

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ เดือน..... พ.ศ.

สถานที่สัมภาษณ์

เริ่มสัมภาษณ์เวลา สิ้นสุดสัมภาษณ์เวลา

ผู้สัมภาษณ์ นางมุกฉลิษฐ์ งามเหมือน

เกริ่นนำ

ในงานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการ
การป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี โดยวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1. เพื่อศึกษาการ
มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
2. วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่ม
ศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี
ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน 3. นำเสนอกิจกรรมการมีส่วนร่วมในกระบวนการ
บริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดสุพรรณบุรี ของเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร
ข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดการวิจัยและแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วน
ร่วมในกระบวนการบริหารโครงการ ในฐานะที่หน่วยงานของท่านมีส่วนร่วมในการบริหารโครงการ

เพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ข้าพเจ้าจึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต
สัมภาษณ์ดังรายการต่อไปนี้

ประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 1 การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิต
และทรัพย์สินของประชาชน

1.1 ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและ
ทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีมากน้อยเพียงใด และมีส่วนร่วม
อย่างไรบ้าง

1.2 ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิตและ
ทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีมากน้อยเพียงใด และมีส่วนร่วม
อย่างไรบ้าง

1.3 ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกันชีวิต
และทรัพย์สินของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรีมากน้อยเพียงใด และมีส่วน
ร่วมอย่างไรบ้าง

ส่วนที่ 2 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการมีส่วนร่วมในกระบวนการ
บริหารโครงการ

2.1 ท่านคิดว่า จุดแข็งของเครือข่ายหรือปัจจัยภายในเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิด
การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายมีอะไร อย่างไรบ้าง

2.2 ท่านคิดว่า จุดอ่อนของเครือข่ายหรือปัจจัยภายในเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้เกิด
การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายกับโครงการนี้มีอะไร อย่างไรบ้าง

2.3 ท่านคิดว่า โอกาสของเครือข่ายหรือปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่สนับสนุนให้เกิด
การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายมีอะไร อย่างไรบ้าง

2.4 ท่านคิดว่า ภัยคุกคามของเครือข่ายหรือปัจจัยภายนอกเครือข่ายที่ไม่สนับสนุนให้
เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารโครงการของเครือข่ายมีอะไร อย่างไรบ้าง

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.1 ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในโครงการเพิ่ม
ศักยภาพในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนของเครือข่ายอย่างไรบ้าง

3.2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี)

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	มุลินท์ งามเหมือน
วัน เดือน ปี เกิด	6 มกราคม พ.ศ.2531
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
ที่อยู่ปัจจุบัน	จังหวัดสุพรรณบุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2553 วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิศวกรรมสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ.2557 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.บ.) สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ประวัติการทำงาน	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ ชำนาญการ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

